

СПРАВКА

за отразяване на бележките, предложенията и констатациите, получени при общественото обсъждане по реда на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове на документи относно проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар (обн., ДВ, бр. 96 от 2009 г.; попр., бр. 17 от 2010 г.; изм., бр. 101 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 75 от 2013 г., бр. 69 и бр. 89 от 2014 г.; изм., бр. 8 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 2 от 2016 г., бр. 1 от 2017 г. и бр. 63 от 2018 г.)

№	Подател	Бележки/ Предложения/ Констатации	Приети/ неприети	Мотиви
1.	Violetkaslavova 07 февруари 2024 г. 18:17:56 ч.	<p>Предложения:</p> <p>Относно §27 за изменение на чл.37, алинея 8:</p> <p>1. да се уеднакви с Наредба №8121з-647 от 2014 г. за експлоатация на обектите;</p> <p>Мотиви: да не се получава ситуация, в която мебелите са разрешение по проект, но в последствие се забраняват при експлоатацията на сградите.</p> <p>2. в алинея 8: горимите мебели и обзавеждане да са в групи с площ минимум 16 кв.м.; да се разреши поставянето на горими мебели в общите части дори в случаите когато коридорите и</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p>	<p>1. Със заповед на министъра на вътрешните работи е създадена работна група, която да обсъди необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, като изискванията на същата наредба ще бъдат синхронизирани с измененията и допълненията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. Не е необходима промяна на посочените изисквания в проекта на Наредба за изменение и допълнение (НИД) на Наредба № Из-1971 от 2009 г.</p> <p>2. За осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в сградите, едно от основните изисквания в</p>

фоайетата са с еднопосочна евакуация при наличието на автоматична спринклерна инсталация;
Мотиви: 10 кв.м. е крайно недостатъчна площ за оформяне на смислено обзавеждане в коридори на училища и детски градини.

нормативната уредба на всички държави е по евакуационните пътища (с изключение на евакуационните пътища в помещенията) да не се предвиждат горимо оборудване и горими материали. Това изискване е заложено и в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г., като предвиденото допускане в чл. 37, ал. 8 от наредбата за поставяне на горими мебели и обзавеждане в евакуационните коридори и фоайета с алтернативна евакуация се прилага единствено при изпълнение на поставените условия, в т.ч. за разполагане на горимите мебели и обзавеждане на групи с площ до 10 m², като отделните групи да отстоят една от друга на разстояние най-малко 4 m. Тези условия целят осигуряване на безопасната евакуация на хората при пожар. Пребиваващите в училищата и детските градини са особено уязвими и не следва да бъдат допускани никакви компромиси по отношение тяхната безопасност при пожар. В коридорите с еднопосочна евакуация не следва да се поставят горими материали, тъй като при пожар, това е единственият път за евакуация на пребиваващите и задимяването на евакуационния път може да доведе до невъзможност за

3. в алинея 9: да отпаднат изискванията за класа на горимост към ученическите и детските шкафчета в коридорите при наличието на автоматична спринклерна инсталация; в този случай да е позволено да са изработени от дървесни материали;

3. Не се приема

тяхната евакуация. Осигуряването на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация по евакуационните пътища с еднопосочна евакуация може да спомогне за ограничаване и потушаване на разрастнал се пожар в сградата, както и за намаляване на щетите, но не и за намаляване на задимяването в началния стадий на пожара, когато следва да се осъществи евакуацията на хората.

3. Изискванията за материалите, от които за изработени ученическите и детските шкафчета, които се монтират в евакуационните коридори и/или фойета на сградите са регламентирани в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. С НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено в чл. 37 да се създаде ал. 9, в която да бъде регламентирано, че при предвиждане на ученически и детски шкафчета в евакуационни коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие се спазват изискванията на Наредба № 8121з-647 от 2014 г.

В междуведомствената работна група за обсъждане на необходимостта от изменение и допълнение на Наредба

4. в чл. 7 да се добави нова алинея (4) „чл. 7. (4) За обекти, представляващи Недвижима културна ценност съгласно Закона за културното наследство тази наредба се прилага само при положение, че не противоречи на Закона за културното наследство и на предписанията на Министерство на културата и на компетентните органи по прилагането на Закона за културното наследство.“

Мотиви: Често при реконструкции на сгради със статут на Недвижими културни ценности, и в случаите когато е необходимо издаването на Разрешително за строеж, има съществени противоречия между изискванията на Наредба № Из-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар и предписанията на Министерство на културата/НИНКН. Това е напълно разбираемо, тъй като паметниците на културата са изградени много преди Наредба № Из-1971. Чрез предлагания текст се цели Наредба № Из-1971 да се прилага само до колкото не противоречи на дейностите по реставрация, консервация и опазване на недвижимото културното наследство.

4. Не се приема

№ 8121з-647 от 2014 г. ще бъде обсъдена необходимостта от промяна на изискванията, имащи отношение към горимостта на материалите, от които са изработени ученическите и детските шкафчета, монтирани в евакуационните коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие.

4. В чл. 7, ал. 2 от наредбата е дадена възможност в случаите по чл. 1, ал. 1, т. 4, при които няма териториална, техническа или конструктивна възможност за изпълнение на изискванията на наредбата, за осигуряване на пожарната безопасност на строежите да се прилагат други активни и пасивни мерки и технически решения в инвестиционното проектиране след постигане на съгласие между представители на възложителя, проектанта, консултанта и експертния съвет по ал. 1. По този ред и към настоящия момент за недвижимите културни ценности, за които няма възможност за изпълнение на конкретни изисквания от наредбата се прилагат други активни и пасивни мерки и технически решения за осигуряване на

				пожарната им безопасност. Ако бъде приет предложеният текст, в случаите по чл. 1, ал. 1, т. 4, при които няма възможност за изпълнение на конкретни изисквания от наредбата, за недвижимите културни ценности няма да се прилагат никакви други активни и пасивни мерки и технически решения за осигуряване на пожарната им безопасност, което може да застраши живота и здравето на хората в тях.
2.	Mstaynova 08 февруари 2024 г. 12:05:43 ч.	<p>Предложения:</p> <p>Относно §27 за изменение на чл.37, алинея 8:</p> <p>1. да се уеднакви с Наредба №8121з-647 от 2014 г. за експлоатация на обектите;</p> <p>Мотиви: да не се получава ситуация, в която мебелите са разрешени по проект, но в следствие се забраняват при експлоатацията на сградите.</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p>	<p>1. Със заповед на министъра на вътрешните работи е създадена работна група, която да обсъди необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, като изискванията на същата наредба ще бъдат синхронизирани с измененията и допълненията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. Не е необходима промяна на посочените изисквания в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г.</p> <p>2. За осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в сградите, едно от основните изисквания в</p>
		<p>2. в алинея 8: горимите мебели и обзавеждане да са в групи с площ минимум 16 кв.м.; да се разреши поставянето на горими мебели в общите части дори в случаите когато коридорите и</p>		

фоайетата са с еднопосочна евакуация при наличието на автоматична спринклерна инсталация;
Мотиви: 10 кв.м. е крайно недостатъчна площ за оформяне на смислено обзавеждане в коридори на училища и детски градини.

нормативната уредба на всички държави е по евакуационните пътища (с изключение на евакуационните пътища в помещенията) да не се предвиждат горимо оборудване и горими материали. Това изискване е заложено и в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г., като предвиденото допускане в чл. 37, ал. 8 от наредбата за поставяне на горими мебели и обзавеждане в евакуационните коридори и фоайета с алтернативна евакуация се прилага единствено при изпълнение на поставените условия, в т.ч. за разполагане на горимите мебели и обзавеждане на групи с площ до 10 m², като отделните групи да отстоят една от друга на разстояние най-малко 4 m. Тези условия целят осигуряване на безопасната евакуация на хората при пожар. Пребиваващите в училищата и детските градини са особено уязвими и не следва да бъдат допускани никакви компромиси по отношение тяхната безопасност при пожар. В коридорите с еднопосочна евакуация не следва да се поставят горими материали, тъй като при пожар, това е единственият път за евакуация на пребиваващите и задимяването на евакуационния път може да доведе до невъзможност за

3. в алинея 9: да отпаднат изискванията за класа на горимост към ученическите и детските шкафчета в коридорите при наличието на автоматична спринклерна инсталация; в този случай да е позволено да са изработени от дървесни материали;

3. Не се приема

тяхната евакуация. Осигуряването на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация по евакуационните пътища с еднопосочна евакуация може да спомогне за ограничаване и потушаване на разрастнал се пожар в сградата, както и за намаляване на щетите, но не и за намаляване на задимяването в началния стадий на пожара, когато следва да се осъществи евакуацията на хората.

3. Изискванията за материалите, от които за изработени ученическите и детските шкафчета, които се монтират в евакуационните коридори и/или фойета на сградите са регламентирани в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. С НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено в чл. 37 да се създаде ал. 9, в която да бъде регламентирано, че при предвиждане на ученически и детски шкафчета в евакуационни коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие се спазват изискванията на Наредба № 8121з-647 от 2014 г.

В междуведомствената работна група за обсъждане на необходимостта от изменение и допълнение на Наредба

4. в чл. 13. (1) след края на текста се добавя:
„За всички сгради с изключение на тези от КФПО Ф5 се допуска двукратно увеличаване на максимално допустимата площ на сградите или пожарните сектори при осигуряване на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация за цялата площ на сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1 в случай, че съгласно приложение № 1 не се изисква такава инсталация.“
Мотиви: Навсякъде по света при увеличаване на активните мерки се намаляват пасивните мерки и обратното. Максимално допустимите площи при нас са изключително ограничителни, с пъти по-малки от сходни наредби и/или стандарти в други развити държави.

4. Не се приема

№ 8121з-647 от 2014 г. ще бъде обсъдена необходимостта от промяна на изискванията, имащи отношение към горимостта на материалите, от които са изработени ученическите и детските шкафчета, монтирани в евакуационните коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие.

4. С изменението и допълнението на наредбата, обн. ДВ, бр. 75 от 2013 г. бяха увеличени (до 4 пъти) допустимите застроени площи между брандмауерите по табл. 4 на сградите от клас на функционална пожарна опасност (КФПО) Ф1-Ф4, за които съгласно Приложение № 1 не се изисква осигуряване на автоматична пожарогасителна инсталация (АПГИ), без да се поставя условие за осигуряване на такава инсталация. Няма необходимост сега да бъде регламентирано допълнително двукратно увеличаване на максимално допустимите площи на същите сгради или пожарни сектори, ако се осигури АПГИ. С предвидената промяна на наредбата е променен принципа на разделяне на сградите на допустими

				застроени площи, като определяща е площта на пожарния сектор, а не площта между брандмауерите. Това облекчава значително изискванията на наредбата по отношение допустимите застроени площи на сградите между пожарозащитните прегради.
3.	Б. Иванова 08 февруари 2024 г. 12:44:58 ч.	<p>Предложения:</p> <p>Относно §27 за изменение на чл.37, алинея 8:</p> <p>1. да се уеднакви с Наредба №8121з-647 от 2014 г. за експлоатация на обектите;</p> <p>Мотиви: да не се получава ситуация, в която мебелите са разрешени по проект, но в последствие се забраняват при експлоатацията на сградите.</p> <p>2. в алинея 8: горимите мебели и обзавеждане да са в групи с площ минимум 16 кв.м.; да се разреши поставянето на горими мебели в общите части дори в случаите когато коридорите и фойетата са с еднопосочна евакуация при наличието на автоматична спринклерна инсталация;</p> <p>Мотиви: 10 кв.м. е крайно недостатъчна площ за оформяне на смислено обзавеждане в коридори на училища и детски градини.</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p>	<p>1. Със заповед на министъра на вътрешните работи е създадена работна група, която да обсъди необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, като изискванията на същата наредба ще бъдат синхронизирани с измененията и допълненията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. Не е необходима промяна на посочените изисквания в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г.</p> <p>2. За осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в сградите, едно от основните изисквания в нормативната уредба на всички държави е по евакуационните пътища (с изключение на евакуационните пътища в помещенията) да не се предвиждат</p>

				<p>горимо оборудване и горими материали. Това изискване е заложено и в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г., като предвиденото допускане в чл. 37, ал. 8 от наредбата за поставяне на горими мебели и обзавеждане в евакуационните коридори и фойета с алтернативна евакуация се прилага единствено при изпълнение на поставените условия, в т.ч. за разполагане на горимите мебели и обзавеждане на групи с площ до 10 m², като отделните групи да отстоят една от друга на разстояние най-малко 4 m. Тези условия целят осигуряване на безопасната евакуация на хората при пожар. Пребиваващите в училищата и детските градини са особено уязвими и не следва да бъдат допускани никакви компромиси по отношение тяхната безопасност при пожар. В коридорите с едностранна евакуация не следва да се поставят горими материали, тъй като при пожар, това е единственият път за евакуация на пребиваващите и задимяването на евакуационния път може да доведе до невъзможност за тяхната евакуация. Осигуряването на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация по евакуационните пътища с едностранна</p>
--	--	--	--	--

		<p>3. в алинея 9: да отпаднат изискванията за класа на горимост към ученическите и детските шкафчета в коридорите при наличието на автоматична спринклерна инсталация; в този случай да е позволено да са изработени от дървесни материали.</p>	<p>3. Не се приема</p>	<p>евакуация може да спомогне за ограничаване и потушаване на разрастнал се пожар в сградата, както и за намаляване на щетите, но не и за намаляване на задимяването в началния стадий на пожара, когато следва да се осъществи евакуацията на хората.</p> <p>3. Изискванията за материалите, от които за изработени ученическите и детските шкафчета, които се монтират в евакуационните коридори и/или фойета на сградите са регламентирани в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. С НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено в чл. 37 да се създаде ал. 9, в която да бъде регламентирано, че при предвиждане на ученически и детски шкафчета в евакуационни коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие се спазват изискванията на Наредба № 8121з-647 от 2014 г.</p> <p>В междуведомствената работна група за обсъждане на необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. ще бъде обсъдена необходимостта от промяна на изискванията, имащи отношение към горимостта на материалите, от които са</p>
--	--	---	------------------------	--

		<p>4. в чл. 58. (1) 400 човека следва да се увеличи значително броят на хората при които следва да се определя изчислително време за евакуация. Членът следва да стане, както е показано по-долу:</p> <p>„Чл. 58. (1) За строежи от класове на функционална пожарна опасност Ф1 - Ф4, предназначени за повече от 1000 човека, както и за строежи от клас Ф5, предназначени за повече от 500 човека, се определя изчислителното време за евакуация в зависимост от плътността на човешкия поток и по следните методи:“</p> <p>Мотиви:</p> <p>В момента посочения брой хора, при които се определя изчислително време за евакуация не е синхронизиран с категориите на сградите съгласно ЗУТ. Ако подобни изчисления са необходими, то те следва да се извършват само за най-високите категории сгради съгласно ЗУТ – първа и втора категория сгради съгласно ЗУТ. Ето защо броят на хората следва да се завиши на 1000 души при жилищни и обществени сгради и на 500 души при индустриални сгради. Необходимостта да се правят сложни изчисления съгласно Приложение 8 ще увеличи ненужно административната тежест при не-голям брой на ползвателите на дадена сграда.</p>	<p>4. Не се приема</p>	<p>изработени ученическите и детските шкафчета, монтирани в евакуационните коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие.</p> <p>4. Категориите на строежите по Закона за устройство на територията (ЗУТ) нямат никаква връзка с регламентираното изискване в чл. 58, ал. 1 от наредбата за определяне на изчислителното време за евакуация на хората. За сгради с възможност за пребиваване на регламентирания брой хора в чл. 58, ал. 1 е необходимо да се определи изчислителното време за евакуация и да бъде доказано, че същото не превишава допустимото време, определено от опасните фактори на пожара. В приложение № 8а са разработени изисквания за начина на определяне на изчислителното време за евакуация именно с цел намаляване на административната тежест и еднакво прилагане от всички заинтересовани лица. Допълнително в чл. 63а е дадена възможност да не бъдат спазени изискванията на чл. 58-63, ако се използват компютърни модели, с които да бъдат изчислени разполагаемото</p>
--	--	---	------------------------	--

				време за безопасно бягство (ASET) и необходимото време за безопасно бягство (RSET) и да бъде доказано, че ASET е по-голямо от RSET. Няма необходимост от промяна на регламентираните изисквания.
4.	ДеМерджанова 08 февруари 2024 г. 12:48:36 ч.	<p>Предложения:</p> <p>Относно §27 за изменение на чл.37, алинея 8:</p> <p>1. да се уеднакви с Наредба №8121з-647 от 2014 г. за експлоатация на обектите;</p> <p>Мотиви: да не се получава ситуация, в която мебелите са разрешение по проект, но в следствие се забраняват при експлоатацията на сградите.</p> <p>2. в алинея 8: горимите мебели и обзавеждане да са в групи с площ минимум 16 кв.м.; да се разреши поставянето на горими мебели в общите части дори в случаите когато коридорите и фойетата са с еднопосочна евакуация при наличието на автоматична спринклерна инсталация;</p> <p>Мотиви: 10 кв.м. е крайно недостатъчна площ за оформяне на смислено обзавеждане в коридори на училища и детски градини.</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p>	<p>1. Със заповед на министъра на вътрешните работи е създадена работна група, която да обсъди необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, като изискванията на същата наредба ще бъдат синхронизирани с измененията и допълненията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. Не е необходима промяна на посочените изисквания в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г.</p> <p>2. За осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в сградите, едно от основните изисквания в нормативната уредба на всички държави е по евакуационните пътища (с изключение на евакуационните пътища в помещенията) да не се предвиждат горимо оборудване и горими материали.</p>

				<p>Това изискване е заложено и в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г., като предвиденото допускане в чл. 37, ал. 8 от наредбата за поставяне на горими мебели и обзавеждане в евакуационните коридори и фойета с алтернативна евакуация се прилага единствено при изпълнение на поставените условия, в т.ч. за разполагане на горимите мебели и обзавеждане на групи с площ до 10 m², като отделните групи да отстоят една от друга на разстояние най-малко 4 m. Тези условия целят осигуряване на безопасната евакуация на хората при пожар. Пребиваващите в училищата и детските градини са особено уязвими и не следва да бъдат допускани никакви компромиси по отношение тяхната безопасност при пожар. В коридорите с еднопосочна евакуация не следва да се поставят горими материали, тъй като при пожар, това е единственият път за евакуация на пребиваващите и задимяването на евакуационния път може да доведе до невъзможност за тяхната евакуация. Осигуряването на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация по евакуационните пътища с еднопосочна евакуация може да спомогне за</p>
--	--	--	--	--

		<p>3. в алинея 9: да отпаднат изискванията за класа на горимост към ученическите и детските шкафчета в коридорите при наличието на автоматична спринклерна инсталация; в този случай да е позволено да са изработени от дървесни материали;</p>	<p>3. Не се приема</p>	<p>ограничаване и потушаване на разрастнал се пожар в сградата, както и за намаляване на щетите, но не и за намаляване на задимяването в началния стадий на пожара, когато следва да се осъществи евакуацията на хората.</p> <p>3. Изискванията за материалите, от които за изработени ученическите и детските шкафчета, които се монтират в евакуационните коридори и/или фойета на сградите са регламентирани в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. С НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено в чл. 37 да се създаде ал. 9, в която да бъде регламентирано, че при придвиждане на ученически и детски шкафчета в евакуационни коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие се спазват изискванията на Наредба № 8121з-647 от 2014 г.</p> <p>В междуведомствената работна група за обсъждане на необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. ще бъде обсъдена необходимостта от промяна на изискванията, имащи отношение към горимостта на материалите, от които са изработени ученическите и детските</p>
--	--	---	------------------------	---

4. чл. 350а – относно фотоволтаичните инсталации – трябва да отпадне или да се прецизира.

Мотиви: Фотоволтаичните инсталации са изцяло външни спрямо сградата. Въвеждането на изисквания за горимост на покритието на покрива е особено ограничаващо, включително и при инсталирането на фотоволтаични инсталации върху съществуващи покриви. С въвеждането на тези изисквания ще се затруднят значително инсталациите на фотоволтаични инсталации по сградите. Редно е подобни членове да се синхронизират с други държавни политики и нормативни актове, които целят да насърчат инсталирането на фотоволтаични инсталации, а не да ги ограничават.

4. Приема се с редакция

шкафчета, монтирани в евакуационните коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие.

4. Изискванията на чл. 350а, ал. 1, т. 2 и 3 по отношение класовете по реакция на огън на покритията/класовете при излагане на въздействие на външен огън на покривите, върху които може да се монтират фотоволтаични модули са прецизирани, като същите стават чл. 350а, ал. 1, т. 2 и се изменят така: „2. Фотоволтаичните модули се монтират върху покриви, които отговарят на едно от следните изисквания:

а) при покриви с външна топлинна изолация:

аа) топлоизолационният продукт е с клас по реакция на огън не по-нисък от А2, като не се ограничава класа по реакция на огън на пароизолацията и хидроизолацията;

бб) топлоизолационният продукт е с клас по реакция на огън по-нисък от А2 или с неустановени експлоатационни показатели по отношение на реакцията му на огън и са спазени изискванията на чл. 14, ал. 14-16, 24, 26 и 27 или изискванията на чл. 14, ал. 28;

				<p>б) при покриви без външна топлинна изолация:</p> <p>аа) външното покритие на покрива е с клас по реакция на огън не по-нисък от A2;</p> <p>бб) хидроизолацията на покрива е с клас по реакция на огън по-нисък от A2 или с неустановени експлоатационни показатели по отношение на реакцията ѝ на огън, и е положена върху повърхности с клас по реакция на огън A1 или A2;</p> <p>вв) покривът е с клас при излагане на въздействие на външен огън не по-нисък от $V_{ROOF}(t2)$, $V_{ROOF}(t3)$ или $V_{ROOF}(t4)$ за сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 от I и II степен на огнеустойчивост и с клас при излагане на въздействие на външен огън не по-нисък от $C_{ROOF}(t2)$, $C_{ROOF}(t3)$ или $C_{ROOF}(t4)$ за сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 от III и IV степен на огнеустойчивост;</p> <p>гг) няма ограничения за класа по реакция на огън на покритията на покриви на сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1, за които е допустима V степен на огнеустойчивост.“. Следващите точки на чл. 350а, ал. 1 се преномерират.</p>
--	--	--	--	--

5.	<p>Drone 09 февруари 2024 г. 16:37:40 ч.</p>	<p>Предложения: 1. В чл. 128 да се добави ново изречение: "Комините, проектирани за поставяне по външните фасади на обектите, се фиксират с приспособления с КРО А1 и А2 на разстояние най-малко 0,1 м от топлоизолацията или от части на сградата, изпълнени от продукти с КРО от D-F, или с неустановени показатели по отношение на реакцията им на огън, отвора на комина на отстояние най-малко 0,5 м от горими покривни конструкции." Мотиви : Предвид множество пожари именно от такива комини, възникнали по топлоизолацията и в покривни конструкции, без да има тяхно регламентиране, следва да се приеме правна рамка за казуса.</p> <p>2. В чл. 19. (3) се създава нова т. 4 : „При сгради от стоманени незащитени носещи конструкции, се защитават носещите стоманени колони от двете страни на брандмауера съответно с ОУ REI 120 и носещите ригели над тях с ОУ REI 90.“ Мотиви: Практиката показва, че масово в сгради смесен тип основно от КФПО Ф5 с офисна част от Ф3, изпълнени от стоманени незащитени носещи конструкции, проектираните брандмауери се предвиждат и изпълняват от самоносеца конструкция по някаква система от гипсокартон и негорим пълнеж или от профилирани метални сандвич панели с пълнеж от минерална вата за топлоизолация с КРО А1- А2, всички с проектна ОУ от REI (EI), долепени до носещи стоманени незащитени колони, ферми, столици или ригели, както и пресичани от същите конструктивни елементи понякога. При</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Приема се с редакция</p>	<p>1. В публикувания за обществено обсъждане проект на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидена отмяна на чл. 128 от наредбата, като изискванията за проектиране на комините са регламентирани в чл. 127. Допълнително, в чл. 111 и 112 са регламентирани изисквания за начина на проектиране на смукателни вентилационни инсталации за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти. Няма необходимост от предложената промяна.</p> <p>2. В чл. 19 се създава ал. 4: „(4) В случаите по ал. 2, т. 1 и 2, брандмауерът се проектира в непосредствена близост до мястото на дилатационната (земетръсната) фуга на сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1, като разделените с брандмауер сгради или части от тях следва да са проектирани като независими конструктивни блокове.“.</p>
----	--	--	---	---

свързано застрояване към съседен имот или собствен имот е същото положение. В този случай много бързо при пожар и достигане на критичната температура и проектното време за критичната носимоспособността на стоманената конструкция в цялост, същата се огъва и усуква надолу, включително и носещите незащитени колони, като по този начин , разрушава и долепеня до нея брандмауер, изграден от цитираните материали, като пожара веднага преминава в защитаваната от брандмауера до момента на разрушаването му съседна зона.

3. В чл. 19, ал. 3, т. 3, последно изречение, последен абзац - думите „като се изпълнява и разделителна ивица” да се заменят с „като целият покрив от профилирани метални листове (трислойни панели тип сандвич) в зоната на контакт, се изпълнява от топлоизолация с КРО не по-нисък от А2 от едната страна на брандмауера”

Мотиви: В преобладаващия случай на монтаж на брандмауер от самоносеща конструкция (по проект) по някаква система от гипсокартон и негорим пълнеж или от профилирани метални сандвич панели с пълнеж от минерална вата с КРО А2, всички с проектна ОУ от REI (EI) 120, съвпадат тесните страни на сандвич панелите в зоната на контакт между брандмауера и покрива. Произвежданите сандвич панели с КРО на пълнежа А1-А2, както и тези с пълнеж на топлоизолацията от В-Ф, са с различна ОУ предвид дебелината си, са в цялост изпълнени от един и същ материал технологично. Когато покривния панел е с пълнеж на топлоизолацията от В-Ф и следва да контактува по схема за монтиране от проекта с брандмауер, изпълнен от сандвич панел с пълнеж от минерална вата с КРО минимум А2, е невъзможно да се изпълни изискването за задължителни ивици поради технологичната възможност за производство на сандвич

3. Не се приема

3. В публикувания за обществено обсъждане проект на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено изменение на чл. 19, ал. 3, т. 3, като са регламентирани изисквания за минимална широчина на разделителната ивица 0,9 m от двете страни на брандмауера. Тези изисквания са минимални, като начинът на изпълнението им е въпрос на техническо решение. Не е необходимо предложеното изменение. С цел прецизност, в новата т. 4 на чл. 19, ал. 3, думите „по-голям от 135°“ се заменят с „по-голям или равен на 135°“.

	<p>панели със смесен зонов пълнеж (едната страна с изискуемите пълнежи с топлоизолация на пълнежа А1- А2, за ивицата, а останалото с пълнеж на топлоизолацията от В-Ф. Да се изпълнява ивицата на покрива с ширина 90 см или повече, чрез отрязани парчета на сандвич панел с топлоизолация на пълнежа А1-А2 е възможно и после да се долепи останалия панел с пълнеж на топлоизолацията от В-Ф, като обаче снадката следва да съвпада и с напречната греда върху ригела (при фиксирането им неподвижно там). Но при този случай, следва впоследствие да се извърши допълнително препокриване като изискване за хидроизолация на цялата ивица и достатъчно голяма зона след снадката чрез материал с КРО поне А2, което би било допълнителен труд и оскъпяване. Не смятам въобще и бракуването на отрязаната част с дължина 90 см от сандвич панела с пълнеж на топлоизолацията от В-Ф. Фактически никой сега не го прави и строежите се приемат и въвеждат в експлоатация с положителен доклад за изпълнението им от надзорника на строежа, въпреки осъществените нарушения на изпълнението на проекта. Затова предлагам целия покрив едностранно от коя да е страна на долепянето с брандмауера (би било в сила и при бъдещо свързано застрояване), да се изпълнява цялостно от продукт с КРО А1-А2 , вместо сега заложените ивици, в конкретно разгледания масов случай на контактуване на тесните страни от сандвич панел с пълнеж от минерална вата с КРО минимум А2 на брандмауера и тесните страни на сандвич панел с пълнеж на топлоизолацията от В-Ф на покрива. Естествено при контакт на тесни страни на сандвич панел на брандмауер с широки стени на покривен сандвич панел с КРО минимум А2, е технологично бързо и лесно направата на ивици и тук хипотезата на изискването за цялостен покрив с КРО А2 следва да отпадне, но само при съответствието му с графичната</p>		
--	---	--	--

	<p>част на проекта на строежа.</p> <p>4. В чл. 14, ал. 15 да се създаде нова т. 4, сегашната т. 4, става т. 5 „т. 4. В зона на свързано застрояване между два съседни строежа по смисъла на ЗУТ , при пълно припокриване на калканната стена , се изпълнява и вертикална ивица от топлоизолация по цялата височина с КРО А1 и ширина минимум 50 см , а всички строителни елементи в тази зона също се изпълняват от КРО А1-А2 ” Мотиви: Няма правна норма засега или не ми е известна, която да защитава съседни сгради с еднаква или различна КФПО в собствен или чужд имот (като и двете са с топлоизолация и съответно за някои правната норма изисква хоризонтални ивици с КРО А1 или А2 по смисъла на чл. 14, от евентуално прехвърляне на продуктите на пожар от едната към другата сграда чрез топлоизолацията на някоя от тях ,в хоризонтална и впоследствие вертикална посока. Това е особено видно при сгради с денивелация на терена и разминаване на котите на евентуално проектираните и изпълнени хоризонтални ивици. Брандмауерите до момента в две свързанозастроени сгради, се покриват на практика с топлоизолация с КРО от В- F и никакви вертикални ивици в зоната на калкана.</p> <p>5. Нов текст към чл. 14, ал. 15, т.1, 2 и 3. Навсякъде в текстовете думите „ивицата с ширина 20 см.“, да бъде заменена с „ивица с ширина 50 см.“ Мотиви: Ивицата с размер от 20 см, не би могла да предотврати успешно спирането на горенето на изолацията и преминаването му на по-горно ниво. Може би и 50 см няма да са достатъчни. Ако има правени успешни практически опити в лабораторни</p>	<p>4. Приема се с редакция</p> <p>5. Не се приема</p>	<p>4. В чл. 15 се създава ал. 4: „(4) Теплоизолацията в участъците на огнеустойчивите елементи и огнеустойчивите фасади по т. 4.1 и 4.2 от Приложение № 8, както и в участъците на ивиците по чл. 20, ал. 2 се изпълнява с клас по реакция на огън А1 или А2 и с външно покритие с клас по реакция на огън А1 или А2. За външното покритие на същата топлоизолация се прилагат изискванията на чл. 14, ал. 24.“</p> <p>5. Изискванията, регламентирани в действащия към момента чл. 14, ал. 15 за изпълнение на ивици от топлоизолация с клас по реакция на огън А1 или А2 с минимална широчина 20 см са заимствани от най-добрите европейски практики, именно въз</p>
--	--	---	--

		<p>условия, а и от възникнали пожари, следва да се приемат техните резултати и направени изводи като размер на ивицата.</p> <p>6. В чл. 14, ал. 27, думите в абзаца „разрешава се използването на неносещи фасадни панели с пълнеж от строителни продукти с КРО от В- F...” да се заменят с „разрешава се използването на неносещи фасадни и покривни панели с пълнеж от строителни продукти с КРО от В- F...”</p> <p>7. В чл. 170, ал. 2, т. 2 думите „до 80 м. от сгради с КФПО Ф1-Ф5 и от открити технологични съоръжения” да се заменят с „до 80</p>	<p>6. Не се приема</p> <p>7. Не се приема</p>	<p>основа на извършени изпитвания, като с НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. същите стават чл. 14, ал. 17. Целта на тези ивици е да ограничат и забавят разпространението на горенето по фасадите на сградите при пожар, с което да бъде осигурено допълнително време за евакуация на хората и пристигане на спасителните екипи.</p> <p>6. Изискванията, регламентирани в действащия към момента чл. 14, ал. 27 се прилагат за неносещите фасадни панели, като с НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидена тяхната промяна и същите стават чл. 14, ал. 29. Допълнително, с цел прецизност е предвидена редакция на текста, като думите „и с огнеустойчивост по табл. 3“ се заличават.</p> <p>В чл. 14, ал. 28 (след промяната – чл. 14, ал. 30) са регламентирани допускания за класовете по реакция на огън на продуктите, от които се изпълняват покривите на сградите. С цел прецизност е предвидена редакция на текста, като навсякъде думата „разрешава“ се заменя с „допуска“.</p> <p>7. В публикувания за обществено обсъждане проект на НИД на Наредба</p>
--	--	--	---	--

	<p>м. от най-отдалечената точка на сгради с КФПО Ф1-Ф5 и от открити технологични съоръжения”.</p> <p>Мотиви: Практиката показва, че вече се строят сгради с много големи размери, с множество входи/ изходи навсякъде, като по този начин, евентуалното пожарогасене през тези входи, при наличие на ПХ до 80 м. от най-близката точка до сградата (каквото е тълкуванието и практиката на проектантите на строежи по част ВиК), неимоверно много затруднява екипите извършващи пожарогасителните действия. Следва да се правят много дълги шлангови линии за водоснабдяване на ПА, намиращи се на позиции в далечни входи на големи сгради, което е свързано с неприемлив преразход на време, сили, недостиг на ЛС в екипите и съответно шлангове.</p> <p>Мотиви: Проектантите приемат буквално, че тези панели при използването им в строежа , следва да се прекъсват през 100 кв.м. с ивица, само и единствено когато се монтират на фасадите на строежа, но не и на покрива. Макар те да са еднакви практически. Сегашната норма с използването на думата „фасадни” им дава достатъчно правно основание да го правят.</p> <p>8. В чл. 161 да се създаде нова ал.7: „Не са водопроводи за пожарогасене тези самостоятелни водопроводни съоръжения и мрежи, в които водата в тях не съответства по максимално допустимите стойностни показатели на съответните стандартите за безопасност при употреба на водите.”</p> <p>Мотиви: Съществуват самостоятелни водопроводи за пожарогасене, въведени в експлоатация като такива, заради</p>	<p>8. Не се приема</p>	<p>№ Из-1971 от 2009 г. са предвидени изменения и допълнения на чл. 170, като се създават ал. 2 и 3, регламентиращи изисквания за разполагане на пожарните хидранти по протежение на пътищата за противопожарни цели, на разстояние не повече от 15 m от тях, както и за хоризонтално разстояние между пожарните хидранти, предвидени на площадковите водопроводи за пожарогасене от не повече от 100 m, а досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 4 и 5 и се изменят. В ал. 5 е регламентирано, че разстоянията по ал. 4 се определят по дължина на пътя за достъп до строежа или по дължина на пътя за противопожарни цели, а когато строежът е разделен с брандмауери на части съгласно чл. 12, ал. 1, пожарните хидранти се разполагат на разстоянието по ал. 4 от всяка от същите части. Не е необходимо предложеното допълнение.</p> <p>8. С наредбата се определят изискванията и техническите правила и норми за осигуряване на безопасността при пожар при проектирането и изпълнението на строежите, както и при реконструкция, основно обновяване, основен ремонт или промяна на</p>
--	---	------------------------	--

	<p>липса на правна норма за качеството на водата в тях съобразно съответните стандарти за безопасност при употреба и работа с агресивни води при пожарогасене. Крайно опасно е те да се използват за пожарогасене без съответната защита на личния състав и на пожарните автомобили, за което няма защитни средства и механизми сега. При тях има очевиден наличен висок киселинност, алкалност, химически и биологични замърсявания и т.н. Такива водопроводи и мрежи за пожарогасене, проектирани и въведени в експлоатация като такива, са налични в регионални депа за твърди битови отпадъци, които използват вода за пожарогасене, просмукана от валежите през целия натрупан събран гниещ отпадък и оттам отвеждана и съхранявана в ретензионни резервоари, като с помпени групи захранват съответните склучени хидрантни мрежи за пожарогасене в депата.</p> <p>9. Да се създаде нова „Глава XVII – пожарна безопасност на строежи от Ф1-Ф4“.</p> <p>Мотиви: Съгласно ЗУТ и подзаконовите му актове, избените и таванските помещения към съответните строежи (предимно Ф1.3 и Ф1.4 и такива класифицирани като многофункционални сгради) са със статута на част от съответното прилежащо жилище и е спорно класифицирането им като самостоятелен обект с КФПО Ф5.2, съгласно Наредба Из-1971.</p> <p>При постъпване на сигнал или при извършване на проверка в сграда от КФПО Ф1-Ф4 или най-вече при сграда от Ф1.3 и Ф1.4 се среща трудност за определяне на наличието или отсъствието на нарушение. Позовавайки се на забраната на чл.32 т.1 и т.3 от</p>	<p>9. Не се приема</p>	<p>предназначението на обект или на част от него, както и при извършване на строителни и монтажни работи, за които се изисква разрешение за строеж съгласно глава осма, раздел III от ЗУТ. В чл. 161, ал. 3 от наредбата е регламентирано, че водопроводите за пожарогасене се проектират по реда на Наредба № 2 от 2005 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на водоснабдителни системи. Изискванията, свързани с качеството на водата са извън обхвата на наредбата. Органите по пожарна безопасност и защита на населението нямат компетентност да контролират качеството на водите във водопроводите за пожарогасене.</p> <p>9. Не е необходима такава глава. В проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. са регламентирани изисквания за класификацията по функционална пожарна опасност на складове към жилища в жилищни сгради.</p>
--	---	------------------------	---

		<p>Наредба 8121з-647 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, която ни препраща към Наредба № Из-1971 от 2009 г. за СТПНОБП, не намирам точно и категорично допускане или забрана точно в тези обекти, както и ясно определени максимално допустими забранени количества за съхранение там по съответните видове горими вещества.</p> <p>10. Думите в чл. 502, ал. 1 „ Отпадъчна хартия и целулоза...” да се заменят с ”Горими материали и негорими материали в горима опаковка, в балирано, палетирано или друго подобно състояние, позволяващо подреждане в стабилна фигура с маса до 50 тона, с височина до 4 метра, се складират на фигури, като три фигури образуват група.”</p> <p>Мотиви: Досегашната редакция на чл. 502, ал. 1, не обхваща всички възможни наличности и видове на съхраняваните в момента горими материали в откритите складове. Например наблюдавано сега съхраняване на балирани отпадъчни полиетиленови отпадъци като суровина за вторична преработка. Както и нареждане на бракувани автомобили в автоморги и употребявани автомобилни гуми и др. на фигури с височини над 10 м. Належаща е и промяна на табл. 45 по евентуална нова редакция и допълване на нови видове горими материали и негорими в горима опаковка. За групи с параметри по-големи от тези по чл. 502, ал. 1 – нови графи в табл. 45.</p> <p>11. Да се създаде нова т. 28 към § 1 от допълнителната разпоредба: „За неупоменати определения, могат да се използват цитираните в други нормативни актове от същата или по-висша степен. Ако не съществуват такива, се използват съгласно български тълковен речник.”</p>	<p>10. Не се приема</p> <p>11. Не се приема</p>	<p>10. С публикувания за обществено обсъждане проект на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено изменение на чл. 502, ал. 1, както следва: „(1) Отпадъчната хартия, целулоза и полиетиленови отпадъци се складират балирани на фигури с маса до 50 тона, с височина до 4 м, като три фигури образуват една група. Разстоянието между фигурите е най-малко 10 м, а между групите - най-малко 20 м.“. В табл. 45 също е предвидено изменение, като в текста на номер по ред 3 са добавени негорими материали в горима опаковка. Няма необходимост от други промени в чл. 502, ал. 1 и табл. 45.</p> <p>11. В съответствие с изискванията на чл. 32, ал. 2, т. 3 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове, в допълнителните разпоредби на</p>
--	--	---	---	---

		<p>Мотиви: В Наредба Из-1971 са цитирани множество определения, без да са цитирани в Допълнителната разпоредба. Това всъщност е и невъзможно. С добавянето на уточняващата т. 28 към § 1 от Допълнителната разпоредба, се дава възможност за правилно тълкуване на определения.</p> <p>12. Думите в чл. 133, ал. 1 „Разстоянията между конструкции (..... и телата на комините е най-малко 0,1м. да се заменят с „Разстоянията между конструкции и проектираното вътрешно обзавеждане на строежа (..... и телата на комините е най-малко 0,1 м или изпълнено в контактната им зона с продукт с КРО А1 или А2, притежаващ коефициент на топлопроводност $\leq 0,06 \text{ W/(m.K)}$ с дебелина най-малко 0,05 м.,</p> <p>Мотиви: Предвид множеството пожари в обекти с КФПО Ф1.3 и Ф1.4 (имате статистически данни), причинени от вътрешно изгаряне на наслоеното натрупване на отлагания от креозот в димоходните камери, при което външните повърхности на конструкцията на комините се нагряват много над 250° C, необходими за възпламеняване на всички продукти в контакт с нагретите повърхнини, каквито без съмнение са заложените по проект в строителните книжа вътрешно обзавеждане, ситуирани в графичните части, като шкафове, кухни и др., следва да се приеме такова изменение на Наредбата, като предпазна мярка с дълготрайно действие.</p> <p>13. Думите в чл. 113, ал.6 „За изчислителна площ..... ,както и отвори, в които са монтирани плътни врати“ да се заменят със „За изчислителна площ..... , както и отвори, в които са монтирани врати с поне EI 45“.</p> <p>Мотиви : Във връзка с колона 4 на табл. 3, упомената в</p>	<p>12. Не се приема</p> <p>13. Не се приема</p>	<p>наредбата са регламентирани дефиниции на използваните в нея термини, като с предвидените изменения и допълнения се добавят още 29 дефиниции на термини. Не е необходимо предложеното допълнение.</p> <p>12. В наредбата са регламентирани строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, като в чл. 133, ал. 1 е определено разстоянието между телата на комините и конструкции (дървени греди, ребра, покривни обшивки и др.), изпълнени от строителни продукти с класове по реакция на огън D - F или продукти с неустановени експлоатационни показатели по отношение на реакцията им на огън. Няма необходимост от предложената промяна.</p> <p>13. Приемането на предложението, освен до увеличаване на административната тежест, би довело и до изискване на по-висока огнеустойчивост на вратите на</p>
--	--	---	---	--

	<p>предишно изречение.</p> <p>14. Думите в чл. 659, ал. 3 „Разрешава се .... Всеки асансьор в стационарната шахта да обслужва до 100 автомобила, а в подвижната шахта - до 200 автомобила” да се заменят с „Разрешава се .... Всеки асансьор в стационарната шахта да обслужва до 50 автомобила, а в подвижната шахта - до 100 автомобила”</p> <p>Мотиви: Чл. 659 касае основно едноетажни подземни гаражи в сгради със смесено предназначение или в такива с КФПО Ф 1.3. Практиката показва, че за да избегнат изпълнение на пожарогасителна система, проектантите масово залагат отделянето на подземните гаражи в отделни пожарни сектори, отделяни чрез автоматични врати с EI 90. Като в случая нищо не гарантира, че тези врати ще изпълнят предназначението си, когато се наложи по субективни и обективни причини. Тоест, може да се наложи да се действа при пожар в подземен гараж, много над площта от 1500 м², за което е нужна ПГС по Прил. № 1, т. 2.19, но той да е без ПГС. В проектите в добрия случай местата за паркиране са с размери 500 см. дължина на 250 см. широчина, съгласно таблица 1 и таблица 1а от Наредба № РД-02-20-2 от 20 декември 2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии, обикновено са под тия размери, като изчисленията показват, че 100 автомобила биха надхвърлили площта от 1500 м² и е нужно пожарогасене. Пожарните екипи ще са затруднени да действат в подземен гараж, със 100 или повече автомобила, без рампи и обслужване с асансьори, съответно и без налична</p>	<p>14. Не се приема</p>	<p>помещенията от огнеустойчивостта на стените, в които са монтирани същите врати. Няма необходимост от предложената промяна.</p> <p>14. В публикувания за обществено обсъждане проект на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено изменение на чл. 659, както следва: „Чл. 659. Когато са предвидени асансьори за вертикално или хоризонтално пренасяне на автомобили в гаражите, същите се захранват с електрическа енергия като потребители от първа категория с автоматично превключване на захранването съгласно Наредба № 3 от 2004 г. за устройството на електрическите уредби и електропроводните линии. Вторият независим източник следва да осигурява електрозахранване на същите асансьори в продължение на не по-малко от 60 min.“. Премахнато е изискването за наличие на гаражни рампи, както и за броя на автомобилите, които може да обслужват асансьорите за автомобили. Не са необходими предложените промени.</p>
--	---	-------------------------	--

		<p>ПГС, предвид масовата практика на отделяне в сектори с пожароустойчиви врати.</p> <p>15. Думите в чл. 27, ал. 4 „Пожарните пътища се проектират с широчина най-малко 3,50 м.“ да се заменят с „Пожарните пътища се проектират с широчина най-малко 3,50 м. на платното за движение.“</p> <p>Мотиви : Съгласно ЗУТ и неговите подзаконови актове, минималната ширина на улица в урбанизирана територия е 6 м. Като се проектират тротоари два броя с ширина 1,2 м. и бордюри два броя с ширина около 0,15 м., за платното за движение остават 3,30 м. ширина.</p>	15. Не се приема	15. С НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено в чл. 27, ал. 2 да се добави, че към пътищата за противопожарни цели се приравняват и улиците и алеите. Предвидена е и промяна на изискванията на чл. 27, ал. 4 и същите стават чл. 27, ал. 8. Не е необходимо предложеното допълнение.
6.	<p>Velislava Papazova Velkova 10 февруари 2024 г. 15:52:08 ч.</p>	<p>Предложения:</p> <p>1. Относно текстът на §27 за изменения в чл.37, алинея 8: ал. 8 да се уеднакви с Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за експлоатация на обектите, за да не се получава ситуация, в която мебелите са разрешение по проект, но в следствие се забраняват при експлоатацията на сградите.</p> <p>2. В алинея 8: горимите мебели и обзавеждане да са в групи с площ минимум 16 кв.м., както и да се разреши поставянето на горими мебели в общите части дори в случаите когато</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p>	<p>1. Със заповед на министъра на вътрешните работи е създадена работна група, която да обсъди необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, като изискванията на същата наредба ще бъдат синхронизирани с измененията и допълненията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. Не е необходима промяна на посочените изисквания в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г.</p> <p>2. За осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в сградите, едно от основните изисквания в</p>

коридорите и фойетата са с еднопосочна евакуация при наличието на автоматична спринклерна инсталация.
Мотиви: 10 кв.м. е крайно недостатъчна площ за оформяне на смислено обзавеждане в коридори на училища и детски градини.

нормативната уредба на всички държави е по евакуационните пътища (с изключение на евакуационните пътища в помещенията) да не се предвиждат горимо оборудване и горими материали. Това изискване е заложено и в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г., като предвиденото допускане в чл. 37, ал. 8 от наредбата за поставяне на горими мебели и обзавеждане в евакуационните коридори и фойета с алтернативна евакуация се прилага единствено при изпълнение на поставените условия, в т.ч. за разполагане на горимите мебели и обзавеждане на групи с площ до 10 m², като отделните групи да отстоят една от друга на разстояние най-малко 4 m. Тези условия целят осигуряване на безопасната евакуация на хората при пожар. Пребиваващите в училищата и детските градини са особено уязвими и не следва да бъдат допускани никакви компромиси по отношение тяхната безопасност при пожар. В коридорите с еднопосочна евакуация не следва да се поставят горими материали, тъй като при пожар, това е единственият път за евакуация на пребиваващите и задимяването на евакуационния път може да доведе до невъзможност за

		<p>3. В алинея 9: да отпаднат изискванията за класа на горимост към ученическите и детските шкафчета в коридорите при наличието на автоматична спринклерна инсталация; в този случай да е позволено да са изработени от дървесни материали.</p>	<p>3. Не се приема</p>	<p>тяхната евакуация. Осигуряването на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация по евакуационните пътища с еднопосочна евакуация може да спомогне за ограничаване и потушаване на разрастнал се пожар в сградата, както и за намаляване на щетите, но не и за намаляване на задимяването в началния стадий на пожара, когато следва да се осъществи евакуацията на хората.</p> <p>3. Изискванията за материалите, от които за изработени ученическите и детските шкафчета, които се монтират в евакуационните коридори и/или фойета на сградите са регламентирани в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. С НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено в чл. 37 да се създаде ал. 9, в която да бъде регламентирано, че при предвиждане на ученически и детски шкафчета в евакуационни коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие се спазват изискванията на Наредба № 8121з-647 от 2014 г.</p> <p>В междуведомствената работна група за обсъждане на необходимостта от изменение и допълнение на Наредба</p>
--	--	---	------------------------	--

4. В чл. 13, ал. 1 след края на текста се добавя:
 „За всички сгради с изключение на тези от КФПО Ф5 се допуска двукратно увеличаване на максимално допустимата площ на сградите или пожарните сектори при осигуряване на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация за цялата площ на сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1 в случай, че съгласно приложение № 1 не се изисква такава инсталация.“
 Мотиви: Навсякъде по света при увеличаване на активните мерки се намаляват пасивните мерки и обратното. Максимално допустимите площи при нас са изключително ограничителни, с пъти по-малки от сходни наредби и/или стандарти в други развити държави.

4. Не се приема

№ 8121з-647 от 2014 г. ще бъде обсъдена необходимостта от промяна на изискванията, имащи отношение към горимостта на материалите, от които са изработени ученическите и детските шкафчета, монтирани в евакуационните коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие.

4. С изменението и допълнението на наредбата, обн. ДВ, бр. 75 от 2013 г. бяха увеличени (до 4 пъти) допустимите застроени площи между брандмауерите по табл. 4 на сградите от КФПО Ф1-Ф4, за които съгласно Приложение № 1 не се изисква осигуряване на АПГИ, без да се поставя условие за осигуряване на такава инсталация. Няма необходимост сега да бъде регламентирано допълнително двукратно увеличаване на максимално допустимите площи на същите сгради или пожарни сектори, ако се осигури АПГИ. С предвидената промяна на наредбата е променен принципа на разделяне на сградите на допустими застроени площи, като определяща е площта на пожарния сектор, а не площта между брандмауерите. Това облекчава

				значително изискванията на наредбата по отношение допустимите застроени площи на сградите между пожарозащитните прегради.																								
7.	16 февруари 2024 г. 08:37:56 ч. BULMARKET GROUP	<p>Предложения:</p> <p>1. Да се измени чл. 516, както следва: „Чл. 516. Минималното разстояние между стените на резервоарите от две съседни групи е, както следва:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. между надземни резервоари - 30 m; 2. между надземни и полуподземни резервоари - 25 m; 3. между надземни и подземни резервоари - 20 m; 4. между полуподземни резервоари - 15 m; 5. между полуподземни и подземни резервоари – 10 m; 6. между подземни резервоари - 10 m.“. <p>2. Предлагаме да се преразгледат и редуцират нормираните минимални разстояние в табл. 46 към чл. 517, като се раздели групата на ЛЗТ на две отделни подгрупи, както следва:</p> <table border="1" data-bbox="479 914 1314 1394"> <thead> <tr> <th>№ по ред</th> <th>Видове резервоари</th> <th>Пламна температура на съхраняваната течност, °С</th> <th>Минимално разстояние</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td rowspan="4">1.</td> <td rowspan="4">С неподвижен покрив или с понтон</td> <td>до 28</td> <td>0,75 Д</td> </tr> <tr> <td>от 28 до 55</td> <td>0,65 Д</td> </tr> <tr> <td>от 55 до 120</td> <td>0,5 Д</td> </tr> <tr> <td>над 120</td> <td>0,3 Д</td> </tr> <tr> <td rowspan="4">2.</td> <td rowspan="4">С плаващ покрив</td> <td>до 28</td> <td>0,5 Д</td> </tr> <tr> <td>от 28 до 55</td> <td>0,4 Д</td> </tr> <tr> <td>от 55 до 120</td> <td>0,3 Д</td> </tr> <tr> <td>над 120</td> <td>0,1 Д</td> </tr> </tbody> </table> <p>Където: Д е диаметърът на резервоара</p>	№ по ред	Видове резервоари	Пламна температура на съхраняваната течност, °С	Минимално разстояние	1.	С неподвижен покрив или с понтон	до 28	0,75 Д	от 28 до 55	0,65 Д	от 55 до 120	0,5 Д	над 120	0,3 Д	2.	С плаващ покрив	до 28	0,5 Д	от 28 до 55	0,4 Д	от 55 до 120	0,3 Д	над 120	0,1 Д	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p>	<p>По т. 1-3: Осигуряването на пожарната безопасност на строежите включва комплекс от активни и пасивни мерки за пожарна защита, които са регламентирани в наредбата и се прилагат съвместно. Предложението за намаляване на минималните разстояния между стените на съседни надземни резервоари за ЛЗТ и ГТ в една група, между стените на резервоарите за ЛЗТ и ГТ в две съседни групи и разстоянията от надземни резервоари в складове за ЛЗТ и ГТ от I категория до съседни сгради и съоръжения, без регламентиране на допълнителни активни и пасивни мерки би довело единствено до намаляване на пожарната безопасност на строежите. Коментарите, свързани с опазването на околната среда, в т.ч. класификацията на обектите по Закона за опазване на околната среда и цитираният национален документ на друга държава, в който е заложено извършване на оценка на риска на обектите, нямат отношение към регламентираните в</p>
№ по ред	Видове резервоари	Пламна температура на съхраняваната течност, °С	Минимално разстояние																									
1.	С неподвижен покрив или с понтон	до 28	0,75 Д																									
		от 28 до 55	0,65 Д																									
		от 55 до 120	0,5 Д																									
		над 120	0,3 Д																									
2.	С плаващ покрив	до 28	0,5 Д																									
		от 28 до 55	0,4 Д																									
		от 55 до 120	0,3 Д																									
		над 120	0,1 Д																									

	<p>3. Предлагаме да се преразгледат и редуцират нормираните минимални разстояние в таблици 47, 48, 49, 50 и 51, като се раздели групата на ЛЗТ на две отделни подгрупи, както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> - до 28°C да се приемат минималните разстояния за течности с пламна температура до 55°C, посочени в таблиците; - от 28°C до 55°C – 0,75 от разстоянията за ЛЗТ с пламна температура до 55°C, посочени в таблиците; - от 55°C до 120 °C – 0,75 от разстоянията за ГТ с пламна температура от 55°C до 120°C, посочени в таблиците; - над 120°C – 0,5 от разстоянията за ГТ с пламна температура над 120°C. <p>Мотиви: В търговската и производствената практика в световната икономика широко навлизат продукти, които най-вече от екологична гледна точка са алтернатива на изкопаемите горива. В България в последните години за производство на екологични горива, заместващи или като добавки към петролния дизел е метилов естер на мастни киселини със съкращение FAME, известен като биодизел.</p> <p>Същевременно производството на FAME е с основна суровина - растителни масла. Ограниченията, които се налагат в световен мащаб за намаляване на потреблението на хранителни продукти за технически цели в производството на алтернативни горива, насочиха производителите на FAME да преработват отпадните Used cooking oil (UCO), отработени кухненски масла, които са с растителен и животински произход. Това не само е крачка в ограничаването на потреблението на хранителни продукти, но и възможност за усвояване на отпадни суровини.</p> <p>От пожароопасна гледна точка, както FAME така и UCO са с течности с пламна температура над 120°C.</p> <p>При проведените разговори с наши търговски и бизнес партньори за нормативната уредба, свързана с пожарната</p>	<p>3. Не се приема</p>	<p>наредбата минимални разстояния.</p>
--	---	------------------------	--

	<p>безопасност прилагана в Кралство Нидерландия, ни бе предоставен „PGS 29:2022 Версия 1.0 (март 2023)“, който е национален нормативен акт като ръководството за дейности с опасни вещества и по конкретно мерки, които могат да се използват за контролиране на рисковете от надземно съхранение на запалими течности във вертикални цилиндрични резервоари. Тези мерки се основават на рисков подход, който предполага сценарии, които биха могли да възникнат. Въз основа на сценариите са формулирани цели за създаване на приемливо ниво на безопасност. Мерките са насочени към намаляване вероятността от инцидент или предотвратяват или ограничават неблагоприятните последици от инцидент.</p> <p>Този подход е съществено различен от подхода по нормирането в областта на пожарната безопасност в България за складове за лесно-запалими и горими течности (ЛЗТ и ГТ) от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.2. И с направения проект на Наредба за изменение и допълнение в голямата си част нормираните минимални разстояния са запазени същите, както в с изданията на противопожарните строително-технически норми от 1987 г. и по старите варианти.</p> <p>Наред с това активните мерки, свързани с безопасност при пожар за складове с ЛЗТ и ГТ са се усъвършенствали. Прилагани са нови методи и средства за превенция, наблюдение и контрол за недопускане на инциденти. Способностите и техническата осигуреност на екипите за спешно реагиране при аварийни ситуации, включително при пожари са достигнали значителен напредък.</p> <p>Подходът на нормирането на редица европейски държави, както е известно се прилага и в при подхода за класифициране на обектите с нисък и висок рисков потенциал по Закона за опазване на околната среда, с който въвежда разпоредбите на</p>		
--	---	--	--

Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година, относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета, известна като „Директива Севезо“.

Особено впечатляващо е, че в PGS 29:2022 Версия 1.0 (март 2023) не се прилага за запалими течности с пламна температура над 100°C, при условие че температурата на течността остава най-малко 5°C под пламната температура за отделни вещества и 15°C под пламната температура за смеси.

4. Да отпадне текстът в чл. 433, ал. 2 – „Вертикалните елементи се изпълняват с огнеустойчивост R60, а хоризонталните елементи - с огнеустойчивост R30.“.

Мотиви: В раздел IV на Глава петнадесета от Наредба № Из-1971 се нормират изискванията за технологични тръбопроводи за ЛЗТ, ГТ и ГГ от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.1.

Както знаем в чл. 433, ал. 2 се нормира освен класа по реакция на огън на носещите елементи на надземните технологични тръбопроводи, също и границата на огнеустойчивостта им.

Съгласно чл. 10, ал. 2 огнеустойчивостта на строителните конструкции и елементи се определя въз основа на: 1. изпитвания; 2. изчисления и 3. сравнения.

Изпитванията за определяне на границата на огнеустойчивост са регламентирани в EN 1363-1:2012. Известно е, че тези изпитания се извършват при стандартни условия – време/температура. Такива стандартни условия се постигат при определено пожарно натоварване в помещенията при стандартен масотоплообмен. В открити пространства и съоръжения температурния режим при пожар е значително по-нисък от стандартния, поради това, че

4. Не се приема

4. Освен стандартния температурен режим в БДС EN 1363-1, определянето на огнеустойчивостта може да бъде извършено и при други температурни режими съгласно БДС EN 1363-2 – въглеродородна крива (която е особено подходяща за нефтопреработващата промишленост), крива при въздействие на външен огън и др. За реактивните покрития за огнезащита на стоманени елементи се отчитат условията на средата при предвидената употреба на елемента – на открито, на полу-открито, на закрито и др.

	<p>топлинният поток е насочен в околното пространство и незначителна топлинна енергия се акумулира в констуктивните елементи при много ниска вероятност температурата да достигне критичната, включително и за стоманите.</p> <p>От познати нормативни актове на страни от Европейския съюз не се среща нормиране на границата на огнеустойчивост на конструктивни елементи в открити пространства.</p> <p>5. Изискванията на чл. 433, ал. 3 по табл. 43 да останат само за тръбопроводи за ЛЗТ в пълния ѝ текст, а разстоянията от тръбопроводи за ГТ до сгради от клас на функционална пожарна опасност Ф5 и обслужващите ги сгради и съоръжения; железопътни линии и автомобилни пътища, да не се нормират.</p> <p>Мотиви: Съществено нелогично е и изискването на чл. 433, ал. 3 за нормиране на минималните разстояние от технологичните тръбопроводи до сгради, съоръжения, пътища и други. В табл. 43 „под общ знаменател“ са поставените тръбопроводите за ЛЗТ и ГТ. Интересното е, че за нормирането на разстоянията за технологични тръбопроводи за горими газове, чл. 434 ни насочва към:</p> <p>„Чл. 434. Минималните разстояния от тръбопроводи за транспортиране на природен газ или пропан-бутан до съседни сгради и съоръжения се определят по реда на Наредба № 6 от 2004 г. за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за пренос, съхранение, разпределение и доставка на природен газ, на Наредбата за устройството и безопасната експлоатация на преносните и разпределителните газопроводи и на съоръженията, инсталациите и уредите за природен газ, на Наредбата за устройството, безопасната експлоатация и техническия надзор на газовите съоръжения и инсталации за</p>	<p>5. Не се приема</p>	<p>5. Регламентираните разстояния в табл. 43 не зависят от това дали течността в тръбопроводите е леснозапалима или горима, като същите са минимални (в преобладаващата си част – от 1 до 5 метра). Ненормирането на разстояния от тръбопроводи за ГТ до съседни сгради, съоръжения и обекти би означавало допускане на всякакви строежи (в т.ч. с огневи процеси) непосредствено до или под тръбопроводите.</p>
--	---	------------------------	--

втечнени въгледородни газове и на Наредба № 8 от 1999 г. за правила и норми за разполагане на технически проводни и съоръжения в населени места.“.

В тези нормативни актове е видно, че разстоянията до сгради, съоръжения, пътища и други са значително по-облекчени, независимо от по-съществените експлозивни и пожароопасни свойства на горимите газове.

6. В чл. 7 да се добави нова алинея: „Допуска се замяната на пасивни с активни мерки за безопасност при пожар по технико-икономически съображения в инвестиционното проектиране след постигане на съгласие между представители на възложителя, проектанта, консултанта и експертния съвет по ал. 1.“

Мотиви: Както е известно с § 8 на Наредба № Из-1971 се отмени действащата до 2009 г. Наредба № 2 за противопожарните строително-технически норми (ПСТН) от 1987 г. Според чл. 15 на ПСТН:

„Чл. 15. Допуска се заменянето на пожарозащитни прегради с водни завеси, дренчерни или спринклерни уредби, инсталации за гасене с въглероден двуокис, азот и др. по технологични и други съображения след технико-икономическа обосновка и разрешение от НСПО-МВР.“.

Тоест с този текст на ПСТН се даваше възможност на участниците в инвестиционния процес да се заменят пасивни мерки за безопасност при пожар с активни. С отмяната на Наредба № 2 за ПСТН, както е известно бе премахната тази възможност. Това силно ограничи прилагането на нови и иновативни технически решения, въпреки, че в световен мащаб активните мерки за осигуряване за безопасност при пожар намират широко приложение.

6. Не се приема

6. Осигуряването на пожарната безопасност на строежите включва комплекс от активни и пасивни мерки за пожарна защита, които се прилагат съвместно. В наредбата са регламентирани необходимите мерки за пожарна защита, както и случаите, при които при осигуряване на определени активни мерки за пожарна защита се допуска промяна на пасивните мерки. В чл. 7, ал. 2 е дадена възможност единствено в случаите по чл. 1, ал. 1, т. 4, при които няма териториална, техническа или конструктивна възможност за изпълнение на изискванията на наредбата, за осигуряване на пожарната безопасност на строежите да се прилагат други активни и пасивни мерки и технически решения в инвестиционното проектиране след постигане на съгласие между представители на възложителя, проектанта, консултанта и експертния

		<p>7. Да се отмени чл. 615. Мотиви: Съгласно чл. 615: „Чл. 615. (Изм., ДВ, бр. 75 от 2013 г.) Електрическото оборудване на външните съоръжения на територията на автоснабдителните станции с изключение на местата от трета група „Експлозивна опасност” съгласно чл. 268 се проектира с минимална степен на защита IP-44.“.</p> <p>Както е известно в района на автоснабдителните станции повсеместно се изграждат спомагателни сгради в повечето случаи с търговска дейност. Отоплението и охлаждането на помещенията предимно е с климатизатори, като външните тела (термопомпата) се явяват външни съоръжения по смисъла на чл. 615.</p> <p>За пример, съгласно чл. 619, ал. 4: „(4) Обемът на колонката за зареждане на МПС се приема като място от трета група „Експлозивна опасност” - зона 1, съгласно чл. 268, ал. 1, а обемът, заключен между колонката и</p>	<p>7. Не се приема</p>	<p>съвет по ал. 1. За нови строежи не следва да се допуска да не бъдат спазени изискванията, регламентирани в нормативния акт. По отношение на новите технически решения в инвестиционното проектиране, разработени в съответствие с изискванията на стандарти и национални нормативни актове, същите се прилагат при спазване на изискванията, регламентирани в чл. 7, ал. 1 от наредбата.</p> <p>7. Изискванията на чл. 619, ал. 4 са променени през 2017 г., като направеният цитат на разпоредбата не е коректен. Определената в чл. 615 минимална степен на защита на електрическото оборудване на външните съоръжения съответства на необходимата минимална защита за места от втора група „Повишена пожарна опасност“ - клас П-III съгласно таблици 23 и 24. Предвидена е редакция на чл. 615, както следва: „Чл. 615. На територията на автоснабдителните станции, електрическото оборудване на външните съоръжения, които не попадат в местата от трета група</p>
--	--	--	------------------------	---

		<p>образуващата, спусната от най-високата ѝ част към терена на разстояние 1,5 m от основата на колонката, е място от клас П-I съгласно чл. 248, ал. 1, т. 1.“.</p> <p>Тоест, тази зона е класифицирана от клас П-I, за която съгласно чл. 253, ал. 1, т.г. от 1 до 5 се изисква същата минимална степен на защита - IP-44. Следва, че извън тази зона съоръженията се отнасят към първа група „Нормална пожарна опасност“.</p> <p>Считаме, че външните съоръжения на територията на автоснабдителните станции с изключение на местата от трета група „Експлозивна опасност“, съгласно чл. 268, следва да се отнасят към първа група „Нормална пожарна опасност“.</p>		<p>„Експлозивна опасност“ съгласно чл. 268, но са разположени на разстояние по-малко от 10 m от резервоарите, отдушните тръби, шахтите за отработени масла, съоръженията за пълнене на резервоарите, пунктовете за пълнене на бутилки с пропан-бутан, бутилковата група за природен газ, компресорния модул за природен газ, колонките за зареждане на МПС, площадките за стационаране на мобилна платформа с газобутилкова инсталация за природен газ и изпускателните тръби от предпазната арматура се предвижда с минимална степен на защита IP-44.“.</p>
8.	<p>Александър Герасимов Предложение от "Пристанище Варна" ЕАД 16 февруари 2024 г. 12:32:01 ч.</p>	<p>Предложения:</p> <p>1. Да се създаде член 519а: „Чл. 519а. Минималните разстояния от надземни резервоари за растителни масла /олио и други/ с пламна температура над 200°C са, както следва:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. до помпени станции за ЛЗТ - 8 m; 2. до помпени станции за ГТ - 5 m; 3. до оста на хидрантите на наливно-изливните устройства за ГТ - 5 m; 4. до оста на железопътни линии за редовно движение - 20 m; 5. до оста на вътрешнообектови и маневрени железопътни линии - 10 m; 6. до края на платното на пътища от републиканската пътна мрежа - 20 m; 7. до вътрешнообектови пътища - 8 m; 	1. Не се приема	<p>1. В раздели XIII и XIV към глава петнадесета са регламентирани разстояния от надземни резервоари в складове за ЛЗТ и ГТ от I и II категория до сгради и съоръжения на територията и извън територията на склада, като част от разстоянията в тези раздели от надземни резервоари за ГТ с пламна температура над 120 °C до съседни сгради и съоръжения са по-малки от предложените, т.е. има противоречие между предложените текстове и изискванията на двата раздела. Растителните масла с пламна</p>

	<p>8. до съседни резервоари за ГТ - 10 m;</p> <p>9. до съседни сгради разстоянията се определят по таблица 39, като резервоарите, помпените станции и наливно изливните устройства за растително олио се приравняват към производства от категория по пожарна опасност Ф5В.“</p> <p>Мотиви: Предлагаме изваждане на растителните масла с пламна температура над 200°C от общата категория ГТ и разрешаване товарообработката им в пристанища за обществен транспорт при спазване на необходимите противопожарни мерки.</p> <p>Растителните масла не се класифицират, като опасни вещества съгласно Регламент (ЕО) №1272/2008 (CLP) и не подлежат на Регламент (ЕО) №1907/2006 (REACH) и за това критериите при товаро-разтоварни операции не следва да се отнасят към категорията на горимите течности. Операциите по товарене и разтоварване на растителните масла се извършва при нормална температура на околната среда, без те да са съпроводени от източници на възпламеняване и нагриване на течността.</p> <p>2. Изискванията за разстояния в чл. 566, ал. 1 да бъдат променени на:</p> <p>А) най-малко 100 m – за разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28°C включително и за ГТ и</p> <p>Б) най-малко 50 m между устройствата за течности с пламна температура над 28°C.</p> <p>Мотиви: Тези разстояния се изискват само при едновременно протичащи операции през наливно-изливните устройства.</p> <p>Изискванията на Наредба № Из – 1971, са остарели и при тяхното определяне не са взети под внимание съвременните технологични решения и възможности, както за обработка на наливните товари, така и за обезпечаване на мерките за</p>	<p>2. Приема се с редакция</p>	<p>температура над 200 °С са горими течности и няма основание за тяхното „изваждане“ от класа на горимите течности. Няма необходимост от диференциране на изискванията за горими течности с пламна температура над 120 до 200 °С и горими течности с пламна температура над 200 °С. Предложението за регламентиране на изисквания какви товари може да се обработват на пристанища за обществен транспорт е извън обхвата на наредбата.</p> <p>2. В чл. 566 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>- ал. 1 и 2 се изменят така: „(1) Разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГТ, разположени на морски и езерни пристани, са най-малко 200 m, а между устройствата за течности с пламна температура над 28 °С - най-малко 150 m. Разстоянието от наливно-изливни устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за</p>
--	--	--------------------------------	--

	<p>постигане на пожарната безопасност. Действащата нормативна уредба в страни членки на Европейския съюз, например Кралство Нидерландия, Германия и Румъния налага значително по-ниски изисквания за минимални отстояния при наливно-изливни пристани. Липса на горна граница на пламна температура или прагове за ГТ с пламна температура над 55°C.</p> <p>3. Към Чл. 566 се създава нова алинея 6 със следния текст: „(6) При танкери за ГТ с пламна температура по-висока от 200°C разстоянията по ал. 3 и 4 са съответно: до 10 % от дължината на по-големия кораб, каквито са разпорежданията на ИА „Морска администрация“ и международните правила за заставане и швартоване на кораби в пристанищата.“ Мотиви: Привеждане на нормативната база в съответствие с разпорежданията на Изпълнителна агенция „Морска</p>	<p>3. Не се приема</p>	<p>ГТ до наливно-изливни устройства за течности с пламна температура над 28 °C, разположени на морски и езерни пристани, е най-малко 200 m. (2) За речните пристани разстоянията по ал. 1 са най-малко съответно 300, 200 и 300 m.“; - създава се ал. 7: „(7) Разстоянията по ал. 1 и 2 може да бъдат намалени с 50 %, ако е осигурена блокировка, автоматично изключваща възможността за едновременна обработка на товари на съседните наливно-изливни устройства.“. Чл. 574 се изменя така: „Чл. 574. Наливно-изливните устройства на пристаните и пирсовете се оборудват с автоматизирани претоварни ръкави за предотвратяване изтичането на ЛЗТ, ГТ и ГГ при аварийно разкъсване на връзката с танкера.“.</p> <p>3. В наредбата са регламентирани строително-технически изисквания за пожарна безопасност, които се прилагат при проектиране и изграждане на строежите. В чл. 566, ал. 3 и 4 са регламентирани минималните разстояния между дългите страни (бордовете) на съседните танкери за</p>
--	--	------------------------	---

		<p>администрация“ и международните правила за заставане и швартоване на кораби в пристанищата с цел постигане на гъвкавост при товарните процеси на пристанищата без това да е в нарушение на принципите за пожарна безопасност. Старата ал. 6 да стане ал. 7.</p> <p>4. Изискванията за разстояния в чл. 567 да бъдат променени на: А) най-малко 200 m - при работа с ЛЗТ и ГГ; Б) най-малко 100 m - при работа с ГТ.</p>	<p>4. Не се приема</p>	<p>ЛЗТ и ГГ, между късите им страни (нос, кърма) и от борда на танкер до носа или кърмата на друг танкер. В чл. 566, ал. 5 е определено, че при танкери за ГТ разстоянията по ал. 3 и 4 са съответно най-малко 40, 20 и 30 m, т.е. определени са по-малки разстояния спрямо тези за ЛЗТ и ГГ. Не е необходимо определяне на още по-малки разстояния за ГТ с пламна температура над 200 °С, а също така в процеса на експлоатация е трудно да се контролира какви са пламните температури на обработваните горими течности. От тези разстояния зависят и местоположенията на наливно-изливните устройства за ГТ.</p> <p>4. Липсват мотиви за направеното предложение. Няма основание, нито необходимост от намаляване на минималните разстояния от наливно-изливни устройства за ЛЗТ, ГТ и ГГ на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани. С цел прецизност е предвидена редакция на текста, както следва: „Чл. 567. Разстоянията от наливно-изливни устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани са, както следва: най-малко 300 m – при наливно-изливни</p>
--	--	--	------------------------	--

		<p>5. Да се добави нова група за горими течности с пламна температура над 120°C. За тази група изискванията за разстоянията от наливно-изливни устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани да бъдат най-малко 50 m.</p> <p>6. В чл. 567 да се добави ал. 2: „(2) Когато съседните корабни места, на корабното място, на което се обработват ЛЗТ и ГТ се оперират от един пристанищен оператор, то изискванията за минимални разстояния по ал. 1 могат да бъдат обезпечени по оперативен път, чрез Технологичната карта за обработка на товара и съгласувано със Системата за управление на трафика.“ Мотиви: Липса на горна граница на пламна температура или прагове за ГТ с пламна температура над 55°C, ще попречат на органите по пожарна безопасност да съгласуват технологичните карти за обработка на различни наливни товари, както и свързани с това бизнес проекти. Изискванията на Наредба № Из – 1971 са остарели и при тяхното определяне не са взети под внимание съвременните технологични решения и възможности, както за обработка на</p>	<p>5. Не се приема</p> <p>6. Не се приема</p>	<p>устройства за ЛЗТ и ГТ, и най-малко 200 m - при наливно-изливни устройства за ГТ.“.</p> <p>5. В чл. 567 са определени минималните разстояния от наливно-изливни устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани - при наливно-изливни устройства за ЛЗТ и ГТ, и при наливно-изливни устройства за ГТ. Не е необходимо определяне на по-малки разстояния при наливно-изливни устройства за ГТ с пламна температура над 200 °С.</p> <p>6. В наредбата са регламентирани строително-технически изисквания за пожарна безопасност, които се прилагат при проектиране и изграждане на строежите. Оперативните (експлоатационните) мерки не може да заместят строително-техническите изисквания за пожарна безопасност.</p>
--	--	---	---	--

		<p>наливните товари, така и за обезпечаване на мерките за постигане на пожарната безопасност.</p> <p>Действащата нормативна уредба в страни членки на Европейския съюз, например Кралство Нидерландия, Германия и Румъния налага значително по-ниски изисквания за минимални отстояния при наливно-изливни пристани.</p> <p>Поради специфики на съществуващата пристанищна инфраструктура, пристанищният оператор би могъл да направи разстановка на корабите, която да осигури предвидените в Наредбата отстояния.</p> <p>Цялостният процес ще се следи и съгласува от органите отговорни за извършване на маневрената дейност на корабите – „Системата за управление на трафика“ и за контрол на обработката на товарите в терминалите - съответната териториална Дирекция на „Морска администрация“.</p> <p>7. В чл. 570 да се добави ал. 2: „(2) Разстоянията от наливно изливни пристани за растителни масла с пламна температура по-висока от 200°C до съседни сгради и съоръжения се определят по табл. 39.“</p> <p>Мотиви: Растителните масла не се класифицират, като опасни вещества съгласно Регламент (ЕО) №1272/2008 (CLP) и не подлежат на Регламент (ЕО) №1907/2006 (REACH) и за това критериите при товаро-разтоварни операции не следва да се отнасят към категорията на горимите течности. Операциите по товарене и разтоварване на растителните масла се извършва при нормална температура на околната среда, без те да са съпроводени от източници на възпламеняване и нагриване на течността.</p>	<p>7. Не се приема</p>	<p>7. В табл. 39 са определени минималните разстояния между сградите и съоръженията от подкласове на функционална пожарна опасност Ф5.1, Ф5.2 и Ф5.4, както и разстоянията между тези и съседни сгради от класове на функционална пожарна опасност Ф1, Ф2, Ф3 и Ф4 в зависимост от степента на огнеустойчивост и категорията по пожарна опасност на сградите. В чл. 570 е определено, че разстоянието от наливно-изливни пристани за ЛЗТ и ГТ до различни обекти се определя при спазване изискванията на раздели „Складове за ЛЗТ и ГТ от I категория“ и</p>
--	--	---	------------------------	---

		<p>8. В чл. 574а: А) Изискването за „наливно-изливни ръкави“ да отпадне от ал. 1.</p> <p>Б) Създава се ал. 3: „(3) Допуска се на пристанища за обществен транспорт да се претоварва растително масло с пламна температура по-висока от 200⁰С в авто и жп цистерни ако претоварването се извършва с автоматизирани системи за предотвратяване изтичането на маслото при аварийно разкъсване на връзката с кораба. Претоварването да е съпроводено от допълнителни мерки за</p>	<p>8А. Приема се с редакция</p> <p>8Б. Не се приема</p>	<p>„Складове за ЛЗТ и ГТ от II категория“. Наливно-изливните пристани не са нито сграда, нито съоръжение, съответно те нямат степен на огнеустойчивост и не е възможно, нито е необходимо разстоянията от наливно-изливни пристани за ГТ с пламна температура над 200 °С до съседни сгради и съоръжения да се определят по табл. 39.</p> <p>8А. Отменя се цялата ал. 1, като чл. 574а се изменя така: „Чл. 574а. Когато е предвидено снабдяване на морски и речни плавателни средства с гориво и смазочни материали (корабно бункероване) на наливно-изливни пристани и пристанища за обществен транспорт, минималните разстояния от местата за престой на автоцистерните с гориво и смазочни материали до съседните строежи се определят съгласно табл. 6б, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 11.“.</p> <p>8Б. Предложенията за регламентиране на изисквания какви товари се допуска да се обработват на пристанища за обществен транспорт, както и какво да включва съдържанието на технологичните карти за обработка на товари са извън обхвата на наредбата.</p>
--	--	--	---	---

		<p>пожарна безопасност, отразени в технологичните карти по чл.34 от Наредба №9 от 14 октомври 2013 г. за изискванията за експлоатационна годност на пристанищата и специализираните пристанищни обекти.“</p> <p>Мотиви: Към момента на територията на Р. България няма специализирани наливно-изливни пристани и пристанища за обществен транспорт за корабно бункероване. Създава се неяснота и възможност за погрешно тълкуване, в т.ч. необходимост от промяна на технологичните карти за бункероване на кораби от автоцистерни и/или извършващи товаро-разтоварни операции от и до брегови съоръжения, ЖП и автоцистерни.</p> <p>Факт е, че до момента не сме срещали в практиката си подобни съоръжения за трансфер на нефтопродукти, в т.ч. в страни членки на Европейския съюз. Доколкото сме запознати липсват специфични изисквания на Конвенция MARPOL, а така също и в нормативните документи в Р. България.</p> <p>Растителните масла не се класифицират, като опасни вещества съгласно Регламент (ЕО) №1272/2008 (CLP) и не подлежат на Регламент (ЕО) №1907/2006 (REACH) и за това критериите при товаро-разтоварни операции не следва да се отнасят към категорията на горимите течности. Операциите по товарене и разтоварване на растителните масла се извършва при нормална температура на околната среда, без те да са съпроводени от източници на възпламеняване и нагряване на течността.</p>		<p>Растителните масла с пламна температура над 200 °С са горими течности и няма основание при товаро-разтоварни операции същите да не бъдат разглеждани като горими течности.</p>
9.	<p>Siyana Boneva 16 февруари 2024 г. 16:37:53 ч.</p>	<p>Предложение: В чл. 12. таблица 3, колона 4 да се запази текстът от действащата Наредба „външни и вътрешни неносещи стени“.</p> <p>Мотиви: С така предложените промени за изменения в Таблица 3, не става ясно какви са изискванията за минимална огнеустойчивост на външните неносещи стени на едноетажни</p>	<p>Не се приема</p>	<p>В наредбата са регламентирани изисквания за минималните разстояния между сградите и съоръженията, с цел неразпространението на горенето между тях при пожар. С предвидените</p>

		<p>сгради. В тази група влизат значителен процент от големите търговски, индустриални и обществени обекти.</p> <p>Ако тази информация не бъде ясно включена и описана в друга част от Наредбата, това би довело до липса на прилагане на каквито и да било изисквания към сградната обвивка с външни неносещи стени и до намаляване на пожарната безопасност за горепосочените едноетажни сгради. В случай, че не се разглеждат на друго място, считам че колона 4 в таблица 3, трябва да остане с настоящия текст.</p>		<p>изменения на наредбата е премахнато изискването в табл. 3 за огнеустойчивост на външните неносещи стени на сгради, а в Приложение № 8 са регламентирани изисквания за необходимите мерки за предотвратяване на разпространението на горенето между етажите при пожар в сградите от I до IV степен на огнеустойчивост. Не е необходимо за едноетажни сгради в табл. 3 от наредбата да бъдат регламентирани изисквания за огнеустойчивост на външните неносещи стени. И към настоящия момент, в наредбата няма ограничения за процента на прозорците във външните неносещи стени, като няма изисквания за огнеустойчивост на същите прозорци.</p>
10.	<p>RKIFIRE</p> <p>16 февруари 2024 г.</p> <p>17:34:51 ч.</p>	<p>Предложение:</p> <p>Връщане на изискванията за минимална огнеустойчивост на външни неносещи стени, които са включени в колона 4 на Таблица 3 от настоящата Наредба № Из-1971 – ЕИ 30.</p> <p>Мотиви: Новото Приложение № 8 към чл. 12, ал. 8, чл. 14, ал. 31 и 32, чл. 16, ал. 11, чл. 19, ал. 3, т. 4 и чл. 330, ал. 5 1. описва „мерки за предотвратяване на разпространението на горенето между етажите“, т.е. мерки за сградите с над 1 етаж, но не и такива, които да гарантират безопасността в едноетажни сгради. (Пример големите търговски хранителни обекти, които са най-вече едноетажни и концентрират голям брой хора).</p>	<p>Не се приема</p>	<p>В наредбата са регламентирани изисквания за минималните разстояния между сградите и съоръженията, с цел неразпространението на горенето между тях при пожар. С предвидените изменения на наредбата е премахнато изискването в табл. 3 за огнеустойчивост на външните неносещи стени на сгради, а в Приложение № 8 са регламентирани изисквания за необходимите мерки за предотвратяване на разпространението на горенето</p>

				<p>между етажите при пожар в сградите от I до IV степен на огнеустойчивост. Не е необходимо за едноетажни сгради в табл. 3 от наредбата да бъдат регламентираны изисквания за огнеустойчивост на външните неносещи стени. И към настоящия момент, в наредбата няма ограничения за процента на прозорците във външните неносещи стени, като няма изисквания за огнеустойчивост на същите прозорци.</p>
11.	<p>Българска Морска Камара 16 февруари 2024 г. 17:53:06 ч.</p>	<p>Предложения: 1. Да се създаде нов член 519а: „Чл. 519а: Минималните разстояния от надземни резервоари за растителни масла /олио и други/ с пламна температура над 200°C са, както следва: 1. до помпени станции за ЛЗТ - 8 m; 2. до помпени станции за ГТ - 5 m; 3. до оста на хидрантите на наливно-изливните устройства за ГТ - 5 m; 4. до оста на железопътни линии за редовно движение - 20 m; 5. до оста на вътрешнообектови и маневрени железопътни линии - 10 m; 6. до края на платното на пътища от републиканската пътна мрежа - 20 m; 7. до вътрешнообектови пътища - 8 m; 8. до съседни резервоари за ГТ - 10 m; 9. до съседни сгради разстоянията се определят по таблица 39, като резервоарите, помпените станции и наливно изливните устройства за растително олио се приравняват към производства от категория по пожарна опасност Ф5В.“</p>	<p>1. Не се приема</p>	<p>1. В раздели XIII и XIV към глава петнадесета са регламентираны разстояния от надземни резервоари в складове за ЛЗТ и ГТ от I и II категория до сгради и съоръжения на територията и извън територията на склада, като част от разстоянията в тези раздели от надземни резервоари за ГТ с пламна температура над 120 °C до съседни сгради и съоръжения са по-малки от предложените, т.е. има противоречие между предложените текстове и изискванията на двата раздела. Няма необходимост от диференциране на изискванията за горими течности с пламна температура над 120 до 200 °C и горими течности с пламна температура над 200 °C.</p>

		<p>2. Предлагаме изваждане на растителните масла с пламна температура над 200°C от общата категория ГТ и разрешаване на товарообработката им в пристанища за обществен транспорт при спазване на необходимите противопожарни мерки.</p> <p>Мотиви: Растителните масла не се класифицират, като опасни вещества съгласно Регламент (ЕО) №1272/2008 (CLP) и не подлежат на Регламент (ЕО) №1907/2006 (REACH) и за това критериите при товаро-разтоварни операции не следва да се отнасят към категорията на горимите течности. Операциите по товарене и разтоварване на растителните масла се извършва при нормална температура на околната среда, без те да са съпроводени от източници на възпламеняване и нагряване на течността.</p> <p>3. Изискванията за разстояния в чл. 566 ал. 1 да бъдат променени на:</p> <p>А) най-малко 100 m – за разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28°C включително и за ГТ и</p> <p>Б) най-малко 50 m между устройствата за течности с пламна температура над 28°C.</p> <p>Тези разстояния да се изискват само при едновременно протичащи операции през наливно-изливните устройства.</p>	<p>2. Не се приема</p> <p>3. Приема се с редакция</p>	<p>2. Растителните масла с пламна температура над 200 °С са горими течности и няма основание за тяхното „изваждане“ от класа на горимите течности. Предложението за регламентиране на изисквания какви товари може да се обработват на пристанища за обществен транспорт е извън обхвата на наредбата.</p> <p>3. В чл. 566 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>- ал. 1 и 2 се изменят така: „(1) Разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГТ, разположени на морски и езерни пристани, са най-малко 200 m, а между устройствата за течности с пламна температура над 28 °С - най-малко 150 m. Разстоянието от наливно-изливни устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГТ до наливно-изливни устройства за течности с пламна температура над 28 °С, разположени на морски и езерни пристани, е най-малко 200 m.</p>
--	--	---	---	--

		<p>4. В чл. 566 се създава нова алинея 6 със следния текст: „(6) При танкери за ГТ с пламна температура по-висока от 200°C разстоянията по ал. 3 и 4 са съответно: до 10% от дължината на по-големия кораб, каквито са разпорежданията на ИА „Морска администрация“ и международните правила за заставане и швартоване на кораби в пристанищата.“ Старата ал. 6 да стане ал. 7.</p>	<p>4. Не се приема</p>	<p>(2) За речните пристани разстоянията по ал. 1 са най-малко съответно 300, 200 и 300 м.“; - създава се ал. 7: „(7) Разстоянията по ал. 1 и 2 може да бъдат намалени с 50 %, ако е осигурена блокировка, автоматично изключваща възможността за едновременна обработка на товари на съседните наливно-изливни устройства.“. Чл. 574 се изменя така: „Чл. 574. Наливно-изливните устройства на пристаните и пирсовете се оборудват с автоматизирани претоварни ръкави за предотвратяване изтичането на ЛЗТ, ГТ и ГГ при аварийно разкъсване на връзката с танкера.“.</p> <p>4. В наредбата са регламентирани строително-технически изисквания за пожарна безопасност, които се прилагат при проектиране и изграждане на строежите. В чл. 566, ал. 3 и 4 са регламентирани минималните разстояния между дългите страни (бордовете) на съседните танкери за ЛЗТ и ГГ, между късите им страни (нос, кърма) и от борда на танкер до носа или кърмата на друг танкер. В чл. 566, ал. 5 е определено, че при танкери за ГТ</p>
--	--	---	------------------------	--

		<p>5. В чл. 567: А. изискванията за разстояния да бъдат променени на: най-малко 200 m - при работа с ЛЗТ и ГГ; най-малко 100 m - при работа с ГТ;</p>	<p>5А. Не се приема</p>	<p>разстоянията по ал. 3 и 4 са съответно най-малко 40, 20 и 30 m, т.е. определени са по-малки разстояния спрямо тези за ЛЗТ и ГГ. Не е необходимо определяне на още по-малки разстояния за ГТ с пламна температура над 200 °С, а също така в процеса на експлоатация е трудно да се контролира какви са пламните температури на обработваните горими течности. От тези разстояния зависят и местоположенията на наливно-изливните устройства за ГТ.</p> <p>5А. Липсват мотиви за направеното предложение. Няма основание, нито необходимост от намаляване на минималните разстояния от наливно-изливни устройства за ЛЗТ, ГТ и ГГ на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани. С цел прецизност е предвидена редакция на текста, както следва: „Чл. 567. Разстоянията от наливно-изливни устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани са, както следва: най-малко 300 m – при наливно-изливни устройства за ЛЗТ и ГГ, и най-малко 200 m - при наливно-изливни устройства за ГТ.“.</p>
--	--	--	-------------------------	---

		<p>Б. да се добави нова група за ГТ с пламна температура над 120°C.</p> <p>За тази група изискванията за разстоянията от наливно-изливни устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани да бъдат най-малко 50 m.</p> <p>В. да се добави ал. 2: „(2) Когато съседните корабни места, на корабното място, на което се обработват ЛЗГ и ГТ се оперират от един пристанищен оператор, то изискванията за минимални разстояния по ал. 1 могат да бъдат обезпечени по оперативен път, чрез Технологичната карта за обработка на товара и съгласувано със Системата за управление на трафика.“</p> <p>6. В чл. 570 да се добави ал. 2: „Разстоянията от наливно изливни пристани за растителни масла с пламна температура по-висока от 200°C до съседни сгради и съоръжения се определят по табл. 39.“</p>	<p>5Б. Не се приема</p> <p>5В. Не се приема</p> <p>6. Не се приема</p>	<p>5Б. В чл. 567 са определени минималните разстояния от наливно-изливни устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани - при наливно-изливни устройства за ЛЗТ и ГТ, и при наливно-изливни устройства за ГТ. Не е необходимо определяне на по-малки разстояния при наливно-изливни устройства за ГТ с пламна температура над 200 °С.</p> <p>5В. В наредбата са регламентирани строително-технически изисквания за пожарна безопасност, които се прилагат при проектиране и изграждане на строежите. Оперативните (експлоатационните) мерки не може да заместят строително-техническите изисквания за пожарна безопасност.</p> <p>6. В табл. 39 са определени минималните разстояния между сградите и съоръженията от подкласове на функционална пожарна опасност Ф5.1, Ф5.2 и Ф5.4, както и разстоянията между тези и съседни сгради от класове на функционална пожарна опасност Ф1, Ф2, Ф3 и Ф4 в зависимост от степента на огнеустойчивост и категорията по пожарна опасност на сградите. В чл. 570</p>
--	--	--	--	---

		<p>7. В параграф 245, в чл. 574а да се създаде ал. 3: „(3) Допуска се на пристанища за обществен транспорт да се претоварва растително масло с пламна температура по-висока от 200⁰С в авто и жп цистерни ако претоварването се извършва с автоматизирани наливно-изливни ръкави за предотвратяване изтичането на маслото при аварийно разкъсване на връзката с кораба. Претоварването да е съпроводено от допълнителни мерки за пожарна безопасност, отразени в технологичните карти по чл.34 от Наредба №9 от 14 октомври 2013 г. за изискванията за експлоатационна годност на пристанищата и специализираните пристанищни обекти.“</p> <p>8. В чл.574: Изискването да се предвидят „автоматизирани наливно-изливни ръкави за предотвратяване изтичането на горивото и смазочните материали при аварийно разкъсване на връзката с кораба“ да отпадне изцяло.</p>	<p>7. Не се приема</p> <p>8. Приема се с редакция</p>	<p>е определено, че разстоянието от наливно-изливни пристани за ЛЗТ и ГТ до различни обекти се определя при спазване изискванията на раздели „Складове за ЛЗТ и ГТ от I категория“ и „Складове за ЛЗТ и ГТ от II категория“. Наливно-изливните пристани не са нито сграда, нито съоръжение, съответно те нямат степен на огнеустойчивост и не е възможно, нито е необходимо разстоянията от наливно-изливни пристани за ГТ с пламна температура над 200 °С до съседни сгради и съоръжения да се определят по табл. 39.</p> <p>7. Предложенията за регламентиране на изисквания какви товари се допуска да се обработват на пристанища за обществен транспорт, както и какво да включва съдържанието на технологичните карти за обработка на товари са извън обхвата на наредбата.</p> <p>8. От мотивите е видно, че предложението се отнася за промяна на чл. 574а, а не на чл. 574. Отменя се алинея 1 на чл. 574а, като същият член</p>
--	--	---	---	---

Мотиви: Доколкото към момента на територията на Р.България няма специализирани наливно-изливни пристани и пристанища за обществен транспорт за корабно бункероване, създава неяснота и възможност за погрешно тълкуване, в т.ч. необходимост от промяна на технологичните карти за бункероване на кораби от автоцистерни и/или извършващи товаро-разтоварни операции от и до брегови съоръжения, ЖП и автоцистерни. Към момента не се срещат в практиката подобни съоръжения за трансфер на нефтопродукти, в т.ч. в страни членки на Европейския съюз. Доколкото сме запознати липсват специфични изисквания на Конвенция MARPOL, а така също и в нормативните документи в Р.България.

В подкрепа на предложенията следва да се вземе предвид, че след направено проучване се установи, че действащата нормативна уредба в страни членки на Европейския съюз, например Кралство Нидерландия (PGS 29:2022 Версия 1,0 (Март 2023 г.) не се прилага за запалими течности с пламна температура над 100°C, при условие, че температурата на течността остава най – малко 5°C под пламната температура за отделни вещества и 15 °C под пламната температура за смеси), Германия и Румъния налага значително по-ниски изискванията за минимални отстояния при наливно-изливни пристани.

Наред с това изискванията на Наредба Из – 1971 са остарели и при тяхното определяне не са вземани под внимание съвременните технологични решения и възможности, както за обработка на наливните товари, така и за обезпечаване на мерките за постигане на пожарната безопасност. При определяне на ограниченията в Наредбата трябва да се има предвид факта, че през българските терминали се обработват наливни товари с изключително висока пламна температура (над 200°C). България е голям производител и износител на растителни масла, лидер в

се изменя така: „Чл. 574а. Когато е предвидено снабдяване на морски и речни плавателни средства с гориво и смазочни материали (корабно бункероване) на наливно-изливни пристани и пристанища за обществен транспорт, минималните разстояния от местата за престой на автоцистерните с гориво и смазочни материали до съседните строежи се определят съгласно табл. 66, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 11.“.

Европа. Товарооборота през българските пристанища в последните години е нараснал близо 20 пъти.

Пристанищата на Република България са входно-изходни точки към европейската транспортна мрежа и са част от международни коридори за превоз на товари. За да функционират като такива портовете трябва да се развиват и модернизират, трябва своевременно да успяват да се адаптират към бързо променящите се условия и изисквания, които се налагат от актуалните тенденции в морския транспорт. Пристанищата са от ключово значение за поддържане и развитие на икономиката в техния хинтерланд, те са част от логистични вериги, по които се реализират държавни и международни проекти. Постоянното внедряване на нови, високотехнологични решения, икономическите особености и динамиката в международните отношения бързо променят обема и структурата на товарите обработвани от портовете и предоставят възможности за претоварване на нови товари.

Основна мисия на пристанищните оператори е осигуряване на най-добрите условия за предоставяне на пристанищни услуги, в пълно съответствие с действащите нормативни актове. Дейността им е свързана с нуждите на клиенти и товари, като те предоставят услуги за обработка на товарите в терминалите. Осигуряването на безопасността и опазването на околната среда е винаги от първостепенно значение, при приемане на решение за начина или технологията на обработка за всеки вид товар, изграждането на нови инсталации или съоръжения и реализацията на инвестиционни намерения. Само в района на Пристанище Варна са извършени инвестиции за няколко милиарда лева, а предстоят и нови проекти за стотици милиони, някои от които са в напреднала фаза.

Статистическите данни показват ясна тенденция за нарастване

на количествата обработвани наливни товари през последните години. Наред с това вече има бизнес намерения, свързани с претоварване на наливни товари, които до сега не са обработвани през терминалите. Всичко това ясно определя нуждата от реализиране на инвестиционни намерения осигуряващи възможност за обработка на увеличаващите се обеми товари и създаване на условия за претоварване на нови товари.

Разработени са идейни проекти свързани с изграждане на специализирани съоръжения за обработка на наливни товари, отнасящи се към групата на горимите течности (ГТ). Някои от товарите имат клас на опасност съгласно Международния кодекс за превоз на опасни товари по море (IMDG Code). Други не са класифицирани съгласно IMDG Code, имат изключително високи пламни температури (над 120°C), но се водят замърсяващи товари. Така, според чл. 35 на „Наредба №9 за изискванията за експлоатационната годност на пристанищата и специализираните пристанищни обекти“ е необходимо Технологичните карти за обработка на всички тези товари да се съгласуват от съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция „Морска администрация“. След проведени консултации по темата се установи, че реализацията на проектите може да бъде възпрепятствана, поради изискванията и ограниченията, които се налагат от „Наредба № Из-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар“.

Обсъди се на заседание на Българска Морска Камара, че текстове от наредбата ще попречат на органите по пожарна безопасност да съгласуват проекти, както и технологични карти за обработка на различни наливни товари, поради специфики на съществуващата пристанищна инфраструктура, не даващи

		възможност за спазването им и липса на горна граница на пламна температура за ГТ. Прието е, че ГТ са всички течности с пламна температура над 55°C.		
12.	СВМ-България ЕООД 16 февруари 2024 г. 18:10:04 ч.	<p>Предложения:</p> <p>В чл. 126, ал.1, т.10 да се допълни следният текст: "с изключение за складове за негорими вещества, опаковани в горим амбалаж, за инсталации с Децентрализирано газово отопление с излъчватели, монтирани на височина."</p> <p>Мотиви: В България често не се прави разлика между локално отопление, което се отнася за отделни самостоятелни уреди, работещи на електричество, твърдо, течно или газообразно гориво и сертифицирани уреди по Регламент (ЕС) 2016/426 „Газови уреди“, отговарящи на Директива 419:2019, „Монтирани на височина газови излъчватели за небитова употреба – Безопасност и енергийна ефективност“, изготвена от Техническият комитет CEN/TC 180 „Децентрализирано газово отопление“, което представлява цялостна система от газови излъчватели, свързани в инсталации с твърди и фиксирани тръбопроводи с различни предпазни системи и регулация, както и газ сигнализация, монтирани на голяма височина и на безопасно отстояние от горими материали, спазвайки инструкциите на производителя.</p> <p>Лъчистото газово отопление, цялостно или зонално, се е доказало като най-ефективно и икономично за високи помещения. На този принцип може да се затопли част от помещението или само където се извършват товаро-разтоварни дейности, както най-често има такива обособени в складовете. Това допринася за икономия на енергия, енергийна ефективност и е напълно безопасно прилагането му при спазване на Европейските норми.</p> <p>Отоплителните инсталации за промишлени помещения се</p>	Приема се с редакция	В чл. 126 се създава ал. 2: „(2) Изискванията по ал. 1, т. 6 и 10 не се прилагат за инсталации с газови лъчисти нагреватели съгласно БДС EN 419 „Недомакински окачени светещи лъчисти нагреватели, захранвани с газово гориво. Безопасност и енергийна ефективност“, разположени в горната част на помещението, при осигуряване на разстояние от излъчвателите до горими материали и конструкции съгласно инструкциите на производителя.“.

		проектират по специализираните „Наредба № 6 за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за пренос, съхранение, разпределение и доставка на природен газ“ и „Наредбата за устройството, безопасната експлоатация и технически надзор на газовите съоръжения и инсталации за втечнени въглеводородни газове“.		
13.	АСОЦИАЦИЯ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА БИЗНЕС СГРАДИ В БЪЛГАРИЯ 17 февруари 2024 г. 07:58:23 ч.	<p>Предложения:</p> <p>1. В чл. 8, ал. 1, таблица 1 кухните към заведения за обществено хранене да се отнасят към подклас Ф3.2, а не Ф4.2. Мотиви: Между залите за хранене и кухнените съществуват функционални връзки и големи отворени пространства.</p> <p>2. В чл. 12, ал. 4, т. 3 накрая на изречението да се добави текста: „...като в този случай се допуска изключване от обхвата на защита с АПГИ на отделни помещения, които са отделени с пожарозащитни прегради и имат обща площ най-много 200 м² и не повече от 10% от площта на сградата или частта от нея.“ Мотиви: В сградите може да има помощни помещения, които не представляват опасност за основната функция на сградата.</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p>	<p>1. Към КФПО Ф3 се отнасят помещения, в които броят на очакваните посетители е по-голям от броя на обслужвания персонал, а към КФПО Ф4 - помещения, които се използват в продължение на определен период през денонощието и в тях присъстват постоянно хора с определена възраст и физическо състояние, запознати с планировката на сградите. В кухните към заведенията за хранене пребивават хора, които са запознати с планировката на сградите и в тази връзка, същите се отнасят към КФПО Ф4, подклас Ф4.2.</p> <p>2. За посочените сгради или части от тях, възможността за петкратно увеличаване на максимално допустимата площ се прилага единствено в случаите, при които в сградата или пожарния сектор е осигурена АПГИ с вода (независимо от това, дали съгласно Приложение № 1 се</p>

		<p>3. В чл. 12, ал. 4, т. 4 накрая на изречението да се добави текста: „...като в този случай се допуска изключване от обхвата на защита с АПГИ на отделни помещения, които са отделени с пожарозащитни прегради и имат обща площ най-много 200 м2 и не повече от 10% от площта на сградата или частта от нея.“ Мотиви: В сградите може да има помощни помещения, които не представляват опасност за основната функция на сградата.</p> <p>4. В чл. 12, Таблица 3, т. 7 думите „При многоетажни (в това число двуетажни) сгради минималната огнеустойчивост на вертикалните конструктивни елементи, носещи само покрива, се определя по колона 10“ да се заменят с „Минималната огнеустойчивост на вертикалните конструктивни елементи, носещи само покрива, се определя по колона 10“ Мотиви: Функцията на колоните, носещи само покрива, не се променя от броя на етажите на сградата.</p> <p>5. В чл. 22, ал. 2 да се добави ново изречение накрая: „Допуска се помещенията от класове на функционална пожарна опасност Ф2, Ф3 и Ф4 да не се отделят с пожарозащитни</p>	<p>3. Не се приема</p> <p>4. Не се приема</p> <p>5. Не се приема</p>	<p>изисква такава инсталация), като не следва от обхвата на защитата да бъдат изключвани помещения.</p> <p>3. За посочените сгради или части от тях, възможността за двукратно увеличаване на максимално допустимата площ се прилага единствено в случаите, при които в сградата или пожарния сектор е осигурена АПГИ с вода (независимо от това, дали съгласно Приложение № 1 се изисква такава инсталация), като не следва от обхвата на защитата да бъдат изключвани помещения.</p> <p>4. При едноетажните сгради, вертикалните конструктивни елементи имат значително участие в поемането и на други проектни въздействия. Ако бъде прието предложението, има риск от проектиране на всички едноетажни сгради със стоманена конструкция с огнеустойчивост на стоманените колони и рамки съгласно колона 10 на табл. 3, което значително ще понижи пожарната безопасност на сградите.</p> <p>5. Няма необходимост от премахване на изискването за отделяне с пожарозащитни стени на помещенията</p>
--	--	---	--	--

	<p>прегради, когато всяко от помещенията отговаря на изискванията на всеки от класовете за пасивни и активни мерки за пожарна безопасност.“</p> <p>Мотиви: Сградите за обществено обслужване включват различни функции, които са преплетени помежду си, без да има физически прегради между тях.</p> <p>6. В чл. 30 се създава нова ал. 6: „(6) Когато за сградата се изисква повече от една стълба за пожарогасителни и аварийно-спасителни дейности, се допуска се евакуационните стълбища в сградите да се отнасят към стълбите за пожарогасителни и аварийно-спасителни дейности, ако са изпълени отговарят на всичките изисквания по-долу:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Достъпни са директно от терена. 2. Отделени са от етажните пространства с пожарозащитни стени. 3. Осигуряват достъп до покрива на сградата на обезопасени площадки с парапети с височина 1.20 m. 4. Осигурен е просвет между стълбищните рамена съгласно изискването на ал. 1, т. 2. 5. Проектирано в сухотръбие съгласно изискването на ал. 5.“ <p>7. В чл.40, ал. 4 накрая на изречението да се добави текста: „...с изключение на помещенията в еднофамилните жилища от подклас на функционална пожарна опасност Ф1.4, както и за санитарни помещения (бани и тоалетни)“</p> <p>Мотиви: Евакуацията в отделните жилища е отговорност на техните собственици.</p>	<p>6. Не се приема</p> <p>7. Приема се с редакция</p>	<p>от различен клас на функционална пожарна опасност. Предложеният текст е неясен и би създавал множество проблеми при прилагането му.</p> <p>6. Липсват мотиви за предложението. Евакуационните стълбища в сградите служат за осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в тях, докато стълбите за пожарогасителни и аварийно-спасителни дейности се проектират по периметъра на строежите от КФПО Ф5 с височина, по-голяма от 10 m за извършване на съответните дейности от спасителните екипи, като същите стълби се проектират до покрива им, както и за преодоляване на разлики над 2 m в котите на плоски покриви. Двата вида стълби следва да може да бъде използвани независимо един от друг, без смесване на потоците на хората.</p> <p>7. В чл. 40, ал. 4 се създава изречение второ: „Това изискване не се прилага за гардеробни помещения и санитарни помещения (бани и тоалетни) в жилища“.</p>
--	--	---	---

		<p>Често срещаната планова структура на съвременните жилища включва следната поредица от 3 или 4 обособени последователни стаи: дневна, спалня, дрешник и баня. Ограничението за еднопосочна евакуация през само едно съседно помещение е ненужно рестриктивно, когато става въпрос за еднофамилни жилища, в които обитателите са добре запознати с планировката и опасността от пожар не е висока.</p> <p>8. В чл. 43 да се създаде нова ал.12: „(12) Вертикално плъзгащи се и сгъваеми/нагъващи се врати може да бъдат предвидени на евакуационни изходи от гаражни клетки от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.2 за не повече от 5 автомобила, ако са осигурени с възможност за ръчно привеждане в отворено положение при отпадане на електрическото захранване.“ Мотиви: Към момента масово се ползват вдигащи се вертикално врати на отделните гаражни клетки, които формално не отговарят на нормативните изисквания. Това се случва с мълчаливото съгласие на контролните органи. Предложението има за цел на облекче в нормативна форма наложилата се практика, без да се намалява нивото на пожарна безопасност за въпросния тип обекти.</p> <p>9. В чл. 44 да се създаде нова т. 4 към Фигура 8А: „4. Допуска се, че от т.Д са осигурени алтернативни пътища, ако дължините и на двата пътя DA и DB за едновременно по-малки от 40m и разстоянието между т.А и т.В е по-голямо от 20 m. и помещението е осигурено с автоматична пожароизвестителна система“ Мотиви: Предложението обвързва наличието на АПИИ с</p>	<p>8. Приема се с редакция</p> <p>9. Не се приема</p>	<p>8. В чл. 43 се създава нова ал. 12: „(12) Вертикално плъзгащи се и сгъваеми/нагъващи се врати може да бъдат предвидени на евакуационни изходи от гаражни клетки от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.2 за не повече от 5 автомобила, ако са осигурени с възможност за ръчно привеждане в отворено положение от вътрешната страна при отпадане на електрическото захранване.“. Досегашните ал. 12 и 13 стават съответно ал. 13 и 14. Предвидената с НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. нова ал. 14 става ал. 15.</p> <p>9. В т. 2 на фигура 8А е отразено ясно и недвусмислено, че от т. Д не са осигурени алтернативни евакуационни пътища, тъй като ъгълът ADB е по-малък от 45°. Не е необходимо направеното предложение.</p>
--	--	--	---	---

	<p>осигуряване на навременно информиране на пребиваващите и бърза евакуация, което изпреварва времето за достигане на опасните фактори в помещението.</p> <p>10. В чл. 44, ал. 6: 1. в т.1 думите „помещенията са разположени в едноетажна сграда (или част от едноетажна сграда съгласно чл. 12, ал. 1) от същата категория по пожарна опасност;“ се заменят с „помещенията са разположени в едноетажна сграда (или пожарен сектор в такава сграда) от същата категория по пожарна опасност;“ 2. в т.2 думите „сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1 е изпълнена от I, II степен на огнеустойчивост или от пожаронезащитена стоманена конструкция.“ се заменят със „сградата (или пожарният сектор) е изпълнена от I, II степен на огнеустойчивост или от пожаронезащитена стоманена конструкция.“ Мотиви: Пожарният сектор е достатъчно надеждно отделен за да осигури условията за безопасна евакуация</p> <p>11. В чл. 44, ал. 7: 1. в т.1 думите „помещенията са разположени в едноетажна сграда (или част от едноетажна сграда съгласно чл. 12, ал. 1) от категория по пожарна опасност Ф5В, Ф5Г или Ф5Д;“ се заменят с „помещенията са разположени в едноетажна сграда (или пожарен сектор в такава сграда) от категория по пожарна опасност Ф5В, Ф5Г или Ф5Д;“ 2. в т. 2 думите „сградата (или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1) е изпълнена от I степен на огнеустойчивост;“ се заменят със „сградата (или пожарният сектор) е изпълнена от I степен на огнеустойчивост“</p>	<p>10. Не се приема</p> <p>11. Не се приема</p>	<p>10. Предложението по т. 10.1 няма добавена стойност и единствено ограничава и обърква разпоредбата – в случая е от значение етажността на сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1. С цел прецизност, в чл. 44, ал. 6, т. 1, думите „част от едноетажна сграда“ се заменят с „едноетажна част от сграда“. Относно предложението по т. 10.2 - степента на огнеустойчивост се определя за сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1, а не за пожарни сектори.</p> <p>11. Предложението по т. 11.1 няма добавена стойност и единствено ограничава и обърква разпоредбата – в случая е от значение етажността на сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1. С цел прецизност, в чл. 44, ал. 7, т. 1, думите „част от едноетажна сграда“ се заменят с „едноетажна част от сграда“. Относно предложението по т. 11.2 - степента на огнеустойчивост се определя за сгради или части от тях</p>
--	---	---	--

		<p>3. в т. 3 думите „осигурени са автоматична пожароизвестителна система и автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация (независимо от това, дали съгласно приложение № 1 се изискват такива) за цялата площ на сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1“ се заменят с „осигурени са автоматична пожароизвестителна система и автоматична спринклерна пожарогасителна независимо от това, дали съгласно приложение № 1 се изискват такива) за цялата площ на сградата или пожарния“.</p> <p>Мотиви: Пожарният сектор е достатъчно надеждно отделен за да осигури условията за безопасна евакуация</p> <p>12. В чл. 57, ал. 2 след думите „В подземните и полуподземните етажи не се разрешава разполагането на помещения от подкласове на функционална пожарна опасност Ф1.1 и Ф1.2, както и на помещения от подклас Ф2.1, когато те са предназначени за представления за деца (театрални зали, кинозали и др.п.)“ да се добави ново изречение накрая: „Ограничението не се прилага за помещения, които са естествено осветени с площ на остъклението не по-малка от 10% от площта на помещението“</p> <p>Мотиви: За сгради на терени с денивелация има цели етажи които се отнасят към подземните или полуподземните, но практически имат естествена осветеност.</p> <p>13. В чл.113, ал. 4 след думите „едно помещение“ да се добавят думите „един димен участък (ДУ)“</p> <p>Мотиви: Целта е да се прецизира текста. Когато в едно помещения има няколко димни участъка и димоотвеждането от</p>	<p>12. Приема се с редакция</p> <p>13. Не се приема</p>	<p>съгласно чл. 12, ал. 1, а не за пожарни сектори. Относно предложението по т. 11.3 – допускането за по-голяма дължина на евакуационния път от която и да е точка на помещения от категория по пожарна опасност Ф5В до краен евакуационен изход се прилага единствено в случаите, при които в цялата сграда или частта от нея съгласно ал. 1 са осигурени автоматична пожароизвестителна система и автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация.</p> <p>12. В чл. 57 се създава ал. 3: „(3) Изискването по ал. 2 не се прилага за помещения от подклас на функционална пожарна опасност Ф1.2, ако същите са със стенно прозрачно остъкление с площ не по-малка от 10 % от площта на пода и от всеки подземен и полуподземен етаж са осигурени най-малко два евакуационни изхода, водещи към независими евакуационни пътища съгласно чл. 32, ал. 5.“.</p> <p>13. Въздухообменът в помещенията с няколко димни участъка е общ и не е възможно „самостоятелно и независимо“ димоотвеждане от всеки от</p>
--	--	--	---	---

		<p>всеки от тях е самостоятелно и независимо от съседните ДУ, ограничението е ненужно.</p> <p>14. В чл.117, ал.2, т.1 думите „ 2. приточни отвори с площ, осигуряваща скорост на постъпващия въздух в помещението не по-голяма от 5 m/s, или“ се заменят с „2. приточни отвори с площ, осигуряваща, в най-големия димен участък (ДУ), скорост на постъпващия въздух в помещението не по-голяма от 5 m/s, или“ Мотиви: Аналогично на т.2 от същата алинея.</p> <p>15. В чл.176, ал. 2 след думите „(2) При предвиждане на автоматична пожарогасителна инсталация в цялата сграда, целия пожарен сектор или цялото съоръжение, разходът на вода за пожарогасене по този раздел на сградата, пожарния сектор или съоръжението се намалява с 50 % ...“ се добавят „...,като в този случай се допуска изключване от обхвата на защита с АПГИ на отделни помещения, които са отделени с пожарозащитни прегради и имат обща площ най-много 200 м2 и не повече от 10% от площта на сградата или пожарния сектор.“ Мотиви: В сградите може да има помощни помещения, които</p>	<p>14. Приема се с редакция</p> <p>15. Не се приема</p>	<p>димните участъци. При пожар е възможно задействане на вентилационната система за отвеждане на дима и топлината (ВСОДТ) в повече от един димен участък, като в този случай комбинираното отвеждане на димните продукти или подаване на чист въздух ще доведе до силно занижаване на ефективността на ВСОДТ. Няма необходимост от предложената промяна.</p> <p>14. В чл. 117, ал. 2, т. 1 се изменя така: „1. приточни отвори с площ, осигуряваща скорост на постъпващия въздух в помещението не по-голяма от 5 m/s; когато приточните отвори обслужват повече от един ДУ, измерването им се извършва за най-големия ДУ, или“.</p> <p>15. С публикувания за обществено обсъждане проект на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г., изискванията на чл. 176 са изменени с цел еднозначното им прилагане, като същите са облекчени, предвид възможността за сгради, разделени на пожарни сектори, необходимият разход на вода за пожарогасене да се приема за пожарния сектор в сградата, за който е определен</p>
--	--	---	---	--

		<p>не представляват опасност за основната функция на сградата.</p> <p>16. В чл. 207:</p> <p>1. в ал.1 след думите „разположени в“ се добавят „евакуационните стълбища или в етажните коридори“.</p> <p>Мотиви: Добавен е текст, който пояснява, че изводите на сухотръбията може да са в стълбищните клетки или в етажните коридори. В практиката се среща противоречиво прилагане на сегашния текст.</p> <p>2. в ал. 2 накрая се добавя ново изречение: „Изискването по ал.1 не се прилага и за отделни етажи от сградите, в които са предвидени водопроводни инсталации за пожарогасене, осигуряващи окритие на цялата етажна площ, при спазване на изискванията на този раздел.“</p> <p>Мотиви: Пример за предложението е гараж в жилищна сграда, в</p>	<p>16.1. Не се приема</p> <p>16.2. Приема се с редакция</p>	<p>най-големия разход на вода за пожарогасене. Възможността за намаляване с 50 % на необходимия разход на вода за пожарогасене по раздел I „Външно водоснабдяване за пожарогасене“ на глава единадесета се прилага единствено в случаите, при които е предвидена автоматична пожарогасителна инсталация в цялата сграда, целия пожарен сектор или цялото съоръжение, като не следва от обхвата на защита да бъдат изключвани помещения.</p> <p>16.1. Начинът на разполагане на сухотръбията и на техните изводи със спирателни кранове и съединители „Щорц“ (в обема или извън обема на евакуационните стълбища/стълбищни клетки) е въпрос на проектно решение. Няма необходимост от предложения текст, като същият не е изчерпателен и единствено ограничава изискванията.</p> <p>16.2. В чл. 207, ал. 2 се създава изречение второ: „Изискването по ал. 1 не се прилага и за отделни етажи от сгради, в които са предвидени сградни водопроводни инсталации за пожарогасене, осигуряващи покритие на</p>
--	--	--	---	--

		<p>който има водопроводна инсталация с ПК, които осигуряват покритие на цялата етажна площ, а не само на гаража.</p> <p>17. В името на Глава 13, Раздел II „Строежи с максимална височина на пребиваване на хора над 25 m” в: чл.309, ал.1 и ал.2; чл.310; чл.311, ал.2; чл.313, ал.1; чл.315, ал.1; чл.316, ал.1; чл. 318, ал.1 и ал.2; чл.319, ал.1 – ал.5; чл.325, ал.1; чл.327, ал.7; чл.331 думата „строежи“ да се замени с думата „сгради“.</p> <p>18. В т. 32 на Допълнителните разпоредби след думата „хора“ се добавят „в сгради“.</p> <p>Мотиви: Разписаните изисквания в посочените членове се</p>	<p>17. Приема се с редакция</p> <p>18. Не се приема</p>	<p>цялата етажна площ при спазване на изискванията на този раздел.“.</p> <p>17. Заглавието на глава тринадесета се изменя така: „СГРАДИ С АТРИУМИ И СГРАДИ С МАКСИМАЛНА ВИСОЧИНА НА ПРЕБИВАВАНЕ НА ХОРА НАД 25 МЕТРА“. В раздел I към глава тринадесета, навсякъде думите „строежи“ и „строежа“ се заменят съответно със „сградата“ и „сгради“.</p> <p>Заглавието на раздел II от глава тринадесета се изменя така: „Сгради с максимална височина на пребиваване на хора над 25 метра“. В раздел II към глава тринадесета, навсякъде думите „строежи“, „строежите“, „строеж“, „строежа“ и „строежът“ се заменят съответно със „сгради“, „сградите“, „сграда“ и „сградата“. Аналогично, с цел прецизност, в чл. 14, ал. 14, 15, 17, 25 и 30, чл. 25, чл. 27, ал. 12, чл. 46, чл. 47, ал. 2, чл. 50, ал. 3, чл. 56, ал. 1, т. 1, чл. 60, ал. 1 и 4, чл. 193, ал. 1, т. 6 и 8, чл. 195 и чл. 207, ал. 3 думите „строежи“ и „строежите“ се заменят със „сгради“ и „сградите“.</p> <p>18. Регламентираната в § 1, т. 32 от Допълнителните разпоредби на наредбата дефиниция на термина</p>
--	--	---	---	---

		<p>отнасят за сгради.</p> <p>19. Навсякъде в чл. 318, ал. 2 думите „по смисъла на чл.12, ал.1“ се заменят със „съдържащи всички надземни етажи, отделени като пожарен сектор“</p> <p>Мотиви: Предложението дава възможност надземните етажи от сградите да се оформят като пожарни сектори с площи до 500 м² (или 400 м² в зависимост от височината), за които е допустимо само едно евакуационно стълбище. Това кореспондира в пълна степен с предназначението, което е дадено на пожарните сектори</p> <p>20. В чл. 318, ал. 3 думите „25 m“ се заменят с “50 m“ и след думите „ЕІ 30,, се добавят „на разстояние 25m една от друга“</p> <p>Мотиви: Обвързване на дължината на участъците от коридорите с допустимите 30m по чл.328.</p>	<p>19. Не се приема</p> <p>20. Не се приема</p>	<p>„максимална височина на пребиваване на хора“ е ясна и недвусмислена. Не е необходимо предложеното допълнение.</p> <p>19. В чл. 310 е определено, че сградите или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 с максимална височина на пребиваване на хора над 25 m се категоризират по групи с цел степенуване на мерките за обезопасяването им. Предложението силно ограничава и обърква изискванията на чл. 318, ал. 2 – поставя се изискване всеки етаж да бъде отделен като пожарен сектор, като се запазва площта на етажа, без яснота какво се цели. Ако целта е на един етаж да има няколко пожарни сектора с посочената площ, ще бъде възможно при разделяне на етажа на сектори, от няколко сектора да бъде осигурена евакуация само към едно евакуационно стълбище, което значително ще понижи безопасността на пребиваващите в сградата.</p> <p>20. Няма необходимост от промяна на изискването, регламентирано в чл. 318, ал. 3 от наредбата. Същото изискване не следва да бъде обвързвано с максималната дължина на евакуационния път от вратата на най-отдалеченото помещение до вход в</p>
--	--	--	---	---

		<p>21. В чл. 656, ал.1, Таблица 71 в последната колона „Максимално допустима площ на сградата или пожарния сектор с предназначение за гараж, m²“ след числото „500“ се добавят „-затворен гараж 1000 – отворен гараж“, след числото „200“ се добавят „-затворен гараж 400 – отворен гараж“ и след числото „100“ се добавят „-затворен гараж 200 – отворен гараж“.</p> <p>22. В чл.657, ал. 1 думите „сградите или частите от тях съгласно чл.12, ал.1“ се заменят с „етажите на които са разположени гаражите“.</p> <p>Мотиви: В т. 1 от забележките към таблица 3 на чл. 12 е възприет подхода, че подземните етажи в сградата може да имат самостоятелна класификация по огнеустойчивост. Той е подходящ и в контекста на разглеждания текст.</p>	<p>21. Не се приема</p> <p>22. Приема се с редакция</p>	<p>съседна защитена зона, в съседна безопасна зона или в евакуационно стълбище съгласно чл. 328 от наредбата.</p> <p>21. От определенията, регламентирани в § 1, т. 4 и 23 от Допълнителните разпоредби на наредбата е видно, че отвореният гараж отговаря на определението за навес. В тази връзка, за отворените гаражи не е коректно да се поставят изисквания за максимално допустима площ на сграда или пожарен сектор. Изискване за разделяне на допустими площи на всяко ниво на отворените гаражи е регламентирано в чл. 656, ал. 3.</p> <p>22. В чл. 657, алинея 1 се изменя така: „(1) При предвиждане на гаражи в подземни или полуподземни етажи на сгради, конструктивните елементи на същите етажи се изпълняват с огнеустойчивост, съответстваща на допустимата за сградата, но не по-ниска от изискващата се за сгради от II степен на огнеустойчивост. В тези случаи, максимално допустимата площ на пожарните сектори с предназначение за гараж се определя съгласно табл. 71 като за сграда със степен на огнеустойчивост, съответстваща на</p>
--	--	--	---	--

		<p>23. В т. 4 и т. 23 от Допълнителните разпоредби се добавя нова подточка г): „г) при отвори към околна среда в равнината на покрива/тавана на гаража, се позволява площта на тези отвори да се добавя към площта на отворите на външните стени определени в подточки а), б) и в)“. Мотиви: Отворите в покривната равнина са равностойни на тези по стените по отношение на отвореността на помещенията към външна атмосфера.</p> <p>24. В т.3 от забележките към Приложение № 1 в първото изречение след думата „приема“ се добавят „светлата площ“, а във второто изречение след думите „сумата от“ се добавят „светлите площи“. Мотиви: Дебелината на конструктивните елементи – стени и колони, няма отношение към необходимостта от ПИС.</p>	<p>23. Не се приема</p> <p>24. Не се приема</p>	<p>огнеустойчивостта на конструктивните елементи на гаража.“.</p> <p>23. Отворите в покрива не следва да бъдат добавяни към отворите във фасадите, тъй като вентилационните условия в двата случая са различни. Също така, приемането на предложението би довело до множество неясноти и възможности за неправилно прилагане на изискванията (напр. изцяло отворен покрив в едната част на гаража и напълно затворени фасадни стени и покрив в друга част), което ще доведе до значително понижаване на пожарната безопасност на строежите.</p> <p>24. В публикувания за обществено обсъждане проект на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено изменение на Приложение № 1 към чл. 3, ал. 1 от наредбата, като в т. 3 от забележките към приложението е регламентирано, че за изчислителна площ се приема площта между пожарозащитните прегради, а когато помещенията/пространствата не са разделени с пожарозащитни прегради, за изчислителна площ се приема сумата от площите на съответните помещения/пространства. При</p>
--	--	---	---	--

				<p>регламентирането на стойностите на площите в Приложение № 1 е отчетен факта, че в помещенията може да има колони и други конструктивни елементи, т.е. не е необходимо да бъдат изключвани площите на същите конструктивни елементи от регламентираните стойности в приложението. Освен това, въвеждането на предложените термини и съответно изключването на площи на колони и други конструктивни елементи би довело до излишно усложняване и множество неясноти при прилагане на изискванията.</p>
14.	<p>ВиК експерт АЦБС 17 февруари 2024 г. 08:20:19 ч.</p>	<p>Предложения и бележки: 1. В чл.171 и таблици 15 и 15а във връзка с чл.173 и таблица 16: заложената концепция при оразмеряване на обществени водопроводни мрежи води до следния извод: За многофамилните жилищни сгради с обем над 5000 m³ (5 етажна сграда със ЗП 400 m²) в урбанизирани територии до 30 000 жители се изисква воден разход от 15 l/s (по таблица 17), а едновременно с това за обществената водопроводна мрежа е заложено да осигурява само 10 l/s (по таблица 15 и таблица 15а). В резултат на горното се налага винаги да се проектират ПП резервоари с помпени станции и площадкови мрежи с ПХ. Нормата ще създаде значителни финансови задължения за потребителите. Ползите от нормата ще са несъизмерими със значителния отрицателен икономически ефект, който тя ще възпроизведе.</p>	1. Не се приема	<p>1. Необходимият разход на вода за външно водоснабдяване за пожарогасене освен от обема, зависи и от степента на огнеустойчивост на сградата, а също следва да бъде отчетено, че с предвидените изменения и допълнения са облекчени изискванията на чл. 173 и табл. 16, като необходимият разход на вода за външно водоснабдяване за пожарогасене може да бъде определен въз основа на обема на пожарния сектор. По отношение оразмеряването на водопроводите за пожарогасене в урбанизирани територии за осигуряване на</p>

		<p>2. В чл. 173, ал. 2 числото „1000“ да се замени с „1500“. Мотиви: Това би съответствало на двуетажна сграда със ЗП 200 м², която се намира в урбанизирана територия/или се обслужва от зонирана мрежа/ до 5000 жители.</p>	<p>2. Не се приема</p>	<p>необходимия разход на вода за пожарогасене, стойностите в табл. 15 за посочения пример не са променени спрямо действащите към момента, а в табл. 15а са определени необходимите параметри за оразмеряване на склучени водопроводни мрежи въз основа на разходите от табл. 15. Водопроводите за пожарогасене се оразмеряват така, че минималното налягане на проектната кота на прилежащия терен в критичната точка (за разклонени водопроводни мрежи и за склучени водопроводни мрежи, приети в хидравлично отношение за разклонени) или в критичния пожарен хидрант (за склучени водопроводни мрежи), определени за случай на пожар и максимално часово водопотребление да не бъде по-малко от определената в наредбата стойност, като се отчитат броят на едновременните пожари и разходът на вода за пожарогасене, в зависимост от броя на жителите.</p> <p>2. С предвидените изменения и допълнения на чл. 170, ал. 4, т. 1, чл. 173, ал. 2 и чл. 184, ал. 5 на наредбата, за жилищни сгради (от подкласове Ф1.3 и Ф1.4) с обем до 1000 м³ се допуска пожарните хидранти да бъдат</p>
--	--	---	------------------------	---

				<p>разположени на разстояние до 300 m от сградата, необходимият разход на вода за пожарогасене за сградите или пожарните сектори от подкласове Ф1.3 и Ф1.4 със застроен обем до 1000 m³ да се приема 5 l/s, както и да не бъдат спазвани изискванията на чл. 184, ал. 2 и 4 при условие, че са предвидени съоръжения за водочерпене (подвижни или стационарни мото- или електропомпи) и устройства за пълнене на пожарни автомобили, които са изнесени в непосредствена близост до уличната регулационна линия, като е осигурена възможност пожарните автомобили да бъдат пълнени с вода без да е необходимо да навлизат в имота, което значително облекчава действащите към момента изисквания. Няма необходимост от промяна на изискванията.</p>
15.	<p>p_inev 17 февруари 2024 г. 09:07:48 ч.</p>	<p>Предложения: 1. Текстът на чл. 37, алинея 8 да се уеднакви с Наредба №8121з-647 от 2014 г. за експлоатация на обектите, за да не се получава ситуация, в която мебелите са разрешени по проект, но в следствие се забраняват при експлоатацията на сградите.</p>	1. Не се приема	<p>1. Със заповед на министъра на вътрешните работи е създадена работна група, която да обсъди необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, като изискванията на същата наредба ще бъдат синхронизирани с</p>

		<p>2. Горимите мебели и обзавеждане да са в групи с площ минимум 16 кв.м.; да се разреши поставянето на горими мебели в общите части дори в случаите когато коридорите и фойетата са с едностранна евакуация при наличието на автоматична спринклерна инсталация.</p> <p>Мотиви: 10 кв.м. е крайно недостатъчна площ за оформяне на смислено обзавеждане в коридори на училища и детски градини.</p>	<p>2. Не се приема</p>	<p>измененията и допълненията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. Не е необходима промяна на посочените изисквания в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г.</p> <p>2. За осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в сградите, едно от основните изисквания в нормативната уредба на всички държави е по евакуационните пътища (с изключение на евакуационните пътища в помещенията) да не се предвиждат горимо оборудване и горими материали. Това изискване е заложено и в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г., като предвиденото допускане в чл. 37, ал. 8 от наредбата за поставяне на горими мебели и обзавеждане в евакуационните коридори и фойета с алтернативна евакуация се прилага единствено при изпълнение на поставените условия, в т.ч. за разполагане на горимите мебели и обзавеждане на групи с площ до 10 m², като отделните групи да отстоят една от друга на разстояние най-малко 4 m. Тези условия целят осигуряване на безопасната евакуация на хората при пожар. Пребиваващите в училищата и детските градини са особено уязвими и</p>
--	--	--	------------------------	--

3. В алинея 9: да отпаднат изискванията за класа на горимост към ученическите и детските шкафчета в коридорите при наличието на автоматична спринклерна инсталация; в този случай да е позволено да са изработени от дървесни материали.

3. Не се приема

не следва да бъдат допускани никакви компромиси по отношение тяхната безопасност при пожар. В коридорите с еднопосочна евакуация не следва да се поставят горими материали, тъй като при пожар, това е единственият път за евакуация на пребиваващите и задимяването на евакуационния път може да доведе до невъзможност за тяхната евакуация. Осигуряването на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация по евакуационните пътища с еднопосочна евакуация може да спомогне за ограничаване и потушаване на разрастнал се пожар в сградата, както и за намаляване на щетите, но не и за намаляване на задимяването в началния стадий на пожара, когато следва да се осъществи евакуацията на хората.

3. Изискванията за материалите, от които за изработени ученическите и детските шкафчета, които се монтират в евакуационните коридори и/или фойета на сградите са регламентирани в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. С НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено в чл. 37 да се създаде ал. 9, в която да бъде регламентирано, че при предвиждане на ученически и детски

4. В чл. 7 да се добави нова алинея (4): „(4) За обекти представляващи Недвижима културна ценност съгласно Закона за културното наследство тази наредба се прилага само при положение, че не противоречи на Закона за културното наследство и на предписанията на Министерство на културата и на компетентните органи по прилагането на Закона за културното наследство.“
Мотиви: Често при реконструкции на сгради със статут на Недвижими културни ценности, и в случаите когато е необходимо издаването на Разрешително за строеж, има съществени противоречия между изискванията на Наредба № Из-

4. Не се приема

шкафчета в евакуационни коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие се спазват изискванията на Наредба № 8121з-647 от 2014 г.

В междуведомствената работна група за обсъждане на необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. ще бъде обсъдена необходимостта от промяна на изискванията, имащи отношение към горимостта на материалите, от които са изработени ученическите и детските шкафчета, монтирани в евакуационните коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие.

4. В чл. 7, ал. 2 е дадена възможност в случаите по чл. 1, ал. 1, т. 4, при които няма териториална, техническа или конструктивна възможност за изпълнение на изискванията на наредбата, за осигуряване на пожарната безопасност на строежите да се прилагат други активни и пасивни мерки и технически решения в инвестиционното проектиране след постигане на съгласие между

		<p>1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар и предписанията на Министерство на културата/НИНКН. Това е напълно разбираемо, тъй като паметниците на културата са изградени много преди Наредба № Из-1971. Чрез предлагания текст се цели Наредба № Из-1971 да се прилага само доколкото не противоречи на дейностите по реставрация, консервация и опазване на недвижимото културно наследство.</p> <p>5. В Чл. 13, ал. 1 след края на текста се добавя: „За всички сгради с изключение на тези от КФПО Ф5 се допуска двукратно увеличаване на максимално допустимата площ на сградите или пожарните сектори при осигуряване на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация за цялата площ на сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1 в случай, че съгласно приложение № 1 не се изисква такава инсталация.“</p> <p>Мотиви: Навсякъде по света при увеличаване на активните мерки се намаляват пасивните мерки и обратното. Максимално допустимите площи при нас са изключително ограничителни, с</p>	<p>5. Не се приема</p>	<p>представители на възложителя, проектанта, консултанта и експертния съвет по ал. 1. По този ред и към настоящия момент за недвижимите културни ценности, за които няма възможност за изпълнение на конкретни изисквания от наредбата се прилагат други активни и пасивни мерки и технически решения за осигуряване на пожарната им безопасност. Ако бъде приет предложеният текст, в случаите по чл. 1, ал. 1, т. 4, при които няма възможност за изпълнение на конкретни изисквания от наредбата, за недвижимите културни ценности няма да се прилагат никакви други активни и пасивни мерки и технически решения за осигуряване на пожарната им безопасност, което може да застраши живота и здравето на хората в тях.</p> <p>5. С изменението и допълнението на наредбата, обн. ДВ, бр. 75 от 2013 г. бяха увеличени (до 4 пъти) допустимите застроени площи между брандмауерите по табл. 4 на сградите от КФПО Ф1-Ф4, за които съгласно Приложение № 1 не се изисква осигуряване на АПГИ, без да се поставя условие за осигуряване на такава инсталация. Няма необходимост сега да бъде регламентирано</p>
--	--	---	------------------------	--

		<p>пъти по-малки от сходни наредби и/или стандарти в други развити държави.</p> <p>6. В Чл. 58, ал. 1 в първото изречение числото „400“ да се замени с „1000“ и числото „200“ с „500“.</p> <p>Мотиви: В момента посочения брой хора, при които се определя изчислително време за евакуация не е синхронизиран с категориите на сградите съгласно ЗУТ. Ако подобни изчисления са необходими, то те следва да се извършват само за най-високите категории сгради съгласно ЗУТ – първа и втора категория сгради съгласно ЗУТ. Ето защо броят на хората следва да се завиши на 1000 души при жилищни и обществени сгради и на 500 души при индустриални сгради. Необходимостта да се правят сложни изчисления съгласно Приложение 8 ще увеличи ненужно административната тежест при не-голям брой на ползвателите на дадена сграда.</p>	<p>6. Не се приема</p>	<p>допълнително двукратно увеличаване на максимално допустимите площи на същите сгради или пожарни сектори, ако се осигури АПГИ. С предвидената промяна на наредбата е променен принципа на разделяне на сградите на допустими застроени площи, като определяща е площта на пожарния сектор, а не площта между брандмауерите. Това облекчава значително изискванията на наредбата по отношение допустимите застроени площи на сградите между пожарозащитните прегради.</p> <p>6. Категориите на строежите по ЗУТ нямат никаква връзка с регламентираното изискване в чл. 58, ал. 1 от наредбата за определяне на изчислителното време за евакуация на хората. За сгради с възможност за пребиваване на регламентирания брой хора в чл. 58, ал. 1 е необходимо да се определи изчислителното време за евакуация и да бъде доказано, че същото не превишава допустимото време, определено от опасните фактори на пожара. В приложение № 8а са разработени изисквания за начина на определяне на изчислителното време за евакуация именно с цел намаляване на</p>
--	--	---	------------------------	--

		<p>7. Чл. 350а – относно фотоволтаичните инсталации – трябва да отпадне или да се прецизира. Мотиви: Фотоволтаичните инсталации са изцяло външни спрямо сградата. Въвеждането на изисквания за горимост на покритието на покрива е особено ограничаващо, включително и при инсталирането на фотоволтаични инсталации върху съществуващи покриви. С въвеждането на тези изисквания ще се затруднят значително инсталациите на фотоволтаични инсталации по сградите. Редно е подобни членове да се синхронизират с други държавни политики и нормативни актове, които целят да насърчат инсталирането на фотоволтаични инсталации, а не да ги ограничат.</p>	<p>7. Приема се с редакция</p>	<p>административната тежест и еднакво прилагане от всички заинтересовани лица. Допълнително в чл. 63а е дадена възможност да не бъдат спазени изискванията на чл. 58-63, ако се използват компютърни модели, с които да бъдат изчислени разполагаемото време за безопасно бягство (ASET) и необходимото време за безопасно бягство (RSET) и да бъде доказано, че ASET е по-голямо от RSET. Няма необходимост от промяна на регламентираните изисквания.</p> <p>7. Изискванията на чл. 350а, ал. 1, т. 2 и 3 по отношение класовете по реакция на огън на покритията/класовете при излагане на въздействие на външен огън на покривите, върху които може да се монтират фотоволтаични модули са прецизирани, като същите стават чл. 350а, ал. 1, т. 2 и се изменят така: „2. Фотоволтаичните модули се монтират върху покриви, които отговарят на едно от следните изисквания:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) при покриви с външна топлинна изолация: аа) топлоизолационният продукт е с клас по реакция на огън не по-нисък от А2, като не се ограничава класа по реакция на огън на пароизолацията и
--	--	--	--------------------------------	--

			<p>хидроизолацията;</p> <p>бб) топлоизолационният продукт е с клас по реакция на огън по-нисък от A2 или с неустановени експлоатационни показатели по отношение на реакцията му на огън и са спазени изискванията на чл. 14, ал. 14-16, 24, 26 и 27 или изискванията на чл. 14, ал. 28;</p> <p>б) при покриви без външна топлинна изолация:</p> <p>аа) външното покритие на покрива е с клас по реакция на огън не по-нисък от A2;</p> <p>бб) хидроизолацията на покрива е с клас по реакция на огън по-нисък от A2 или с неустановени експлоатационни показатели по отношение на реакцията ѝ на огън, и е положена върху повърхности с клас по реакция на огън A1 или A2;</p> <p>вв) покривът е с клас при излагане на въздействие на външен огън не по-нисък от $V_{ROOF}(t2)$, $V_{ROOF}(t3)$ или $V_{ROOF}(t4)$ за сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 от I и II степен на огнеустойчивост и с клас при излагане на въздействие на външен огън не по-нисък от $C_{ROOF}(t2)$, $C_{ROOF}(t3)$ или $C_{ROOF}(t4)$ за сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 от III и IV степен на огнеустойчивост;</p>
--	--	--	---

				гг) няма ограничения за класа по реакция на огън на покритията на покриви на сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1, за които е допустима V степен на огнеустойчивост.“. Следващите точки на чл. 350а, ал. 1 се преномерират.
16.	vasofilipov 17 февруари 2024 г. 10:08:49 ч.	<p>Предложения:</p> <p>1. Текстът на чл. 37, ал. 8 да се уеднакви с Наредба №8121з-647 от 2014 г. за експлоатация на обектите, за да не се получава ситуация, в която мебелите са разрешение по проект, но в последствие се забраняват при експлоатацията на сградите.</p> <p>2. Горимите мебели и обзавеждане да са в групи с площ минимум 16 кв.м.; да се разреши поставянето на горими мебели в общите части дори в случаите когато коридорите и фоайетата са с еднопосочна евакуация при наличието на автоматична спринклерна инсталация.</p> <p>Мотиви: 10 кв.м. е крайно недостатъчна площ за оформяне на смислено обзавеждане в коридори на училища и детски градини.</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p>	<p>1. Със заповед на министъра на вътрешните работи е създадена работна група, която да обсъди необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, като изискванията на същата наредба ще бъдат синхронизирани с измененията и допълненията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. Не е необходима промяна на посочените изисквания в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г.</p> <p>2. За осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в сградите, едно от основните изисквания в нормативната уредба на всички държави е по евакуационните пътища (с изключение на евакуационните пътища в помещенията) да не се предвиждат горимо оборудване и горими материали.</p>

				<p>Това изискване е заложено и в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г., като предвиденото допускане в чл. 37, ал. 8 от наредбата за поставяне на горими мебели и обзавеждане в евакуационните коридори и фойета с алтернативна евакуация се прилага единствено при изпълнение на поставените условия, в т.ч. за разполагане на горимите мебели и обзавеждане на групи с площ до 10 m², като отделните групи да отстоят една от друга на разстояние най-малко 4 m. Тези условия целят осигуряване на безопасната евакуация на хората при пожар. Пребиваващите в училищата и детските градини са особено уязвими и не следва да бъдат допускани никакви компромиси по отношение тяхната безопасност при пожар. В коридорите с еднопосочна евакуация не следва да се поставят горими материали, тъй като при пожар, това е единственият път за евакуация на пребиваващите и задимяването на евакуационния път може да доведе до невъзможност за тяхната евакуация. Осигуряването на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация по евакуационните пътища с еднопосочна евакуация може да спомогне за</p>
--	--	--	--	--

		<p>3. В чл. 37, ал. 9 да отпаднат изискванията за класа на горимост към ученическите и детските шкафчета в коридорите при наличието на автоматична спринклерна инсталация; в този случай да е позволено да са изработени от дървесни материали.</p>	<p>3. Не се приема</p>	<p>ограничаване и потушаване на разрастнал се пожар в сградата, както и за намаляване на щетите, но не и за намаляване на задимяването в началния стадий на пожара, когато следва да се осъществи евакуацията на хората.</p> <p>3. Изискванията за материалите, от които за изработени ученическите и детските шкафчета, които се монтират в евакуационните коридори и/или фойета на сградите са регламентирани в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. С НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено в чл. 37 да се създаде ал. 9, в която да бъде регламентирано, че при предвиждане на ученически и детски шкафчета в евакуационни коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие се спазват изискванията на Наредба № 8121з-647 от 2014 г.</p> <p>В междуведомствената работна група за обсъждане на необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. ще бъде обсъдена необходимостта от промяна на изискванията, имащи отношение към горимостта на материалите, от които са изработени ученическите и детските</p>
--	--	---	------------------------	---

4. Чл. 350а – относно фотоволтаичните инсталации – трябва да отпадне или да се прецизира.

Мотиви: Фотоволтаичните инсталации са изцяло външни спрямо сградата. Въвеждането на изисквания за горимост на покритието на покрива е особено ограничаващо, включително и при инсталирането на фотоволтаични инсталации върху съществуващи покриви. С въвеждането на тези изисквания ще се затруднят значително инсталациите на фотоволтаични инсталации по сградите. Редно е подобни членове да се синхронизират с други държавни политики и нормативни актове, които целят да насърчат инсталирането на фотоволтаични инсталации, а не да ги ограничат.

4. Приема се с редакция

шкафчета, монтирани в евакуационните коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие.

4. Изискванията на чл. 350а, ал. 1, т. 2 и 3 по отношение класовете по реакция на огън на покритията/класовете при излагане на въздействие на външен огън на покривите, върху които може да се монтират фотоволтаични модули са прецизирани, като същите стават чл. 350а, ал. 1, т. 2 и се изменят така: „2. Фотоволтаичните модули се монтират върху покриви, които отговарят на едно от следните изисквания:

а) при покриви с външна топлинна изолация:

аа) топлоизолационният продукт е с клас по реакция на огън не по-нисък от А2, като не се ограничава класа по реакция на огън на пароизолацията и хидроизолацията;

бб) топлоизолационният продукт е с клас по реакция на огън по-нисък от А2 или с неустановени експлоатационни показатели по отношение на реакцията му на огън и са спазени изискванията на чл. 14, ал. 14-16, 24, 26 и 27 или изискванията на чл. 14, ал. 28;

			<p>б) при покриви без външна топлинна изолация:</p> <p>аа) външното покритие на покрива е с клас по реакция на огън не по-нисък от A2;</p> <p>бб) хидроизолацията на покрива е с клас по реакция на огън по-нисък от A2 или с неустановени експлоатационни показатели по отношение на реакцията ѝ на огън, и е положена върху повърхности с клас по реакция на огън A1 или A2;</p> <p>вв) покривът е с клас при излагане на въздействие на външен огън не по-нисък от $V_{ROOF}(t2)$, $V_{ROOF}(t3)$ или $V_{ROOF}(t4)$ за сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 от I и II степен на огнеустойчивост и с клас при излагане на въздействие на външен огън не по-нисък от $C_{ROOF}(t2)$, $C_{ROOF}(t3)$ или $C_{ROOF}(t4)$ за сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 от III и IV степен на огнеустойчивост;</p> <p>гг) няма ограничения за класа по реакция на огън на покритията на покриви на сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1, за които е допустима V степен на огнеустойчивост.“. Следващите точки на чл. 350а, ал. 1 се преномерират.</p>
--	--	--	--

<p>17.</p>	<p>АЦБС 18 февруари 2024 г. 10:17:26 ч.</p>	<p>Предложения:</p> <p>1. В чл.12, ал. 8 да се добави второ изречение: „Мерките по предходното изречение се прилагат, когато надземните етажи на сградите са повече от два.“ Мотиви: Уеднаквяване на критериите с тези досегашната ал.15 на чл.14 - разделителни ивици по фасадите се предвиждат за сгради с 3 и повече надземни етажа.</p> <p>2. В чл.14, ал. 32 да се добави второ изречение: „Мерките по предходното изречение се прилагат, когато надземните етажи на сградите са повече от два.“ Мотиви: Уеднаквяване на критериите с тези досегашната ал.15 на чл.14 - разделителни ивици по фасадите се предвиждат за сгради с 3 и повече надземни етажа.</p> <p>3. В Приложение № 8: 1. В т.1, Фигура 1, позиции от 1 до 12: Накрая да се добави следното изречение: „За сгради от IV-та степен на огнеустойчивост се позволява</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p> <p>3. Приема се с редакция</p>	<p>1. С предвидените изменения на наредбата е премахнато изискването в табл. 3 за огнеустойчивост на външните неносещи стени на сгради, а в т. 1 от Приложение № 8 са регламентирани изисквания за необходимите мерки за предотвратяване на разпространението на горенето между етажите при пожар в сградите от I до IV степен на огнеустойчивост. Тези мерки се прилагат за всички сгради, независимо от броя на надземните им етажи и КФПО.</p> <p>2. С предвидените изменения на наредбата е премахнато изискването в табл. 3 за огнеустойчивост на външните неносещи стени на сгради, а в т. 3 от Приложение № 8 са регламентирани изисквания за необходимите мерки за пожарна безопасност при проектиране на сгради с вентилируеми фасади. Тези мерки се прилагат за всички сгради, независимо от броя на надземните им етажи и КФПО.</p> <p>3. На фиг. 1 от Приложение № 8 е премахнато ограничението за класа по реакция на огън на огнеустойчивите елементи при сгради от IV степен на</p>
------------	---	---	--	--

		<p>разделителните елементи да са от продукти с минимален клас по реакция на огън D.“</p> <p>2. В т.3.2 : Накрая да се добави следното изречение: „За сгради от IV-та степен на огнеустойчивост се позволява външният слой да е от продукти с минимален клас по реакция на огън D.“</p> <p>Мотиви: В чл.14 не са определени изисквания за класовете по реакция на огън на строителните продукти в сгради от IV-та степен на огнеустойчивост. В тази връзка изглежда нелогично да се изисква к.р.о. С на външния слой на фасадния елемент, при положение, че в сградата всички останали продукти може да са от к.р.о. D или E.</p>		<p>огнеустойчивост, а в т. 3.2 от същото приложение е регламентирано, че изискването за необходимия клас по реакция на огън на външния слой на фасадата се отнася за сгради от I, II и III степен на огнеустойчивост.</p>
18.	<p>Spassov 18 февруари 2024 г. 12:30:59 ч.</p>	<p>Предложения:</p> <p>1. Искам да обърна внимание към изискванията за класификация на Въздухопроводите. В класификациите за въздухопроводите не е конкретизирана страната на изпитване. Стандартите допускат изпитване отвън и отвътре. Изискването се изразява с допълнителни индекси и е нужно да се нормира в зависимост от местата, през които преминава конструкцията и сценария за развитие на пожара. В този вариант на наредбата изискването не е конкретизирано. Така не става ясно дадената в наредбата класификация за двустранно изпитване ли се отнася или за едностранно или има различни изисквания в зависимост от сценария за развитие на огъня??</p> <p>Предлагам да се направи съответното уточнение в цялата Наредбата.</p> <p>2. Класификация на димоотводите В текстовете за димоотводи изисквания от вида E₃₀₀ 60. На практика в стандартите за изпитване и класификация има текс:</p>	<p>1. Приема се с редакция</p> <p>2. Приема се с редакция</p>	<p>1. В чл. 99, ал. 7, след думите „въздухопроводите са с огнеустойчивост“ се добавя „(при класификация отвътре навън и отвън навътре)“. В чл. 111, ал. 1, навсякъде след думите „с критерий EI“ се добавя „и класификация отвътре навън“, а думите „не по-малка от EI 30“ се заменят с „не по-малка от EI 30 (i → o)“.</p> <p>В чл. 111, ал. 2 след думите „са с огнеустойчивост“ се добавя „(при класификация отвътре навън и отвън навътре)“. В чл. 112, ал. 5 означението „EI 30“ се заменя с „EI 30 (i → o)“.</p> <p>2. В чл. 119, ал. 2 означенията „E₃₀₀ 60“ и „E₃₀₀ 30“ се заменят съответно с „E₆₀₀ 60“ и „E₆₀₀ 30“. В чл. 122, ал. 1, т. 1</p>

	<p>„ЗАБЕЛЕЖКА: EN 1366-9 не включва изпитване за оценяване на непроницаемост при 300°C“. Мисля, че е по-добре да остане изискването за 600 degC или за стандартно огнево въздействие за да не стават обърквания.</p> <p>3. Едносекторни димоотводи При едносекторните димоотводи няма метод за изпитване на вертикални елементи. На практика, вертикални елементи се използват. Добре е в Наредбата да се допусне използването на вертикални елементи, на база изпитване на хоризонтални такива. Мотиви: липсва метод на изпитване за вертикални елементи, на база фактите, че обикновено тези елементи не са защитени и се намират в един сектор - до излизане на нов метод за изпитване и класификация, да може да се използват вертикалните елементи от димоотводите.</p> <p>4. Във връзка с § 87. в чл. 151 ал. 3 Прагът е част от конструкцията на вратата. Няма вариант „праг“ да се изпита и класифицира самостоятелно. Така, изискването за клас на огнеустойчивост EI 45 само за прага не може да се използва. Трябва да се изиска самата врата да е изпитана и класифицирана с праг със съответните параметри към него- височина, широчина и др.</p> <p>5. Във връзка с § 168. в чл. 350: Предлаган текст: „..... кабелите се предвиждат с клас по реакция на огън Аса, В1са, В2са или Сса или допълнителна защита, която да гарантира тези класове .....“ Промените в ал. 1 и 2 са свързани с отстраняването на грешка при изпитване на класовете по реакция на огън. По-големият проблем е защо досега се допускаше допълнителна</p>	<p>3. Не се приема</p> <p>4. Приема се с редакция</p> <p>5. Не се приема</p>	<p>означението „D 30“ се заменя с „D₆₀₀ 30“.</p> <p>3. Предназначението на едносекторните въздухопроводи е да отвеждат дима от помещението директно навън. Няма необходимост от предложената промяна.</p> <p>4. В чл. 151, ал. 3 второто изречение се изменя така: „Вратите на помещенията се предвиждат самозатварящи се с огнеустойчивост най-малко EI 45.“.</p> <p>5. Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (Регламент (ЕС) № 305/2011)</p>
--	--	--	--

защита на кабелите за постигане на нормираната реакция на огън, а от въвеждането на новия текст, това вече не се допуска. Реакцията на огън ограничава приноса към развитието на пожара на защитавания обект. Дали това ще се постигне с или без допълнителна обработка е предмет на проектиране.

Този проблем се постави и на работна група на подкомисия и бях уверен, че текста допуска такава обработка, но с писмо от МРРБ се оказва, че това не е така. Предложих многократно за допускането на допълнителна обработка по отношение на реакция на огън да се вземе мнението и на други специалисти, които работят в областта на полимерите, енергийните системи, набъбващите огнезащити и др., но това се отхвърли без мотиви и разискване.

Много от кабелите и до този момент са защитени с различни състави още от началото на 80 години. До сега, така защитените кабели не са давали проблеми и са изпълнявали своята защитна функция. Използвали са се изцяло български производители, което води и до подобряване на родното производство. Кабели с понижена защита на външната изолация се произвеждат само в 3-4 фабрики в света, което ги прави мниги скъпи и с малка възможност за предлаганата гама продукти. Тези факти само ще оскъпят кабелите и ще затруднят проектирането на уредбите.

Предложението за добавяне на текст за мерки за допълнителна защита регулира и следващата стъпка, кой и как ще декларира съответните качества на продуктите. В страната имаме специалисти на високо международно ниво, които реферират доклади в международни издания свързани точно със защита на електрически кабели и могат да помгнат при разискването на този въпрос.

определя условията за пускането или предоставянето на пазара на Европейския съюз, в т.ч. и на България, на строителни продукти.

Националното законодателство за строителните продукти е в съответствие с определените в Регламент (ЕС) № 305/2011 хармонизирани европейски изисквания, като условията и реда за влагане на строителни продукти в строежите на Република България са определени в Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г. за условията и реда за влагане на строителни продукти в строежите на Република България (Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г.), в т.ч. и необходимите документи, които следва да придружават строителния продукт при влагането му в строежите.

Една от целите на Регламент (ЕС) № 305/2011 е чрез установяване на хармонизирани технически правила за строителните продукти да се премахнат техническите бариери в сферата на строителството. Осъществяването на тази цел се постига единствено чрез установяване на хармонизирани технически спецификации за целите на оценяването на експлоатационните показатели на строителни продукти. Тези хармонизирани технически

			<p>спецификации включват изпитване, изчисляване и други средства, определени в хармонизираните стандарти за оценяване на експлоатационните показатели по отношение на съществените характеристики на строителни продукти. Държавите-членки в изискванията си към строежите, както и в други национални правила по отношение на съществените характеристики на строителни продукти използват методи и изисквания, които са в съответствие с определените в хармонизираните технически спецификации. При публикуване на хармонизиран стандарт за строителен продукт следва продуктите изисквания на стандарта да бъдат включени в националното законодателство, а строителните продукти при влагането им в строежите, да бъдат оценени за съответствие с тези изисквания.</p> <p>За използване в сгради и строителни съоръжения на кабели за общо приложение, които са обект на изисквания за реакция на огън, е публикуван стандарт БДС EN 50575:2014 „Силови, контролни и съобщителни кабели. Кабели за общо</p>
--	--	--	--

			<p>приложение в строежи, обект на изисквания за реакция на огън“, който е хармонизиран от приложното поле на Регламент (ЕС) № 305/2011. В обхвата на хармонизирания стандарт са включени силови, контролни и съобщителни кабели и кабели от оптични влакна, т.е. цялостния краен продукт „кабел“, който се изпитва и оценява като такъв по отношение на съществената характеристика „реакция на огън“. Съгласно Регламент (ЕС) № 305/2011 когато даден строителен продукт е обхванат от хармонизиран стандарт, производителят или негов упълномощен представител следва да състави декларация за експлоатационни показатели (ДЕП) при пускането на такъв продукт на пазара, въз основа на изпитвания и оценка на продукта по методите, определени в стандарта. Чрез съставянето на ДЕП производителят/упълномощеният представител поема отговорност за съответствието на строителният продукт с декларираните експлоатационни показатели. Съгласно чл. 4, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г. ДЕП следва да демонстрира съответствие с българските национални изисквания по</p>
--	--	--	--

			<p>отношение на предвидената употреба на строителния продукт, когато такива са определени. В чл. 350 от Наредба № Из-1971 от 2009 г. се съдържат изисквания към класа по реакция на огън на строителните продукти „кабели“, които се влагат в сгради и съоръжения на територията на Република България. Тези изисквания са национални по смисъла на чл. 8, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г. и са задължителни за деклариране от производителите в ДЕП, за да могат техните продукти да бъдат влагани в строежите, съгласно чл. 4, ал. 1 от наредбата.</p> <p>Продуктът, за който в нормативната уредба има изисквания по отношение на безопасност в случай на пожар, е „кабел“, със съответен клас по реакция на огън, и следва да се влага в строежите оценен като краен продукт съгласно хармонизирания стандарт БДС EN 50575, придружен от декларация за експлоатационни показатели, инструкция и информация за безопасност на български език и нанесена СЕ маркировка.</p> <p>С предложението се цели продуктът „кабел“, който е оценен като краен продукт съгласно хармонизирания стандарт БДС EN 50575, придружен е от</p>
--	--	--	--

			<p>декларация за експлоатационни показатели, инструкция и информация за безопасност на български език и е с нанесена СЕ маркировка, да се обработва допълнително с огнезащитни състави или покрития. Допълнителната обработка променя компонентите на продукта „кабел“ и неговите експлоатационни показатели по отношение реакцията му на огън, а също така с огнезащитната обработка е възможно да бъдат променени и останалите експлоатационни показатели на кабела, които вече са оценени по законоустановения ред и са декларирани от производителя. Поради промяната на компонентите и експлоатационните показатели, обработеният с огнезащитен състав кабел е нов тип продукт, за който производителят на кабела следва да предприеме необходимите действия за ново оценяване, съгласно т. 6.2.1 от хармонизирания стандарт БДС EN 50575. Следва да се има предвид, че БДС EN 50575 се отнася за произведени в заводски условия кабели. Съгласно изискванията на националното законодателство за строителни продукти, за да бъде вложен в строежите на Република България</p>
--	--	--	---

		<p>6. § 168. в чл. 350 кабели</p> <p>Вторият проблем с този член е разрешаването кабелите да се поставят в тръби. Тук няма подробности за вида на тръбата, нейната дължина, дебелина на стената, диаметъра, начина на нейното наставяне и др. Така написаните текстове позволяват да се направи една тръба с диаметър 1,5 m с дебелина на стената 0,5 mm и в него да се поставят или премахват кабели. При пожар тази тръба ще доведе до коминен ефект, който ще разпространи пожара, а нейните тънки стени да се разрушат незнайно къде. Това ще е опасно при възникване на пожар.</p> <p>Още повече този неясен текст не се е използвал никога до този момент.</p>	<p>6. Не се приема</p>	<p>модифицираният продукт следва да бъде придружен от нова декларация за експлоатационни показатели, нова инструкция и информация за безопасност на български език и нова СЕ маркировка.</p> <p>6. В чл. 350, ал. 1 и 2 е дадена възможност кабелите да бъдат полагани в тръби или затворени канали с минимален клас по реакция на огън А2. Начинът на изпълнение на изискването е въпрос на проектно решение, като не е необходимо включване в наредбата на „подробности за вида на тръбата, нейната дължина, дебелина на стената, диаметъра, начина на нейното наставяне и др.“. Съгласно чл. 1, ал. 3 от Наредба № Из-1971 от 2009 г., наредбата се прилага едновременно с изискванията на нормите, правилата и техническите спецификации за проектиране и изпълнение на строежите съгласно чл. 169 от ЗУТ, като в наредбите, отнасящи се до проектирането на електрическите уредби и електропроводни линии има изисквания за начина на полагане на кабелите в тръби. Премахването на регламентираната възможност за полагане на кабелите би довело до утежняване на изискванията.</p>
--	--	--	------------------------	---

<p>19.</p>	<p>LiliaIneva 18 февруари 2024 г. 19:51:29 ч.</p>	<p>Предложения:</p> <p>1. Относно текстът на §27 за изменения в чл. 37, алинея 8: ал. 8 да се уеднакви с Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за експлоатация на обектите, за да не се получава ситуация, в която мебелите са разрешение по проект, но в следствие се забраняват при експлоатацията на сградите.</p> <p>2. В алинея 8: горимите мебели и обзавеждане да са в групи с площ минимум 16 кв.м., както и да се разреши поставянето на горими мебели в общите части дори в случаите когато коридорите и фойетата са с едностранна евакуация при наличието на автоматична спринклерна инсталация.</p> <p>Мотиви: 10 кв.м. е крайно недостатъчна площ за оформяне на смислено обзавеждане в коридори на училища и детски градини.</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p>	<p>1. Със заповед на министъра на вътрешните работи е създадена работна група, която да обсъди необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, като изискванията на същата наредба ще бъдат синхронизирани с измененията и допълненията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. Не е необходима промяна на посочените изисквания в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г.</p> <p>2. За осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в сградите, едно от основните изисквания в нормативната уредба на всички държави е по евакуационните пътища (с изключение на евакуационните пътища в помещенията) да не се предвиждат горимо оборудване и горими материали. Това изискване е заложено и в проекта на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г., като предвиденото допускане в чл. 37, ал. 8 от наредбата за поставяне на горими мебели и обзавеждане в евакуационните коридори и фойета с алтернативна евакуация се прилага</p>
-------------------	---	---	---	---

				<p>единствено при изпълнение на поставените условия, в т.ч. за разполагане на горимите мебели и обзавеждане на групи с площ до 10 m², като отделните групи да отстоят една от друга на разстояние най-малко 4 m. Тези условия целят осигуряване на безопасната евакуация на хората при пожар. Пребиваващите в училищата и детските градини са особено уязвими и не следва да бъдат допускани никакви компромиси по отношение тяхната безопасност при пожар. В коридорите с едностранна евакуация не следва да се поставят горими материали, тъй като при пожар, това е единственият път за евакуация на пребиваващите и задимяването на евакуационния път може да доведе до невъзможност за тяхната евакуация. Осигуряването на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация по евакуационните пътища с едностранна евакуация може да спомогне за ограничаване и потушаване на разрастнал се пожар в сградата, както и за намаляване на щетите, но не и за намаляване на задимяването в началния стадий на пожара, когато следва да се осъществи евакуацията на хората.</p>
--	--	--	--	--

		<p>3. В алинея 9: да отпаднат изискванията за класа на горимост към ученическите и детските шкафчета в коридорите при наличието на автоматична спринклерна инсталация; в този случай да е позволено да са изработени от дървесни материали.</p>	<p>3. Не се приема</p>	<p>3. Изискванията за материалите, от които за изработени ученическите и детските шкафчета, които се монтират в евакуационните коридори и/или фойета на сградите са регламентирани в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. С НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено в чл. 37 да се създаде ал. 9, в която да бъде регламентирано, че при придвиждане на ученически и детски шкафчета в евакуационни коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие се спазват изискванията на Наредба № 8121з-647 от 2014 г.</p> <p>В междуведомствената работна група за обсъждане на необходимостта от изменение и допълнение на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. ще бъде обсъдена необходимостта от промяна на изискванията, имащи отношение към горимостта на материалите, от които са изработени ученическите и детските шкафчета, монтирани в евакуационните коридори и/или фойета на детски градини и ясли или на училища и центрове за подкрепа за личностно развитие.</p>
		<p>4. В чл. 13, ал. 1 след края на текста се добавя:</p>	<p>4. Не се приема</p>	<p>4. С изменението и допълнението на</p>

		<p>„За всички сгради с изключение на тези от КФПО Ф5 се допуска двукратно увеличаване на максимално допустимата площ на сградите или пожарните сектори при осигуряване на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация за цялата площ на сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1 в случай, че съгласно приложение № 1 не се изисква такава инсталация.“</p> <p>Мотиви: Навсякъде по света при увеличаване на активните мерки се намаляват пасивните мерки и обратното. Максимално допустимите площи при нас са изключително ограничителни, с пъти по-малки от сходни наредби и/или стандарти в други развити държави.</p>		<p>наредбата, обн. ДВ, бр. 75 от 2013 г. бяха увеличени (до 4 пъти) допустимите застроени площи между брандмауерите по табл. 4 на сградите от КФПО Ф1-Ф4, за които съгласно Приложение № 1 не се изисква осигуряване на АПГИ, без да се поставя условие за осигуряване на такава инсталация. Няма необходимост сега да бъде регламентирано допълнително двукратно увеличаване на максимално допустимите площи на същите сгради или пожарни сектори, ако се осигури АПГИ. С предвидената промяна на наредбата е променен принципа на разделяне на сградите на допустими застроени площи, като определяща е площта на пожарния сектор, а не площта между брандмауерите. Това облекчава значително изискванията на наредбата по отношение допустимите застроени площи на сградите между пожарозащитните прегради.</p>
20.	<p>АЦБС 19 февруари 2024 г. 08:42:55 ч. ВСОДТ</p>	<p>Предложения: В чл. 327, ал.1 в последното изречение думите „с огнеустойчивост най-малко EI 60, изпълнени от строителни продукти с клас по реакция на огън не по-нисък от A2.“ да се заменят с „изпълнени от строителни продукти с клас по реакция на огън не по-нисък от A2 и с огнеустойчивост съгласно чл.119, ал.2, т.1 и чл.119. ал.3, т.1.“Мотиви: Да се даде възможност за едносекторни въздухопроводите/димоотводите да са с</p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>В чл. 327, ал. 1, последното изречение се заличава и се създава ал. 2: „Димоотводите на вентилационните системи за отвеждане на дима и топлината по ал. 1 се предвиждат с клас по реакция на огън не по-нисък от A2 и с огнеустойчивост съгласно чл. 119, ал.</p>

		огнеустойчивост E ₃₀₀ 60.		2, т. 1 (при транспортиране на димни продукти директно навън) или съгласно чл. 119, ал. 3, т. 1 (при транспортиране на димни продукти през съседни помещения).“.
21.	BULMARKET GROUP 9 февруари 2024 г. 08:58:10 ч.	<p>Предложения:</p> <p>1. Съгласно чл. 566, ал. 2 в сега действащата Наредба № Из-1971 разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28°C включително и за горими газове, и за горими течности с пламна температура над 28°C, съответно 300 и 200 m.</p> <p>По аналогията на мотивите и предложенията на "Пристанище Варна" ЕАД, предлагаме изменението на чл. 566, ал. 2 „За речните пристани разстоянията по ал. 1 са най-малко съответно 150 и 100 m.“.</p>	1. Приема се с редакция	<p>1. В чл. 566 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>- ал. 1 и 2 се изменят така: „(1) Разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28 °C включително и за ГГ, разположени на морски и езерни пристани, са най-малко 200 m, а между устройствата за течности с пламна температура над 28 °C - най-малко 150 m. Разстоянието от наливно-изливни устройства за течности с пламна температура до 28 °C включително и за ГГ до наливно-изливни устройства за течности с пламна температура над 28 °C, разположени на морски и езерни пристани, е най-малко 200 m.</p> <p>(2) За речните пристани разстоянията по ал. 1 са най-малко съответно 300, 200 и 300 m.“;</p> <p>- създава се ал. 7:</p> <p>„(7) Разстоянията по ал. 1 и 2 може да бъдат намалени с 50 %, ако е осигурена блокировка, автоматично изключваща възможността за едновременна</p>

		<p>2. В чл. 568:</p> <p>А) в ал. 1 числото „1000“ да се замени с „500“;</p> <p>Б) в ал. 1 числото „2000“ да се замени с „1000“.</p>	2. Не се приема	<p>обработка на товари на съседните наливно-изливни устройства.“.</p> <p>Чл. 574 се изменя така:</p> <p>„Чл. 574. Наливно-изливните устройства на пристаните и пирсовете се оборудват с автоматизирани претоварни ръкави за предотвратяване изтичането на ЛЗТ, ГТ и ГГ при аварийно разкъсване на връзката с танкера.“.</p> <p>2. Липсват мотиви за направеното предложение. Няма основание, нито необходимост от намаляване на минималните разстояния от наливно-изливни пристани за ЛЗТ, ГТ и ГГ до пристанища, места за постоянен престой на плавателни съдове и населени места.</p>
22.	<p>kalinaborisova</p> <p>19 февруари 2024 г.</p> <p>10:56:14 ч.</p> <p>Калина Борисова -</p> <p>Ръководител ПТД</p> <p>ЛАКПРОМ АД</p>	<p>Предложения:</p> <p>Изменение в чл. 350 - да се създаде нова алинея 3:</p> <p>„(3) Допуска се влагане на кабели с по-нисък клас по реакция на огън от Сса, когато са допълнително защитени с неразпространяващо горенето покритие или огнезащитен състав. Огнезащитните покрития или състави трябва да са изпитани и класифицирани съгласно EN 13501-6 2018 + A1 2022 и да осигуряват изискуемата класификация с клас по реакция на огън Всa или Сса.“</p> <p>Мотиви: Лакпром АД е български производител на лаково-бояджийски материал с над 100 годишна история и повече от 50 години произвежда огнезащитна боя /обмазка/ за кабели</p>	Не се приема	<p>Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (Регламент (ЕС) № 305/2011) определя условията за пускането или предоставянето на пазара на Европейския съюз, в т.ч. и на България, на строителни продукти.</p>

ЛАКОТЕРМ ВС 21, която успешно се прилага за защита на кабелите полагани във всички енергийни обекти на страната, като ВЕЦ, ТЕЦ, АЕЦ КОЗЛОДУЙ ЕАД и др.

В енергийните обекти на страната се използват различни типове кабели, и доставката на Кабели с клас по реакция на огън на изолацията Вса или Сса, които не се произвеждат на територията на РБългария или са скъпо струващи и трудно достъпни, което ще доведе до допълнително оскъпяване на произвежданата електроенергия.

Покритието произвеждано от ЛАКПРОМ АД е изпитано в акредитирани лаборатории в страната и Европейски съюз - ЕЛКАБЕЛ АД гр. Бургас, Завод за кабели „Гама кабел“ АД гр. Смолян; Център за изпитване и европейска сертификация ЕООД гр. Стара Загора, сега в лабораторията на ISSeP Institut Scientifique de Service Public, гр. Лиеж, Белгия и покритието е с отлични показатели и успешно изпълнява предназначението си.

Допълнителен мотив е, че при необходимост от ремонти, те могат лесно и икономично могат да се извършват с боята, която има много добра адхезия към стари покрития и нова изолация на кабелите. Боята може да се прилага на място защита на кабелите, което не оскъпява допълнително крайната цена на електроенергията.

ЛАКПРОМ АД притежава сертифицирана интегрирана система за управление на качеството и околната среда съгласно БДС EN ISO 9001:2015 и БДС EN ISO 14001 и 2015. Боята се произвежда при непрекъснат производствен контрол, утвърдена рецептура и повторяемост на качеството.

Националното законодателство за строителните продукти е в съответствие с определените в Регламент (ЕС) № 305/2011 хармонизирани европейски изисквания, като условията и реда за влагане на строителни продукти в строежите на Република България са определени в Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г. за условията и реда за влагане на строителни продукти в строежите на Република България (Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г.), в т.ч. и необходимите документи, които следва да придружават строителния продукт при влагането му в строежите.

Една от целите на Регламент (ЕС) № 305/2011 е чрез установяване на хармонизирани технически правила за строителните продукти да се премахнат техническите бариери в сферата на строителството. Осъществяването на тази цел се постига единствено чрез установяване на хармонизирани технически спецификации за целите на оценяването на експлоатационните показатели на строителни продукти. Тези хармонизирани технически спецификации включват изпитване, изчисляване и други средства, определени в хармонизираните стандарти за оценяване на

			<p>експлоатационните показатели по отношение на съществените характеристики на строителни продукти. Държавите-членки в изискванията си към строежите, както и в други национални правила по отношение на съществените характеристики на строителни продукти използват методи и изисквания, които са в съответствие с определените в хармонизираните технически спецификации. При публикуване на хармонизиран стандарт за строителен продукт следва продуктите изисквания на стандарта да бъдат включени в националното законодателство, а строителните продукти при влагането им в строежите, да бъдат оценени за съответствие с тези изисквания.</p> <p>За използване в сгради и строителни съоръжения на кабели за общо приложение, които са обект на изисквания за реакция на огън, е публикуван стандарт БДС EN 50575:2014 „Силови, контролни и съобщителни кабели. Кабели за общо приложение в строежи, обект на изисквания за реакция на огън“, който е хармонизиран от приложното поле на Регламент (ЕС) № 305/2011. В обхвата</p>
--	--	--	---

			<p>на хармонизирания стандарт са включени силови, контролни и съобщителни кабели и кабели от оптични влакна, т.е. цялостния краен продукт „кабел“, който се изпитва и оценява като такъв по отношение на съществената характеристика „реакция на огън“. Съгласно Регламент (ЕС) № 305/2011 когато даден строителен продукт е обхванат от хармонизиран стандарт, производителят или негов упълномощен представител следва да състави декларация за експлоатационни показатели (ДЕП) при пускането на такъв продукт на пазара, въз основа на изпитвания и оценка на продукта по методите, определени в стандарта. Чрез съставянето на ДЕП производителят/упълномощеният представител поема отговорност за съответствието на строителният продукт с декларираните експлоатационни показатели.</p> <p>Съгласно чл. 4, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г. ДЕП следва да демонстрира съответствие с българските национални изисквания по отношение на предвидената употреба на строителния продукт, когато такива са определени. В чл. 350 от Наредба № Из-1971 от 2009 г. се съдържат изисквания</p>
--	--	--	---

			<p>към класа по реакция на огън на строителните продукти „кабели“, които се влагат в сгради и съоръжения на територията на Република България. Тези изисквания са национални по смисъла на чл. 8, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г. и са задължителни за деклариране от производителите в ДЕП, за да могат техните продукти да бъдат влагани в строежите, съгласно чл. 4, ал. 1 от наредбата.</p> <p>Продуктът, за който в нормативната уредба има изисквания по отношение на безопасност в случай на пожар, е „кабел“, със съответен клас по реакция на огън, и следва да се влага в строежите оценен като краен продукт съгласно хармонизирания стандарт БДС EN 50575, придружен от декларация за експлоатационни показатели, инструкция и информация за безопасност на български език и нанесена CE маркировка.</p> <p>С предложението се цели продуктът „кабел“, който е оценен като краен продукт съгласно хармонизирания стандарт БДС EN 50575, придружен е от декларация за експлоатационни показатели, инструкция и информация за безопасност на български език и е с нанесена CE маркировка, да се</p>
--	--	--	--

			<p>обработка допълнително с огнезащитни състави или покрития. Допълнителната обработка променя компонентите на продукта „кабел“ и неговите експлоатационни показатели по отношение реакцията му на огън, а също така с огнезащитната обработка е възможно да бъдат променени и останалите експлоатационни показатели на кабела, които вече са оценени по законоустановения ред и са декларирани от производителя. Поради промяната на компонентите и експлоатационните показатели, обработеният с огнезащитен състав кабел е нов тип продукт, за който производителят на кабела следва да предприеме необходимите действия за ново оценяване, съгласно т. 6.2.1 от хармонизирания стандарт БДС EN 50575. Следва да се има предвид, че БДС EN 50575 се отнася за произведени в заводски условия кабели. Съгласно изискванията на националното законодателство за строителни продукти, за да бъде вложен в строежите на Република България модифицираният продукт следва да бъде придружен от нова декларация за експлоатационни показатели, нова инструкция и информация за</p>
--	--	--	--

				безопасност на български език и нова СЕ маркировка.
23.	<p>kalinaborisova 19 февруари 2024 г. 11:00:32 ч. Хараламби Хараламбиев - Изпълнителен директор на ЛАКПРОМ АД</p>	<p>Предложение: 1. Изменение в чл. 350 ал.1 : „(1) Кабелите в съоръженията на електропроизводствените сгради и системи за безопасност в електрическите централи се изпълняват с изолационна обвивка от продукт с клас по реакция на огън Vca или Cca, или се полагат в тръби или затворени канали с клас по реакция на огън A2.“</p>	1. Не се приема	<p>1. С НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено изменение на чл. 350, ал. 1, като в същата алинея е регламентирано, че в електрическите централи (с изключение на фотоволтаичните електрически централи), кабелите в системите за безопасност и кабелите в съоръженията, предназначени за производство, преобразуване, трансформация, пренос и разпределение на електрическа енергия се предвиждат с клас по реакция на огън Aca, B1ca, B2ca или Cca, или се полагат в тръби или затворени канали с минимален клас по реакция на огън A2. По този начин класификацията по реакция на огън на кабелите е съобразена с БДС EN 13501-6 и Делегиран регламент (ЕС) 2016/364 на Комисията от 1 юли 2015 г. относно класифицирането на експлоатационните показатели за реакцията на огън на строителните продукти в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011, а също така е регламентирано ясно и недвусмислено за кои кабели е приложимо изискването. Няма необходимост от предложената промяна.</p>

	<p>2. В чл. 350 да се създаде нова ал.3 „(3) Допуска се влагане/полагане на кабели с по нисък клас на реакция на огън от Сса, когато са допълнително защитени с не разпространяващо горенето покритие или огнезащитен състав. Огнезащитните състави или покрития трябва да са изпитани и класифицирани съгласно EN 13501-6 : 2018+A1 2022 и да осигуряват изискуемата класификация с клас по реакция на огън Вса или Сса.“</p> <p>Мотиви: Съгласно досега действащите изисквания на „чл. 350 (Изм. - ДВ, бр. 75 от 2013 г.) от Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар (Обн. ДВ, бр. 96 от 2009 г., посл. изм. и доп. ДВ, бр. 63 от 2018 г.), е необходимо да бъдат влагани кабели в обекти, както е описано по-долу:</p> <p>(1) Кабелите в съоръженията на електрическите централи, се изпълняват с изолационна обвивка от продукт с клас по реакция на огън Вса или Сса, или се полагат в метални тръби или канали.</p> <p>(2) (Изм. - ДВ, бр. 75 от 2013 г.) В кабелни съоръжения, електромашинни помещения или електрически помещения, се предвиждат проводници и кабели с изолация от продукт с клас по реакция на огън Вса или Сса, или със стоманено защитно покритие“.</p> <p>В случая императивно е заложено кабелите да са с клас по реакция на огън Вса или Сса. Това предполага, че всички кабелни съоръжения, електромашинни и/или електрически помещения в обекти с различни класове по пожарна опасност от Ф1 до Ф5, трябва да се проектират, без да се отчита класа по пожарна опасност и пожарното натоварване в помещенията и сградите, без да се отчита наличието на автоматични пожароизвестителни и пожарогасителни системи в кабелните съоръжения и помещения и без да се предвижда допълнителна</p>	<p>2. Не се приема</p>	<p>2. Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (Регламент (ЕС) № 305/2011) определя условията за пускането или предоставянето на пазара на Европейския съюз, в т.ч. и на България, на строителни продукти.</p> <p>Националното законодателство за строителните продукти е в съответствие с определените в Регламент (ЕС) № 305/2011 хармонизирани европейски изисквания, като условията и реда за влагане на строителни продукти в строежите на Република България са определени в Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г. за условията и реда за влагане на строителни продукти в строежите на Република България (Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г.), в т.ч. и необходимите документи, които следва да придружават строителния продукт при влагането му в строежите.</p> <p>Една от целите на Регламент (ЕС) № 305/2011 е чрез установяване на хармонизирани технически правила за строителните продукти да се премахнат техническите бариери в сферата на</p>
--	--	------------------------	--

защита чрез неразпространяващо горенето покритие или огнезащитен състав.

„ЛАКПРОМ“ АД е водеща българска фирма за производство на лаково-бояджийски системи и продукти за антикорозионна защита и пожарозащита на конструкции и съоръжения изработени от метал, бетон, дърво и др. В историята ни, която е на над 100 години продуктите успешно са използвани на различни обекти и са постигнати много успехи в строителството, машиностроенето и индустрията на България.

„ЛАКПРОМ“ АД е производител на БОЯ /ОБМАЗКА/ ЗА ПОВЪРХНОСТНА ОГНЕЗАЩИТА „ЛАКОТЕРМ ВС -21“ повече от 50 години. ЛАКПРОМ АД в историята си е провел изпитания на боята в лабораториите на ЕЛКАБЕЛ АД гр. Бургас, Завод за кабели „Гама кабел“ АД гр. Смолян; Център за изпитване и европейска сертификация ЕООД гр. Стара Загора , сега в лабораторията на ISSeP Institut Scientifique de Service Public, гр. Лиеж, Белгия и покритието е с отлични показатели и успешно изпълнява предназначението си.

Предимството на този метод за повишаване на класа по реакция на огън на кабели, чрез допълнително полагане на огнезащитна боя или състав е, че е по -икономичен - т.е могат да се използват по-достъпни кабели произведени от български производители; Продуктът е безвреден, безопасен за хората и околната среда при полагане и експлоатация - боята е водоразредима и не отделя вредни емисии в околната среда.

Не се налага да се използват в електрическите съоръжение и централи на изключително скъпи и трудно достъпни на пазара кабели с изолационна обвивка с клас по реакция на огън Вса или Сса.

Боята успешно дълги години преди влизане в сила на разпоредбите чл. 350 на от Наредба № Из-1971 от 2009 г. е

строителството. Осъществяването на тази цел се постига единствено чрез установяване на хармонизирани технически спецификации за целите на оценяването на експлоатационните показатели на строителни продукти. Тези хармонизирани технически спецификации включват изпитване, изчисляване и други средства, определени в хармонизираните стандарти за оценяване на експлоатационните показатели по отношение на съществените характеристики на строителни продукти. Държавите-членки в изискванията си към строежите, както и в други национални правила по отношение на съществените характеристики на строителни продукти използват методи и изисквания, които са в съответствие с определените в хармонизираните технически спецификации. При публикуване на хармонизиран стандарт за строителен продукт следва продуктите изисквания на стандарта да бъдат включени в националното законодателство, а строителните продукти при влагането им в строежите, да бъдат оценени за съответствие с тези изисквания.

използвана като покритие осигуряващо огнезащитата и неразпространението на горенето на всички видове силови и контролни кабели, полагани на територията на енергийни обекти от национално значение - ВЕЦ, ТЕЦ, АЕЦ КОЗЛОДУЙ ЕАД и др.

Пети и шести енергоблок на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД са изградени и въведени в експлоатация, съгласно действащите към този момент нормативни изисквания. С развитие на нормативната база и указания, давани от ГДПБЗН, кабелите с горима изолация са защитени с допълнителни огнезащитни състави, а именно БОЯ /ОБМАЗКА/ ЗА ПОВЪРХНОСТНА ОГНЕЗАЩИТА „ЛАКОТЕРМ ВС -21“. Към настоящия момент, за поддържане на експлоатационната надеждност на АЕЦ КОЗЛОДУЙ ЕАД и други обекти е необходимо периодично да се извършват ремонти или възстановяване на работния ресурс на системи и оборудване, което предполага доставка и полагане на нови кабели. Тези дейности се извършват въз основа на съгласувани проекти с органите на ПБЗН със задължителни текстове, че предвидените кабели отговарят на изискванията на чл. 350 от Наредба № Из-1971 и стандарт БДС EN 50575. Въвеждането в експлоатация на съоръженията и кабелите са съобразени с условията за работа и изискванията на първоначалния проект на централата в съответствие с „чл. 741. (Изм., БСА, бр. 1 от 1994 г.) (1) Кабелите в съоръженията на електрическите централи трябва да са с негорима или трудногорима изолация, защитена с неразпространяващо горенето пожарозащитно покритие.

Като се има в предвид изложената по-горе информация и установените пазарни практики на производители/търговци за кабели в Европа, е трудно и дори невъзможно да се осигуряват кабели, така че да бъдат изпълнени изискванията на чл.350 от Наредба Из-1971, за влагане на кабели с клас по реакция на огън

За използване в сгради и строителни съоръжения на кабели за общо приложение, които са обект на изисквания за реакция на огън, е публикуван стандарт БДС EN 50575:2014 „Силови, контролни и съобщителни кабели. Кабели за общо приложение в строежи, обект на изисквания за реакция на огън“, който е хармонизиран от приложното поле на Регламент (ЕС) № 305/2011. В обхвата на хармонизирания стандарт са включени силови, контролни и съобщителни кабели и кабели от оптични влакна, т.е. цялостния краен продукт „кабел“, който се изпитва и оценява като такъв по отношение на съществената характеристика „реакция на огън“. Съгласно Регламент (ЕС) № 305/2011 когато даден строителен продукт е обхванат от хармонизиран стандарт, производителят или негов упълномощен представител следва да състави декларация за експлоатационни показатели (ДЕП) при пускането на такъв продукт на пазара, въз основа на изпитвания и оценка на продукта по методите, определени в стандарта. Чрез съставянето на ДЕП производителят/упълномощеният представител поема отговорност за

Вса или Сса. В много от енергийните обекти на страната са извършвани ремонти и модернизации на системите, при което частично са заменени кабели или са полагани нови, идентични с тези, вложени при изпълнение на оригиналния проект, като при необходимост след ремонтните дейности е възстановявано нарушеното огнезащитно покритие от БОЯ /ОБМАЗКА/ ЗА ПОВЪРХНОСТНА ОГНЕЗАЩИТА „ЛАКОТЕРМ ВС -21” .

С оглед на предстоящите изменения на Наредбата, бяха проведени срещи и разговори с водещи специалисти от ГД ПБЗН, консултанти енергетици от АЕЦ КОЗЛОДУЙ ЕАД, собственици на ВЕЦ и др. За да удовлетвори изискванията на член 350, от Наредба Из – 1971 се наложи да извършим изпитания на типове кабели защитени с огнезащитно покритие от БОЯ /ОБМАЗКА/ ЗА ПОВЪРХНОСТНА ОГНЕЗАЩИТА „ЛАКОТЕРМ ВС -21”, които се полагат в обекти при производството на електроенергия. Както и във връзка с поддържане на експлоатационната надеждност на АЕЦ КОЗЛОДУЙ ЕАД и необходимост от допълнителна класификация на получената обвивка от неразпространяващо горенето пожарозащитно покритие ЛАКОТЕРМ ВС-21 в съответствие с изискванията на БДС EN 13501 част 6 „Класификация въз основа на резултати от изпитвания на реакция на огън на силови, контролни и съобщителни кабели“ беше обявен Конкурс № 51340 с предмет: „Класифициране на допълнително защитени кабелни снопове с огнезащитно покритие „ЛАКОТЕРМ ВС-21 “, положени на територията на АЕЦ Козлодуй ЕАД .

ЛАКПРОМ АД поиска оферти от различни акретитирани лаборатории от Европейският съюз. Офертата от ISSeP Institut Scientifique de Service Public, гр. Лиеж, Белгия Нотифициран орган № 2659, беше приета.

съответствието на строителният продукт с декларираните експлоатационни показатели.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г. ДЕП следва да демонстрира съответствие с българските национални изисквания по отношение на предвидената употреба на строителния продукт, когато такива са определени. В чл. 350 от Наредба № Из-1971 от 2009 г. се съдържат изисквания към класа по реакция на огън на строителните продукти „кабели“, които се влагат в сгради и съоръжения на територията на Република България. Тези изисквания са национални по смисъла на чл. 8, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-1 от 2015 г. и са задължителни за деклариране от производителите в ДЕП, за да могат техните продукти да бъдат влагани в строежите, съгласно чл. 4, ал. 1 от наредбата.

Продуктът, за който в нормативната уредба има изисквания по отношение на безопасност в случай на пожар, е „кабел“, със съответен клас по реакция на огън, и следва да се влага в строежите оценен като краен продукт съгласно хармонизирания стандарт БДС EN 50575, придружен от декларация за експлоатационни показатели,

Бяха подготвени опитни образци и изпратени в лабораторията в гр. Лиеж, Белгия, съгласно сключения договор и извършени дейности по „Класифициране на допълнително защитени кабелни снопове с огнезащитно покритие “БОЯ /ОБМАЗКА/ ЗА ПОВЪРХНОСТНА ОГНЕЗАЩИТА „ЛАКОТЕРМ ВС -21”, в съответствие с изискванията на БДС EN 13501, част 6 . Изпитанията се извършени върху типови кабели използвани на територията на АЕЦ КОЗЛОДУЙ ЕАД.

- Силов кабел тип N2XSEY-3x150/25mm² 6/10 kV с клас по реакция на огън Fca - 5 броя x 3,5 м общо 17,5 м.;
- Силов кабел тип NYU-FR 4 x 16 mm² 0.6/1 kV с клас по реакция на огън Eca - 10 бр. x 3,5 м общо 35 м.

Извършено е кондициониране и нанасяне на покритие от БОЯ /ОБМАЗКА/ ЗА ПОВЪРХНОСТНА ОГНЕЗАЩИТА „ЛАКОТЕРМ ВС -21”, съгласно инструкцията и указанията за нанасяне с дебелина на слоя от 0,800 m. до 1,1 mm.

Така подготвените пробни тела - Силов кабел тип N2XSEY-3x150/25mm² 6/10 kV - 5 броя x 3,5 м общо 17,5 m и силов кабел тип NYU-FR 4 x 16 mm² 0.6/1 kV - 10 бр. x 3,5 м общо 35 м. с нанесено покритие БОЯ /ОБМАЗКА/ ЗА ПОВЪРХНОСТНА ОГНЕЗАЩИТА „ЛАКОТЕРМ ВС -21”, бяха транспортирани със специализиран транспорт до акредитирана лаборатория ISSeP Institut Scientifique de Service Public, гр. Лиеж, Белгия Нотифициран орган № 2659.

Извършени са изпитания съгласно следните Европейски стандарти:

- БДС EN ISO 1519 Еластичност на покритието /изпитване на огъване върху цилиндрично тяло/ - отговаря на нормата; БДС EN ISO 2409 Адхезия на филма към кабелната изолация /изпитване на решетъчни нарязи/, като показателя е в най – високата степен „0“ - Изпитанията са отразени в протоколи от

инструкцията и информацията за безопасност на български език и нанесена СЕ маркировка.

С предложението се цели продуктът „кабел“, който е оценен като краен продукт съгласно хармонизирания стандарт БДС EN 50575, придружен е от декларацията за експлоатационни показатели, инструкцията и информацията за безопасност на български език и е с нанесена СЕ маркировка, да се обработва допълнително с огнезащитни състави или покрития. Допълнителната обработка променя компонентите на продукта „кабел“ и неговите експлоатационни показатели по отношение реакцията му на огън, а също така с огнезащитната обработка е възможно да бъдат променени и останалите експлоатационни показатели на кабела, които вече са оценени по законоустановения ред и са декларирани от производителя. Поради промяната на компонентите и експлоатационните показатели, обработеният с огнезащитен състав кабел е нов тип продукт, за който производителят на кабела следва да предприеме необходимите действия за ново оценяване, съгласно т. 6.2.1 от хармонизирания стандарт БДС EN

изпитване № 87/27.07.2023 г. и № 88/27.07.2023 г.

- EN 60332-1-2 „Изпитване на електрически и оптично-влакнести кабели на въздействие на огън“ Част 1-2 „Изпитване на вертикално разпространение на пламък при единичен изолиран проводник или кабел Процедура за пламък 1 kW , получен при предварително смесване“
- EN 50399 Общи методи за изпитване на кабели на въздействие на огън. Измерване на топлоотделяне и отделяне на дим от кабели по време на изпитване на разпространение на пламък
- EN 60754-2 Изпитване на газове отделени по време на горене на материали на кабели Част 2: Определяне на киселинността (чрез измерване на pH) и проводимостта.

Въз основа на тези резултати са издадени Класификационни протоколи от ISSeP Institut Scientifique de Service Public, гр. Лиеж, Белгия Нотифициран орган № 2659, съгласно EN 13501-6 : 2018+A1 2022 Класификация на строителни продукти и елементи по отношение на реакцията им на огън. Част 6: Класификация въз основа на резултати от изпитвания на реакция на огън на силови, електронни и съобщителни кабели.

- Класификационен протокол № 3051-3/2023 за реакция на огън на допълнително защитени енергийни кабели NYU-FR 4 x 16 mm² 0.6/1 kV с Боя (обмазка) за повърхностна огнезащита ЛАКОТЕРМ ВС-21®. Класификация В2са – s2, d0, a3 и
- Класификационен протокол № 3052-3/2023 за реакция на огън на допълнително защитени енергийни кабели N2XSEY-3x150/25mm² 6/10 kV с Боя (обмазка) за повърхностна огнезащита ЛАКОТЕРМ ВС-21®. Класификация В2са – s1, d0, a3.

Считаме, че нашият продукт Боя /обмазка/ за повърхностна огнезащита ЛАКОТЕРМ ВС-21®, видно от постигнатите резултати, може както и досега да се използва за защита на

50575. Следва да се има предвид, че БДС EN 50575 се отнася за произведени в заводски условия кабели. Съгласно изискванията на националното законодателство за строителни продукти, за да бъде вложен в строежите на Република България модифицираният продукт следва да бъде придружен от нова декларация за експлоатационни показатели, нова инструкция и информация за безопасност на български език и нова CE маркировка.

кабели с цел повишаване на класа им по реакция на огън, пожарозащита и неразпространение на горенето.

Издадени са следните протоколи от изпитване съответно за двата вида кабели енергийни кабели NYU-FR 4 x 16 mm² 0.6/1 kV и N2XSEY-3x150/25mm² 6/10 kV с Боя (обмазка) за повърхностна огнезащита ЛАКОТЕРМ ВС-21® , както следва:

- Протокол № 87/27.07.2023 г. Изпитване на адхезия и еластичност на БОЯ /ОБМАЗКА/ ЗА ПОВЪРХНОСТНА ОГНЕЗАЩИТА „ЛАКОТЕРМ ВС -21” нанесена върху Силов кабел тип N2XSEY-3x150/25mm² 6/10 kV.
- Протокол № 88/ 27.07.2023г. Изпитване на адхезия и еластичност на БОЯ /ОБМАЗКА/ ЗА ПОВЪРХНОСТНА ОГНЕЗАЩИТА „ЛАКОТЕРМ ВС -21” нанесена върху Силов кабел тип NYU-FR 4 x 16 mm² 0.6/1 kV.
- Протокол № 3052-1/2023 съгласно EN 60332-1-2 „Изпитване на електрически и оптично-влакнести кабели на въздействие на огън“ Част 1-2 „Изпитване на вертикално разпространение на пламък при единичен изолиран проводник или кабел Процедура за пламък 1 kW , получен при предварително смесване.
- Протокол № 3052-2/2023 съгласно EN 50399 Общи методи за изпитване на кабели на въздействие на огън. Измерване на топлоотделяне и отделяне на дим от кабели по време на изпитване на разпространение на пламък.
- Протокол № 3052-4/2023 съгласно EN 61034-2 Общи методи за изпитване на кабели на въздействие на огън. Измерване на плътността на дима от горящи кабели при определени условия. Част 2 Процедура за изпитване и изисквания.
- Протоколи от изпитване № 3696/2023; 3697/2023; 3698/2023; 3695/2023 съгласно EN 60754-2 Изпитване на газове отделени по време на горене на материали на кабели Част 2: Определяне на киселинността (чрез измерване на рН) и проводимостта.

		<p>- Протокол № 3051-1/2023 съгласно EN 60332-1-2 „Изпитване на електрически и оптично-влакнести кабели на въздействие на огън“ Част 1-2 „Изпитване на вертикално разпространение на пламък при единичен изолиран проводник или кабел Процедура за пламък 1 kW , получен при предварително смесване“</p> <p>- Протокол № 3051-2/2023 съгласно EN 50399 Общи методи за изпитване на кабели на въздействие на огън. Измерване на топлоотделяне и отделяне на дим от кабели по време на изпитване на разпространение на пламък</p> <p>- Протоколи от изпитване № 3690/2023; 3692/2023; 3694/2023; 3695/2023 съгласно EN 60754-2 Изпитване на газове отделени по време на горене на материали на кабели Част 2: Определяне на киселинността (чрез измерване на рН) и проводимостта.</p>		
24.	<p>19 февруари 2024 г. 14:22:54 ч. sunoil@mb.bia-bg.com Сдружение на производителите на масла и маслопродукти в България</p>	<p>Предложения:</p> <p>1. Строежа на нови терминали за наливни товари и складови стопанства за растителни масла е твърде скъпа инвестиция. Спазването на необходимите отстояния на съществуващите пристанища за обществен транспорт по сегашната Наредба № Из-1971 за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар са трудно изпълними и не са съобразени по това време с нуждата за обработка на растителни масла, затова нашето предложение е да се създаде нов температурен клас към горимите течности от 120° до 200°. Растителните масла имат пламна температура над 200° и следователно предлагаме да бъдат извадени от класа на ГТ както и разрешаване за обработката им на пристанища за обществен транспорт при спазване на необходимите противопожарни мерки. Като пример можем да посочим че в Европейската практика, Растителните масла (CAS Number 8001-21-6 / EC / List 232-273-9) не се класифицират, като опасни вещества съгласно Регламент (ЕО) №1272/2008 (CLP) и не</p>	1. Не се приема	<p>1. Растителните масла с пламна температура над 200 °С са горими течности и няма основание за тяхното „изваждане“ от класа на горимите течности. Предложението за регламентиране на изисквания какви товари може да се обработват на пристанища за обществен транспорт е извън обхвата на наредбата.</p>

подлежат на регистрация съгласно Регламент (ЕО) №1907/2006 (REACH) и за това критериите при товаро-разтоварни операции не трябва да се отнасят към категорията на горивните течности.

2. Да се измени чл. 516:

„Чл. 516. Минималното разстояние между стените на резервоарите от две съседни групи е, както следва:

1. между надземни резервоари - 30 m;
2. между надземни и полуподземни резервоари - 25 m;
3. между надземни и подземни резервоари - 20 m;
4. между полуподземни резервоари - 15 m;
5. между полуподземни и подземни резервоари - 10 m;
6. между подземни резервоари - 10 m.“

3. Предвид горните обяснения предлагаме да се преразгледат минималните разстояния в таблица 46 към чл. 517, ал. 1 като се добави нова група – над 200 °С:

„Чл. 517, ал. 1 Минималните разстояния между стените на съседни надземни резервоари в една група се определя в зависимост от диаметъра и конструкцията на резервоарите, както и от вида на съхраняваната в тях течност по табл. 46.“

№ по ред	Видове резервоари	Пламна температура на съхраняваната течност, °С	Минимално разстояние
1.	С неподвижен покрив или с понтон	до 28 от 28 до 55 от 55 до 120 над 120	0,75 Д 0,65 Д 0,5 Д 0,3 Д

2. Не се приема

3. Не се приема

По т. 2 и 3: Осигуряването на пожарната безопасност на строежите включва комплекс от активни и пасивни мерки за пожарна защита, които са регламентирани в наредбата и се прилагат съвместно. Предложението за намаляване на минималните разстояния между стените на съседни надземни резервоари за ЛЗТ и ГТ в една група и между стените на резервоарите за ЛЗТ и ГТ в две съседни групи, без регламентиране на допълнителни активни и пасивни мерки би довело единствено до намаляване на пожарната безопасност на строежите.

2.	С плаващ покрив	до 28	0,5 Д
		от 28 до 55	0,4 Д
		от 55 до 120	0,3 Д
		над 120	0,1 Д

Където: Д е диаметърът на резервоара

4. Да се създаде нов член 519а:

„Чл. 519а Минималните разстояния от надземни резервоари за растителни масла /олио и други/ с пламна температура над 200° С са, както следва:

1. до помпени станции за ЛЗТ - 8 m;
2. до помпени станции за ГТ - 5 m;
3. до оста на хидрантите на наливно-изливните устройства за ГТ - 5 m;
4. до оста на железопътни линии за редовно движение - 20 m;
5. до оста на вътрешнообектови и маневрени железопътни линии - 10 m;
6. до края на платното на пътища от републиканската пътна мрежа - 20 m;
7. до вътрешнообектови пътища - 8 m;
8. до съседни резервоари за ГТ - 10 m;
9. до съседни сгради разстоянията се определят по таблица 39, като резервоарите, помпените станции и наливно изливните устройства за олио се приравняват към производства от категория по пожарна опасност Ф5В.“

5. В Чл. 566 се създава нова алинея 6:

„(6) При танкери за ГТ с пламна температура по-висока от 200°С разстоянията по ал. 3 и 4 са съответно: до 10% от дължината на по-големия кораб, каквито са разпорежданията на ИА „Морска администрация“ и международните правила за заставане и

4. Не се приема

5. Не се приема

4. В раздели XIII и XIV към глава петнадесета са регламентирани разстояния от надземни резервоари в складове за ЛЗТ и ГТ от I и II категория до сгради и съоръжения на територията и извън територията на склада, като част от разстоянията в тези раздели от надземни резервоари за ГТ с пламна температура над 120 °С до съседни сгради и съоръжения са по-малки от предложените, т.е. има противоречие между предложените текстове и изискванията на двата раздела. Няма необходимост от диференциране на изискванията за горими течности с пламна температура над 120 до 200 °С и горими течности с пламна температура над 200 °С.

5. В наредбата са регламентирани строително-технически изисквания за пожарна безопасност, които се прилагат при проектиране и изграждане на строежите. В чл. 566, ал. 3 и 4 са

		<p>швартоване на кораби в пристанищата.“ Старата ал. 6 да стане ал. 7.</p> <p>6. В чл. 570 се създава нова алинея 2: „(2) Разстоянията от наливно изливни пристани за растителни масла с пламна температура по-висока от 200°C до съседни сгради и съоръжения се определят по табл. 39.“</p>	<p>6. Не се приема</p>	<p>регламентирани минималните разстояния между дългите страни (бордовете) на съседните танкери за ЛЗТ и ГГ, между късите им страни (нос, кърма) и от борда на танкер до носа или кърмата на друг танкер. В чл. 566, ал. 5 е определено, че при танкери за ГГ разстоянията по ал. 3 и 4 са съответно най-малко 40, 20 и 30 m, т.е. определени са по-малки разстояния спрямо тези за ЛЗТ и ГГ. Не е необходимо определяне на още по-малки разстояния за ГГ с пламна температура над 200 °С, а също така в процеса на експлоатация е трудно да се контролира какви са пламните температури на обработваните горими течности. От тези разстояния зависят и местоположенията на наливно-изливните устройства за ГГ.</p> <p>6. В табл. 39 са определени минималните разстояния между сградите и съоръженията от подкласове на функционална пожарна опасност Ф5.1, Ф5.2 и Ф5.4, както и разстоянията между тези и съседни сгради от класове на функционална пожарна опасност Ф1, Ф2, Ф3 и Ф4 в зависимост от степента на огнеустойчивост и категорията по пожарна опасност на сградите. В чл. 570 е определено, че разстоянието от</p>
--	--	--	------------------------	---

7. § 245. Създава се чл. 574а: „Чл. 574а. (1) За снабдяване на морски и речни плавателни средства с гориво и смазочни материали (корабно бункероване) на наливно-изливни пристани и пристанища за обществен транспорт се предвиждат автоматизирани наливно-изливни ръкави за предотвратяване изтичането на горивото и смазочните материали при аварийно разкъсване на връзката с кораба. 85

(2) В случаите по ал. 1, минималните разстояния от местата за престой на автоцистерните с гориво и смазочни материали (когато е предвидено корабното бункероване да се извършва с автоцистерни) до съседните строежи се определят съгласно табл. 6б, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 11.“

/3/Допуска се на пристанища за обществен транспорт да се претоварва растително масло за хранителни цели с пламна температура по-висока от 200⁰С в авто и жп цистерни ако претоварването се извършва с автоматизирани наливно-изливни ръкави за предотвратяване изтичането на маслото при аварийно

7. Не се приема

наливно-изливни пристани за ЛЗТ и ГТ до различни обекти се определя при спазване изискванията на раздели „Складове за ЛЗТ и ГТ от I категория“ и „Складове за ЛЗТ и ГТ от II категория“. Наливно-изливните пристани не са нито сграда, нито съоръжение, съответно те нямат степен на огнеустойчивост и не е възможно, нито е необходимо разстоянията от наливно-изливни пристани за ГТ с пламна температура над 200 °С до съседни сгради и съоръжения да се определят по табл. 39.

7. Предложенията за регламентиране на изисквания какви товари се допуска да се обработват на пристанища за обществен транспорт, както и какво да включва съдържанието на технологичните карти за обработка на товари са извън обхвата на наредбата.

		<p>разкъсване на връзката с кораба. Претоварването да е съпроводено от допълнителни мерки за пожарна безопасност, отразени в технологичните карти по чл.34 от Наредба №9 от 14 октомври 2013г. за изискванията за експлоатационна годност на пристанищата и специализираните пристанища.</p> <p>8. Да отпадне текстът в чл. 433, ал. 2 – „Вертикалните елементи се изпълняват с огнеустойчивост R60, а хоризонталните елементи - с огнеустойчивост R30.“</p> <p>9. По отношение на изискванията на чл. 433, ал. 3 нашето предложение е нормирането по табл. 43 да остане само за тръбопроводи за ЛЗТ в пълния ѝ текст, а разстоянията от тръбопроводи за ГТ с пламна температура над 200°С до сгради от клас на функционална пожарна опасност Ф5 и обслужващите ги сгради и съоръжения-железопътни линии и автомобилни пътища, да не се нормират.</p>	<p>8. Не се приема</p> <p>9. Не се приема</p>	<p>8. Освен стандартния температурен режим в БДС EN 1363-1, определянето на огнеустойчивостта може да бъде извършено и при други температурни режими съгласно БДС EN 1363-2 – въгледородна крива (която е особено подходяща за нефтопреработващата промишленост), крива при въздействие на външен огън и др. За реактивните покрития за огнезащита на стоманени елементи се отчитат условията на средата при предвидената употреба на елемента – на открито, на полу-открито, на закрито и др.</p> <p>9. Регламентиранията разстояния в табл. 43 не зависят от пламната температура на течността в тръбопроводите, като същите са минимални (в преобладаващата си част – от 1 до 5 метра). Ненормирането на разстояния от тръбопроводи за ГТ до съседни сгради, съоръжения и обекти би означавало допускане на всякакви строежи (в т.ч. с</p>
--	--	---	---	---

				огневи процеси) непосредствено до или под тръбопроводите.
25.	ivorashev 19 февруари 2024 г. 15:11:05 ч.	<p>Предложения:</p> <p>Промяна на чл. 208, ал. 2: „(2) Спринклерни инсталации по ал. 1 с ESFR спринклери може да бъдат проектирани само за складове от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.2, както и за хладилни складове от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.1.“</p> <p>Мотиви: Хладилните складове по същество и начин на експлоатация наподобяват складовете от подклас Ф5.2. В тях не се очаква да има постоянно пребиваващ персонал, а принципа за евакуация на временно пребиваващи работници е аналогичен в двата типа складове.</p> <p>В световната практика е широко разпространено гасенето с ESFR спринклери за хладилни складове. Такова решение отговаря на изискванията на чл. 11.5.1.b) от действащия у нас стандарт БДС EN 12845, както и не противоречи на изискванията на Приложение Р. Съществуват аналогични изисквания при VdS, NFPA, FM Global и други. Такива продукти се произвеждат от всички водещи фирми на спринклерни продукти, както и се сертифицират от всички водещи застрахователи. Използването на ESFR спринклери за хладилни складове ще доведе до премахване на междустелажните спринклери в редица случаи, които от своя страна са предпоставка за аварии при експлоатация.</p>	Не се приема	В т. 11.5.1, буква „b” от БДС EN 12845 са регламентирани изисквания за начина на изграждане на разширения със сухи тръбопроводи на мокра или със смесено функциониране инсталация в неотоплявани складове и в сушилни или пещи с висока температура. Съгласно т. Р.9.1 от Приложение Р към БДС EN 12845, спринклерните инсталации с ESFR спринклери трябва да бъдат мокри. Не е необходима промяна на изискванията на чл. 208, ал. 2 от наредбата.
26.	ПРОЕКТАНТСКО БЮРО ЖЕТАТЕРМ ЕООД 19 февруари 2024 г. 16:40:23 ч.	<p>Предложения:</p> <p>1. В чл.601, ал. 1, таблица 62: За надземни резервоари до 5 м³ – отстояние 3 м; от 5÷10 м³ – отстояние 7,50 м; от 10÷20 м³ – отстояние 10 м. За подземните резервоари - отстоянията да се намалят с 30% от предложените за надземни.</p>	1. Не се приема	1. С предложението значително се намалява пожарната безопасност, като ако бъде прието, съседните строежи на резервоарите за втечнени горими газове ще попадат в обхвата на

	<p>Мотиви: През последните години, много бивши промишлени предприятия бяха приватизирани и раздробени в частни такива, и се яви следният проблем: спазвайки нормативните изисквания и отстояния от резервоарите до сгради, е невъзможно да се вмести пропан-бутанова група в рамките на заявления поземлен имот. Водейки се от нормите за безопасни отстояния на резервоарите за пропан-бутан от сградите в държавите от ЕС правим предложение, в което да се приближават до техните. Например: до обекти от I, II и III-та степен на огнеустойчивост за резервоари с обем до 10 м³, надземни е 15 м. по наредбата, а при държави от Европейския съюз, където познавам нормативите, в най-тежките случаи е 5.0 м. Всички резервоари за пропан-бутан, които се инсталират в България, са произведени по същите стандарти и имат CE сертификат.</p> <p>2. В чл.125 да се добави: „Не се считат за локално отопление тръбните инсталации на природен газ и пропан-бутан, снабдени със системи за защита и управление на процеса на лъчисто излъчване в промишлените обекти.“</p> <p>Мотиви: От практиката ми като проектант се срещнах с неправилно тълкуване от инспекторите на РС по пожарна безопасност на формулировката за локална отопление. Много от контролиращите органи считат инсталациите, оборудвани със системи за тръбно снабдяване /природен газ или пропан-бутан/, които са проектно обезпечени с автоматично управление и защита, за локални. Като правило тези инсталации са предвидени за висок монтаж като температурите в работните и складови зони са съобразени с изискванията на „Наредба Из-1971/2009г.“ („ПБ“) , „Наредба за УБЕПРГСИУПГ“-16.07.2024 (пр.газ), „Наредба №6“-26.11.2004г. (пр.газ) и „Наредба за УБЕТНГЗИВВГ“-23.10.2004г. (за пропан-бутан).</p>	<p>2. Приема се с редакция</p>	<p>експлозивоопасните зони около отдушни тръби, фланци и др. на резервоарите. Регламентираните в таблицата разстояния зависят не само от обема на резервоарите за втечнени горими газове, но и от класа/подкласа на функционална пожарна опасност, степента на огнеустойчивост и максималната височина на пребиваване на хора в съседните сгради.</p> <p>Предвидена е редакция на табл. 62, като част от разстоянията от подземни резервоари за втечнени горими газове до съседни строежи са оптимизирани.</p> <p>2. В чл. 126 се създава ал. 2: „(2) Изискванията по ал. 1, т. 6 и 10 не се прилагат за инсталации с газови лъчисти нагреватели съгласно БДС EN 419 „Недомакински окачени светещи лъчисти нагреватели, захранвани с газово гориво. Безопасност и енергийна ефективност“, разположени в горната част на помещението, при осигуряване на разстояние от излъчвателите до горими материали и конструкции съгласно инструкциите на производителя.“.</p>
--	---	--------------------------------	---

27.	<p>„Марлин“ ЕООД yanchostoyanov 19 февруари 2024 г. 17:44:08 ч.</p>	<p>Предложения:</p> <p>1. В чл. 517 да се добави и резервоари тип - резервоар в резервоар. Минималното разстояние между резервоар в резервоар и резервоар в резервоар да се определи като 0,3 Д на по-големият резервоар.</p> <p>2. В табл. 47 и табл. 49, да се преразгледат предложените обеми на резервоари, и да се добави вариант на обем на резервоари до 3000 м³. Разстоянията заложи в таблиците да се намалят минимум с 20% от посочените в момента.</p> <p>Мотиви: Изискванията на Наредба № Из – 1971 са морално остарели и при тяхното определяне не са взети под внимание</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p>	<p>1. В чл. 517 е регламентирано, че минималните разстояния между стените на съседни надземни резервоари в една група се определя в зависимост от диаметъра и конструкцията на резервоарите, както и от вида на съхраняваната в тях течност по табл. 46. От същата таблица е видно, че по отношение на конструкцията (вида) на резервоарите, разстоянията зависят от това дали резервоарите са с неподвижен покрив или с понтон, или са с плаващ покрив. За двустенни резервоари с вградена система между стените за сигнализиране и за предотвратяване на разлив при възникване на пробив в основния резервоар, в чл. 522, ал. 3 е разрешено да не се изпълняват насипите по ал. 1 и 2, но няма основание или необходимост да бъдат регламентираны по-малки разстояния по чл. 517 от стените на такива резервоари до съседни на тях резервоари.</p> <p>2. Няма необходимост да бъдат променени изискванията в двете таблици и да бъдат добавяни резервоари с обем до 3000 м³. Осигуряването на пожарната безопасност на строежите включва комплекс от активни и пасивни</p>
-----	---	---	---	---

		<p>съвременните технологични решения и възможности, както за обработка на наливни товари, така и за обезпечаване на мерките за постигане на пожарната безопасност. Действащата нормативна уредба в страни членки на Европейския съюз, например Кралство Нидерландия, Германия и Румъния налага значително по-ниски изисквания за минимални отстояния.</p> <p>3. Да се измени чл. 527 - При авария да се предвиди възможност за събиране на течността в обваловката или да се прехвърля в мобилни автоцистерни. Мотив: Изграждане на резервоар само за прехвърляне при авария и пожар е финансово неизгодно на Възложителите.</p> <p>4. В чл. 566: А) В ал. 2 за речните пристани разстоянията по ал. 1 да са съответно 150 и 100 m.;</p>	<p>3. Не се приема</p> <p>4А. Приема се с редакция</p>	<p>мерки за пожарна защита, които са регламентирани в наредбата и се прилагат съвместно. Предложението за намаляване на минималните разстояния от надземни резервоари в складове за ЛЗТ и ГТ от I категория до съседни сгради и съоръжения, без регламентиране на допълнителни активни и пасивни мерки би довело единствено до намаляване на пожарната безопасност на строежите.</p> <p>3. В наредбата са регламентирани строително-технически правила и норми за пожарна безопасност, които се прилагат при проектиране и изграждане на строежите. В чл. 527 е регламентирано, че за групите резервоари с вместимост над 1000 m³ се осигурява възможност за прехвърляне на течностите в случай на авария или пожар от един резервоар в друг. Не следва при авария да се разчита на прехвърляне на течностите в мобилни автоцистерни.</p> <p>4А. В чл. 566 се правят следните изменения и допълнения: - ал. 1 и 2 се изменят така: „(1) Разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна</p>
--	--	--	--	---

				<p>температура до 28 °С включително и за ГГ, разположени на морски и езерни пристани, са най-малко 200 m, а между устройствата за течности с пламна температура над 28 °С - най-малко 150 m. Разстоянието от наливно-изливни устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГГ до наливно-изливни устройства за течности с пламна температура над 28 °С, разположени на морски и езерни пристани, е най-малко 200 m.</p> <p>(2) За речните пристани разстоянията по ал. 1 са най-малко съответно 300, 200 и 300 m.“;</p> <p>- създава се ал. 7:</p> <p>„(7) Разстоянията по ал. 1 и 2 може да бъдат намалени с 50 %, ако е осигурена блокировка, автоматично изключваща възможността за едновременна обработка на товари на съседните наливно-изливни устройства.“.</p> <p>Чл. 574 се изменя така:</p> <p>„Чл. 574. Наливно-изливните устройства на пристаните и пирсове се оборудват с автоматизирани претоварни ръкави за предотвратяване изтичането на ЛЗТ, ГТ и ГГ при аварийно разкъсване на връзката с танкера.“.</p>
--	--	--	--	--

		<p>Б) да се добави ал. 6 „(6) При танкери за ГТ с пламна температура по-висока от 200°C разстоянията по ал. 3 и 4 са съответно: до 10% от дължината на по-големия кораб, каквито са разпорежданията на ИА „Морска администрация“ и международните правила за заставане и швартоване на кораби в пристанищата.“</p> <p>В) да се добави ал.7 - Да се предвижда възможността за намаляване на посочените разстояния, чрез извършване на Анализ на риска и увеличаване на мерките за активна и пасивна пожарозащита. Старата ал. 6 да стане ал. 8.</p> <p>5. Аналогично при чл. 567 - "Разстоянията от наливно-изливни</p>	<p>4Б. Не се приема</p> <p>4В. Не се приема</p> <p>5. Не се приема</p>	<p>4Б. В чл. 566, ал. 3 и 4 са регламентирани минималните разстояния между дългите страни (бордовете) на съседните танкери за ЛЗТ и ГГ, между късите им страни (нос, кърма) и от борда на танкер до носа или кърмата на друг танкер. В чл. 566, ал. 5 е определено, че при танкери за ГТ разстоянията по ал. 3 и 4 са съответно най-малко 40, 20 и 30 m, т.е. определени са по-малки разстояния спрямо тези за ЛЗТ и ГГ. Не е необходимо определяне на още по-малки разстояния за ГТ с пламна температура над 200 °С, а също така в процеса на експлоатация е трудно да се контролира какви са пламните температури на обработваните горими течности. От регламентираните разстояния зависят и местоположенията на наливно-изливните устройства за ГТ.</p> <p>4В. Регламентираните в чл. 566 от наредбата разстояния са минимални, като не следва да се допуска намаляване на разстоянията въз основа на анализ на риска. Предложението за намаляване на разстоянията при „увеличаване на мерките за активна и пасивна пожарозащита“ е прекалено общо.</p> <p>5. Липсват мотиви за направеното</p>
--	--	--	--	--

		<p>устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани са, както следва: най-малко 150 m - при работа с ЛЗТ и ГГ, и най-малко 100 m - при работа с ГТ."</p> <p>6. Чл. 568: А) В ал. 1 цифрата „1000" да се замени с „500“, а в ал. 2 цифрата „2000“ да се замени с „1000“.</p> <p>Б) Да се добави ал. 3 - да се предвижда се възможността за намаляване на посочените разстояния, чрез извършване на Анализ на риска и увеличаване на мерките за активна и пасивна пожарозащита. Мотиви: Действащата нормативна уредба в страни членки на</p>	<p>6А. Не се приема</p> <p>6Б. Не се приема</p>	<p>предложение. Няма основание, нито необходимост от намаляване на минималните разстояния от наливно-изливни устройства за ЛЗТ, ГТ и ГГ на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани. С цел прецизност е предвидена редакция на текста, както следва: „Чл. 567. Разстоянията от наливно-изливни устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани са, както следва: най-малко 300 m – при наливно-изливни устройства за ЛЗТ и ГГ, и най-малко 200 m - при наливно-изливни устройства за ГТ.“.</p> <p>6А. Липсват мотиви за направеното предложение. Няма основание, нито необходимост от намаляване на минималните разстояния от наливно-изливни пристани за ЛЗТ, ГТ и ГГ до пристанища, места за постоянен престой на плавателни съдове и населени места.</p> <p>6Б. Регламентираните в чл. 568 от наредбата разстояния са минимални, като не следва да се допуска намаляване на разстоянията въз основа на анализ на риска. Предложението за намаляване на</p>
--	--	---	---	---

		Европейския съюз, например Кралство Нидерландия, Германия и Румъния налага значително по-ниски изисквания за минимални отстояния.		разстоянията при „увеличаване на мерките за активна и пасивна пожарозащита“ е прекалено общо.
28.	APSTE_EU Асоциация за производство, съхранение и търговия на електроенергия 19 февруари 2024 г. 21:14:24 ч.	Предложения: 1. Относно § 169: В чл. 350а, ал.1, т. 7 и т. 8, т. 10 и т. 12 се определят разстояния от контура на покрива и други покривни елементи, както и организиране на инсталацията във фигури с размери на 40x40 м с разстояние помежду им от 1.5 м, но така разписаните изисквания нито намаляват (ликвидират) опасността от възникване на пожар, нито биха подпомогнали гасенето на възникнал пожар на такъв покрив с фотоволтаична система (ФЕЦ). Би следвало да се опишат спецификите на фотоволтаични системи (ФЕЦ) върху скатен и плосък покрив – такива специфики към момента не са разписани в Наредбата.	1. Не се приема	1. Изискванията, регламентирани в чл. 350а, ал. 1, т. 7, 8, 10 и 12 са в съответствие с най-добрите европейски и международни практики. Същите целят осигуряване на достъп за извършване на пожарогасителни действия, неразпространение на горенето към вътрешността на сградата, ограничаване на възможността за възникване на пожар и за неговото разпространение, както и осигуряване на физическа възможност за гасене на възникнал пожар. Изискването за разполагане на фотоволтаичните модули на фигури с размери не по-големи от 40 m x 40 m произтичат от дължината на ефективната струя вода, която може да бъде използвана за гасене на пожар, включващ горене на фотоволтаични модули (18-20 m), а изискването за минимално разстояние 1,5 m между фигурите цели намаляване на възможността за разпространение на горенето между съседни фигури от фотоволтаични модули при пожар. Няма основание твърдението, че „така разписаните изисквания нито намаляват

		<p>2. С чл. 350а, ал.1, т.9 се създава противоречие – в т.9 се забранява монтаж на модули (панели) над брандмауери и вертикални прегради на пожарни сектори, които се изпълняват с материали, върху които в предходните точки от чл.350а, ал. 1 монтажът им се разрешава, на база реакцията им към огън.</p> <p>3. Чл. 350б, т.3 - да отпадне: С чл. 350б т.3 се въвежда ограничение за подреждане на фотоволтаичните елементи във фигури 40 x 40 м, което не</p>	<p>2. Не се приема</p> <p>3. Приема се с редакция</p>	<p>(ликвидират) опасността от възникване на пожар, нито биха подпомогнали гасенето на възникнал пожар на такъв покрив с фотоволтаична система (ФЕЦ)“. Изискванията за пожарна безопасност на ФЕЦ, монтирани върху плоски и скатни покриви са много сходни или идентични и не е необходимо излишно усложняване на текста и разграничаване на случаите на монтаж на ФЕЦ върху двата вида покриви.</p> <p>2. Не съществува противоречие – в чл. 350а, ал. 1, т. 2 е регламентирано върху какви покриви е допустимо да бъдат разполагани фотоволтаични модули, докато забраната в чл. 350а, ал. 1, т. 9 е за разполагане на фотоволтаични модули над брандмауери и над вертикални прегради на пожарни сектори по чл. 16, ал. 12, като същата цели при горене на фотоволтаичните модули, пожарът да не се разпространи към съседни части от сгради, разделени с брандмауери, както и към съседни пожарни сектори в сгради.</p> <p>3. Изискванията, предвидени в чл. 350б, т. 3 и 4 са заличени. Следващите точки се преномерират.</p>
--	--	---	---	--

	<p>само не кореспондира с размерите на модулите и конструкциите, но и с електротехническата логика, която трябва да е водеща при изграждането им. Това, комбинирано с изискването за разстояние между фигурите от 4 м, прави неефективно изграждането на ФЕЦ на земя, особено на парцели с форма различна от правоъгълна, а повечето терени не са с правоъгълна форма. Подобно ограничение е изключително рестриктивно и не се среща в нито една държава в Европа.</p> <p>4. Чл. 350б, т.7 - да отпадне: С чл. 350б, т.7 се въвежда изискване в близост до трансформаторните постове на фотоволтаичната електрическа централа да се предвиждат прекъсвач/и или превключвател/и за постоянен ток и за променлив ток за съответните вериги (стрингове) от фотоволтаични модули. Нормално всеки от инверторите има възможност за прекъсване на постоянния ток към него чрез вграден товаров прекъсвач. Съвременните концепции, обаче, се основават на стрингови инвертори, разположени оптимално сред полето от модули (за по-ниски разходи и загуби), а не в близост до трансформаторните постове. Това изискване ще въведе изключително рестриктивни ограничения за точен тип на оборудване и концепция за разположение. Същият ефект може да се постигне и ако се прекъсне връзката към мрежата на мрежов инвертор – той ще потисне производството на стринговете.</p> <p>5. Съгласно § 176, т.2, буква б): Според предложението за добавяне текст в чл. 370, ал. 2, т. 3 предвиденото разстояние от комплектните трансформаторни</p>	<p>4. Не се приема</p> <p>5. Не се приема</p>	<p>4. Изискването цели безопасност на пожарните екипи, които ще извършват пожарогасителни дейности при възникване на пожар във ФЕЦ. Предвидена е редакция на разпоредбата, като същата става т. 5 и се изменя така: „5. В близост до входа/входовете по т. 3 се предвиждат устройства за ръчно прекъсване на веригите за постоянен ток и за променлив ток на фотоволтаичната електрическа централа, както и табло с осигурена документация с информация за фотоволтаичната електрическа централа, определена в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите.“.</p> <p>5. Няма противоречие в двете разпоредби. В чл. 370, ал. 2 са регламентирани разстоянията от</p>
--	---	---	--

	<p>постове и комплектните трансформаторни подстанции (КТП) до пожаронезащитени метални конструкции, каквито са тези на ФЕЦ, е 10 м. Това противоречи на изискванията на чл. 370 (3) т. 1, според които КТП във ФЕЦ са категория по пожарна опасност Ф5В, а масивите с конструкции и панели на ФЕЦ са категория по пожарна опасност Ф5Г и за тях се изисква разстояние помежду им 12 м. Съгласно чл. 370 (4) разстоянието може да се намали до 30%, т.е. 9.4 м. Наличието на възможност за прилагане на различни разстояния, би довело до възможност за различни тълкувания на база лична преценка от страна на всеки инспектор по Пожарна безопасност и защита на населението. Би следвало да се посочи една величина, за да се избегнат различни тълкувания както от страна на инвеститори, така и от страна на надзорните органи.</p> <p>Анализ на данните от възникнали пожари показва, че източникът на опасност от пожари при наличие на покривна фотоволтаична инсталация произтича от неправилен монтаж (напр. на конектори, свързващи фотоволтаичните модули) и/или лоша поддръжка на системите. Вместо да се ограничава (и дори забранява в неявен вид) проектирането и инсталирането на ФЕЦ е необходимо да се предпишат мерки за използване на качествени материали, контрол и проверка по време на целия експлоатационен срок например в „НАРЕДБА № 8121з-647 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите“.</p> <p>6. Считаме, че би било удачно да се предвиди издаване на отделна наредба за противопожарни норми за проектиране, приемане, въвеждане в експлоатация и поддръжка на ФЕЦ, където да се третират всички видове централи с оглед предназначението им и видовете инвертори и трансформаторни</p>	<p>6. Не се приема</p>	<p>закрити разпределителни уредби, комплектни разпределителни уредби, трансформаторни постове, подстанции, комплектни трансформаторни постове и комплектни трансформаторни подстанции до сгради и съоръжения, а в чл. 370, ал. 3 – разстоянията от открити разпределителни уредби, комплектни разпределителни уредби на открито, подстанции на открито и комплектни трансформаторни подстанции на открито до сгради и съоръжения. Предложението да се регламентират изисквания за използване на качествени материали е прекалено общо. Предложението за добавяне на изисквания в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. е извън обхвата на Наредба № Из-1971 от 2009 г.</p> <p>6. Наредба № Из-1971 от 2009 г. е издадена на основание чл. 125, ал. 2 от ЗМВР и чл. 169, ал. 4 от ЗУТ и с нея са определени правилата и нормите за пожарна безопасност при проектиране и</p>
--	---	------------------------	--

		постове, с които те се изграждат.		изпълнение на строежите, реконструкция, основно обновяване, основен ремонт или промяна на предназначението на обект или на част от него, извършване на строителни и монтажни работи в съществуващи обекти или части от тях, за които се изисква разрешение за строеж съгласно глава осма, раздел III от ЗУТ, поставяне на преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности по чл. 56 от ЗУТ, с изключение на преместваемите обекти с гъвкаво покритие. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Закона за нормативните актове, нормативни актове могат да издават само органите, предвидени от Конституцията, или от закон. Не е възможно, нито необходимо в наредбата да бъде създадена разпоредба, която да служи като основание за издаване на друга наредба за пожарна безопасност на ФЕЦ.
29.	арх. К. Христов 19 февруари 2024 г. 21:40:39 ч. КН	Предложения: 1. В § 32 в чл. 44: 1.1. В ал. 1 думата „изходите“ се заменя с „евакуационните изходи“. 1.2. В ал. 2: а) точки 1 и 2: „1. 20 m от която и да е точка до евакуационен изход (фиг. 7) при	1. Не се приема	1. Изискванията са ясни и недвусмислени и няма необходимост от тяхната промяна. В чл. 44, ал. 4 е определено, че дължината на пътя за евакуация в помещението е разстоянието от която и да е точка в

път за евакуация в една посока;

2. 40 m за **най-краткия евакуационен път**, от която и да е точка до евакуационен изход (фиг. 8) при пътища за евакуация в две или повече посоки (алтернативни евакуационни пътища);

в) създава се т. 3:

„3. при помещение с два или повече евакуационни изхода, в което има местоположения с еднопосочна евакуация - дължината, определена на фигури 8А и 8Б, като дължината на евакуационния път с еднопосочна евакуация не трябва да надвишава 20 m, а дължината на евакуационния път при наличие на алтернативни евакуационни пътища не трябва да надвишава 40 m за **най-краткия евакуационен път**.“

1.3. В ал. 3:

а) в основния текст думата „превишава“ се заменя с „надвишава“;

б) създава се т. 3:

„3. дължината, определена на фигура 8Б - при пътища за евакуация в две или повече посоки (алтернативни евакуационни пътища), при които има участък с еднопосочна евакуация, като дължината на участъка с еднопосочна евакуация от вратата на най-отдалеченото помещение до мястото с възможност за алтернативна евакуация не трябва да надвишава 20 m, а общата дължина на евакуационния път от вратата на най-отдалеченото помещение до вход в съседна защитена зона, в съседна безопасна зона или в евакуационно стълбище не трябва да надвишава 40 m за **най-краткия евакуационен път**.“

Мотиви: За да съответстват нормите на приложените фигури и обясненията към тях. Гарантира се че най-краткия евакуационен път при наличие на алтернативни маршрути няма да надхвърли 40 м, но не се ограничава броя и дължината на алтернативните евакуационни пътища –

него до евакуационен изход (без да се отчита оборудването). Предложенията нямат добавена стойност и може единствено да доведат до объркване поради различието с останалите текстове в наредбата, отнасящи се до дължините на евакуационните пътища.

смисъла на всички приложени фигури с обяснения към тях.

1.4. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Допуска се евакуационният път от която и да е точка на помещението от категория по пожарна опасност Ф5Г и Ф5Д да се проектира с дължина при пътища за евакуация в две или повече посоки не по-голяма от 100 m **за най-краткия евакуационен път**, измерена до краен евакуационен изход и с дължина при път за евакуация в една посока не по-голяма от 50 m, измерена до краен евакуационен изход, ако са изпълнени следните условия:

1. помещенията са разположени в едноетажна сграда (или част от едноетажна сграда съгласно чл. 12, ал. 1) от същата категория по пожарна опасност;
2. сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1 е изпълнена от I, II степен на огнеустойчивост или от пожаронезащитена стоманена конструкция.“

1.5. Създават се ал. 7 и 8:

„(7) Допуска се евакуационният път от която и да е точка на помещението от категория по пожарна опасност Ф5В до краен евакуационен изход да се проектира с дължина не по-голяма от 60 m **за най-краткия евакуационен път**, при пътища за евакуация в две или повече посоки и с дължина не по-голяма от 30 m при път за евакуация в една посока, ако са изпълнени следните условия:

1. помещенията са разположени в едноетажна сграда (или част от едноетажна сграда съгласно чл. 12, ал. 1) от категория по пожарна опасност Ф5В, Ф5Г или Ф5Д;
2. сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1 е от I степен на огнеустойчивост;
3. осигурени са автоматична пожароизвестителна система и автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация (независимо от това, дали съгласно приложение № 1 се изискват

	<p>такива) за цялата площ на сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1.</p> <p>(8) Допуска се евакуационният път от която и да е точка на бани, сауни, басейни, спа центрове и други подобни от подклас Ф3.4 да се проектира с дължина при пътища за евакуация в две или повече посоки не по-голяма от 100 m за най-краткия евакуационен път, измерена до краен евакуационен изход или евакуационен изход съгласно чл. 37, ал. 1, т. 1, 2 или 4 и с дължина при път за евакуация в една посока не по-голяма от 50 m, измерена до краен евакуационен изход или евакуационен изход съгласно чл. 37, ал. 1, т. 1, 2 или 4.“</p> <p>Мотиви: Следвайки философията на промените в алинеи 2 и 3, няма причина същата да не бъде приложена за следващите алинеи 6, 7 и 8.</p> <p>2. § 70. Създават се чл. 111 и 112:</p> <p>„Чл. 111. (1) При проектиране на смукателни вентилационни инсталации за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти, при които е предвидено преминаване на елементи на инсталациите през междуетажните преградни конструкции на сградите, се спазва едно от следните изисквания:</p> <p>1. въздухопроводите на смукателните вентилационни инсталации извън кухненските помещения са с минимална огнеустойчивост (с критерий EI), съответстваща на нормативната огнеустойчивост на пресичаните от тях междуетажни преградни конструкции съгласно колона 6 на табл. 3, но не по-малка от EI 30;</p> <p>2. въздухопроводите на смукателните вентилационни инсталации извън кухненските помещения са разположени във вентилационна шахта с минимална огнеустойчивост (с критерий</p>	<p>2. Не се приема</p>	<p>2. Не е необходима промяна на изискванията на чл. 111, ал. 2 и 3 – същите изисквания се прилагат при проектиране на смукателни вентилационни инсталации за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти от всякакъв вид кухни, а не само от професионални/ търговски кухни.</p> <p>По отношение предложението за промяна на чл. 112, ал. 1 - съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за кадастъра и имотния регистър, „самостоятелен обект в сграда или в съоръжение на техническата</p>
--	---	------------------------	---

EI), съответстваща на нормативната огнеустойчивост за пресичаните междуетажни преградни конструкции съгласно колона б на табл. 3, но не по-малка от EI 30;

3. отвеждането на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти извън кухненските помещения се извършва към вентилационна шахта сифонен тип с минимална огнеустойчивост (с критерий EI), съответстваща на нормативната огнеустойчивост на пресичаните междуетажни преградни конструкции съгласно колона б на табл. 3, но не по-малка от EI 30.

(2) Пожарозащитни прегради (с изключение на брандмауерите) може да бъдат пресичани от въздухопроводи и вентилационни шахти по ал. 1, при условие че въздухопроводите/шахтите са с огнеустойчивост, съответстваща на нормативната огнеустойчивост на пресичаната преграда и преминават транзитно през помещенията и етажите, разделени с пожарозащитни прегради. Не се разрешава на въздухопроводите по ал. 1, **от професионални/търговски кухни** да бъдат монтирани пожарни клапи.

(3) Въздухопроводите на смукателните вентилационни инсталации за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти, както и вентилационните шахти по ал. 1, т. 2 и 3 и ал. 2 се предвиждат от строителни продукти с клас по реакция на огън не по-нисък от A2. В шахтите по ал. 1, т. 2 и 3 и ал. 2 **от професионални/търговски кухни**, не се разрешава да преминават други въздухопроводи, както и тръбопроводи, кабели, съоръжения и комуникации.

(4) Не се разрешава смукателните вентилационни инсталации за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти, да се

инфраструктура“ е обособена част от сградата или съоръжението, която е обект на собственост и има самостоятелно функционално предназначение. Ако бъде прието предложението ще е възможно в търговски центрове от тип „мол“ да бъде проектирана обща смукателна вентилационна инсталация за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти от различни кухни, което ще повиши значително пожарната опасност. Няма необходимост от предложената промяна.

По отношение предложението за промяна на чл. 112, ал. 3 - използването на гъвкави въздухопроводи за смукателните вентилационни инсталации за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти от професионални/ търговски кухни би допринесло за натрупване на значителни количества мазнини в тях и за повишаването на риска от пожар.

свързват към комините на сградите, към вентилационните шахти или въздухопроводите на санитарните помещения, както и към всякакви други вентилационни инсталации.

(5) Допуска се отвеждането на газове и пари, получени в резултат на температурна обработка на хранителни продукти, да се предвиди към вентилационна шахта съгласно ал. 1-3, проектирана в общо тяло с комин на сграда, ако няма връзка между вентилационната шахта и дымоходите на комина и са спазени изискванията за необходимата огнеустойчивост на шахтата и на комина.“

„Чл. 112. (1) Смукателните вентилационни инсталации за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти от професионални/търговски кухни се проектират като самостоятелни инсталации за **всеки самостоятелен обект**.

Мотиви: „всяка кухня“ е много общо понятие позволяващо интерпретации и свеждане до единично помещение; въведена е силно ограничаваща забрана възпрепятстваща технологични промени в кухненското оборудване.

(2) Не се разрешава смукателните вентилационни инсталации по ал. 1 да се свързват към смукателни вентилационни инсталации за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти от кухни в жилища.

(3) Не се разрешава смукателните вентилационни инсталации по ал. 1 да бъдат проектирани с гъвкави въздухопроводи **извън обхвата на обекта**.“

Мотиви: въведена е силно ограничаваща забрана възпрепятстваща технологични промени в кухненското оборудване.

	<p>3. § 296. Член 657 и чл. 658 се изменят съответно:</p> <p>„Чл. 657. (1) При предвиждане на гаражи в подземни или полуподземни етажи на сгради, сградите или частите от тях съгласно чл. 12, ал. 1 се проектират от I или II степен на огнеустойчивост, като максимално допустимата площ на гаражите се определя съгласно табл. 71.</p> <p>(2) Когато сградите или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 включват само подземни и/или полуподземни етажи, максимално допустимата площ на гаражите в тях се определя съгласно табл. 71 като за сгради с един надземен етаж.“</p> <p>„Чл. 658. (1) Зарядните точки за електрически превозни средства в гаражите се монтират върху повърхности с клас по реакция не по-нисък от А2.</p> <p>(2) Когато в гараж е проектирана пожароизвестителна система, се предвижда блокировка за автоматично изключване на захранването на зарядните точки за електрически превозни средства в гаража при задействане на пожароизвестителната система.</p> <p>А. Коментари към чл. 658, ал. 2: Неясна разпоредба, ще се блокира автоматично изключване на захранване за зареждане или автоматично ще се изключва, да се има в предвид следващата забележка която предполага отделна кабелна линия от паркомъста към електромер на собственик. Необходимо е прецизиране на нормата.</p> <p>(3) В гаражите, предназначени за паркиране на повече от 10 МПС без отделянето им в гаражни клетки, разстоянието от паркомъста, оборудвано със зарядна точка за електрически превозни средства, до евакуационен изход е не по-малко от 5 m.“</p> <p>Б. Коментари чл. 658, ал. 3: Да се има в предвид, че всички</p>	<p>3А. Приема се с редакция</p> <p>3Б. Приема се с</p>	<p>3А. Предвидена е редакция на чл. 658, ал. 2, както следва:</p> <p>„(2) Когато в гараж е проектирана пожароизвестителна система, се предвижда блокировка за осигуряване на автоматично изключване на електрическото захранване към зарядните точки за електрически превозни средства в гаража при задействане на пожароизвестителната система.“.</p> <p>3Б. Предвидена е редакция на чл. 658,</p>
--	---	--	---

		<p>паркоместа в жилищни сгради трябва да са оборудвани с възможност за зареждане чл.50 (7) Наредба РД-02-20-2. Необходимо е прецизиране на нормата.</p>	редакция	<p>ал. 3, както следва: „(3) В гаражите, предназначени за паркиране на повече от 10 МПС без отделянето им в гаражни клетки, разстоянието от паркомясто, оборудвано със зарядна точка с голяма мощност до евакуационен изход е не по-малко от 5 m.“ В § 1 към Допълнителните разпоредби се добавят т. 55 и 56, както следва: „55. „Електрическо превозно средство“ е терминът, определен в чл. 2, т. 22 от Регламент (ЕС) № 2023/1804 на Европейския парламент и на Съвета от 13 септември 2023 година за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива и за отмяна на Директива 2014/94/ЕС. 56. „Зарядна точка с голяма мощност“ и „Зарядна точка“ са термините, определени в чл. 2, т. 31 и 48 от Регламент (ЕС) № 2023/1804 на Европейския парламент и на Съвета от 13 септември 2023 година за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива и за отмяна на Директива 2014/94/ЕС.“</p>
30.	Светлин Василев	<p>Предложения: 1. Да се допълни нова алинея в чл.43 с текст: „Не се разрешава монтиране на други фиксиращи и заключващи устройства на вратите по ал.2 с брави тип „антипаник“, освен</p>	1. Приема се с редакция	1. По т. 1 и 2: В чл. 43, ал. 2, второто изречение се заличава. Предвидена е редакция на чл. 43, ал. 14, като във

	<p>устройствата, които са елементи от бравата „антипаник“.</p> <p>Мотиви: В хипотезата на ал.3 се разрешава да няма брави тип „антипаник“ в случаите в които няма фиксиращи и заключващи устройства (за вътрешните врати), но тази хипотеза не разглежда случаите, в които се изисква и има монтирани брави тип „антипаник“ (независимо дали на вътрешни или на крайни врати). Липсва изрична забрана да не се монтират други заключващи или фиксиращи устройства на врати, за които се изискват брави тип „антипаник“. В такъв случай, при монтирана брава „антипаник“ и допълнително поставена ключалка, резе, райбер, катинар и т.н., самата „антипаник“ се обезсмисля и става бутафорна! В сегашния текст няма такава изрична забрана, поради което това е често срещана практика – монтирана „антипаник“ на краен изход и отдолу сложена обикновена ключалка, която стои постоянно заключена и трябва да се отключи с друг ключ, а не се отключва от антипаника.</p> <p>Освен ако не се приеме, че фиксиращите и заключващи устройства също представляват „контрол на достъпа“, по смисъла на новата ал.14. В такъв случай може да се разшири текста на тази ал.14.</p> <p>В такъв случай, нека се дефинира понятието „контрол на достъпа“ в допълнителните разпоредби!</p> <p>2. В текста на новата ал.14 „Не се разрешава да бъдат предвиждани устройства за контрол на достъпа (блокиране в затворено положение) на вратите по ал. 2 с брави тип „антипаник“, да се добави нова ал.15: „Допуска се изискванията по ал. 14 да не се изпълняват, ако е налице най-малко едно от следните условия: 1. заключените врати се освобождават от сигнал на автоматична ПИС, като в непосредствена близост отвътре до вратата се</p>	<p>2. Приема се с редакция</p>	<p>връзка с останалите промени в члена (с които е създадена нова ал. 12) същата става ал. 15 и се изменя така: „(15) Не се разрешава да бъдат предвиждани системи или устройства за заключване (блокиране в затворено положение) на вратите по пътищата за евакуация в строежи в работно време и в извънработно време, когато в тях пребивават хора.“. Създават се ал. 16-19: „(16) Допуска се изискването по ал. 15 да не се изпълнява за вратите по пътищата за евакуация (с изключение на вратите по ал. 2 с брави тип „антипаник“), ако е изпълнено най-малко едно от следните условия: 1. заключените врати се освобождават от сигнал на автоматична пожароизвестителна система, като в непосредствена близост отвътре до вратата се разполага ръчен пожароизвестител. Времето на закъснение от задействането на ръчния пожароизвестител до освобождаването на заключените врати не трябва да надвишава 15 s; 2. осигурено е автоматично отключване (разблокиране) на вратата при отпадане на електрическото захранване, както и при натискане на бутон, разположен върху крилото на вратата или в</p>
--	--	--------------------------------	---

разполага ръчен пожароизвестител;

2. осигурено е автоматично отключване (разблокиране) на вратата при отпадане на електрическото захранване, както и при натискане на бутон, разположен в непосредствена близост отвътре до вратата.“

МОТИВИ: Ако текста се приема както се предлага, то задължително при наличие на брава „антипаник“, няма да се допускат заключващи механизми, които се освобождават от бутон/и/ в непосредствена близост до вратите.

Осигуряването на допълнително заключване от електромагнитна „брава“ (един магнит на касата и втори на вратата), не пречи на налична „антипаник“ брава, тъй като тя ще „работи“ след като е освободен магнита от бутона или при задействане на ПИС (автоматично или от бутон). Този начин вече е реализиран в редица обекти, в които се е изисквало антипаник брава. Ако текста остане така, както е предложен, то няма да се допуска едновременно отключване с бутон и брава „антипаник“, което означава, че ще трябва да се разпорежда на обектите да махнат вече реализираното ел.магнитно заключване!

Смятам, че трябва да се даде възможност за едновременно изпълнение и на двете технически решения, тъй като наличието само на брава тип „антипаник“, води до това, че всеки от вътрешната страна може да я отвори по всяко време и да излезе, или да пропусне някой, който е отвън на сградата. Практиката е доказала, че директорите на училища са категорично против това, тъй като не могат да контролират учениците, ако същите могат да излязат или пропуснат някой отвън, без да са минали през фейсконтрол на главния вход/изход, където обикновено е охраната. Повечето училища имат повече от един вход/изход, като няма възможност за осигуряване на непрекъсната физическа охрана на всеки от тях! Същото важи за всеки един

непосредствена близост отвътре до вратата. Времето на закъснение от задействането на бутона, както и от отпадането на електрическото захранване до пълното освобождаване (отключване/разблокиране) на вратата не трябва да надвишава 15 s;

3. заключването (блокирането в затворено положение) на вратите е предвидено посредством електрическа система съгласно БДС EN 13637 „Строителен обков. Електрически системи за управление и използване на аварийни изходи. Изисквания и методи за изпитване“ и са изпълнени условията по ал. 17.

(17) Допуска се изискването по ал. 15 да не се изпълнява за вратите по ал. 2 с брави тип „антипаник“, ако заключването (блокирането в затворено положение) на вратите е предвидено посредством електрическа система съгласно БДС EN 13637 „Строителен обков. Електрически системи за управление и използване на аварийни изходи. Изисквания и методи за изпитване“ и са изпълнени следните условия:

1. електрическата система се задейства при отпадане на електрическото захранване, както и при натискане на

обект (не само за училищата), за които се изисква (и е налице) брава „антипаник“ на втори или трети евакуационни изходи, които не се основни и няма физически контрол за движението на хора през тях.

Осигуряването на допълнително заключване от електромагнитна „брава“ (един магнит на касата и втори на вратата), които са отварят от бутон, съгласно допускането на ал.2, в голяма степен решава този проблем (този начин с електромагнитна брава е един от вариантите за осигуряване на допускането в ал.2 на чл.34 и се доказва като ефективен и ефикасен начин за изпълнение на изискванията на наредбата и в същото време удовлетворява ръководствата на училищата). За да излезе, човека (ученика) ще трябва да натисне бутона, но това е допълнително препятствие, което обикновено го възпира, тъй като не е сигурен какво ще последва. Естествено при аварийна ситуация, човек няма да се замисля и ще го натисне. Ако пък е налице ПИС, то тогава автоматично ще бъде отключена вратата и няма да се налага натискане на бутон и бравата „антипаник“ ще е напълно функционална.

Ако остане само „антипаник“ бравата, всеки ръководител търси други недопустими решения, като: или поставят допълнително резе, или допълнителен заключващ механизъм с ключ, или дори катинар с верига и т.н. В такъв случай, по-ефективното решение е, да има възможност при задействане на ПИС или натискане на бутон да се отвори вратата, вместо да е заключена с допълнителна ключалка или катинар и да не може да се отвори!

Във връзка с гореизложените мотиви, смятам, че трябва да се допусне едновременно наличие на „антипаник“ брави и заключване, освобождавано от бутон/и/ в непосредствена близост до вратата и при задействане на ПИС (автоматично и/или ръчно), съгласно ал.2 на чл.34. Да се допусне, но не и да е

иницииращ елемент тип бутон, разположен върху крилото на вратата или в непосредствена близост отвътре до вратата. Инициращият елемент може да бъде вграден и в бравата на вратата;

2. времето на закъснение от задействането на инициращия елемент, както и от отпадането на електрическото захранване до пълното освобождаване

(отключване/разблокиране) на вратата не надвишава 15 s - за строежи от клас на функционална пожарна опасност Ф4 и подкласове Ф3.1, Ф3.3 и Ф3.4, както и за детски градини и ясли от подклас Ф1.1, домове за стари хора и хосписи от подклас Ф1.1 и заведения за социални услуги за деца и юноши със забавено умствено развитие от подклас Ф1.1;

3. времето на закъснение от задействането на инициращия елемент и от отпадането на електрическото захранване до пълното освобождаване (отключване/разблокиране) на вратата не надвишава 1 s - за строежи извън тези по т. 2;

4. когато в допълнение към начина на задействане по т. 1 е предвидено към електрическата система да бъде подаван сигнал от автоматична

задължително – ако някой иска, може да осигури само едно от двете технически решения, но да има възможност да се изпълнят и двете ... ако е технически възможно!

Ако не се допусне едновременното осигуряване на двете технически решения, ще трябва в някои случаи, при които са изпълнени и двете технически решения (антипаник и ел.магнитно заключване), да се премахва вече реализираното ел.магнитно заключване!

пожароизвестителна система, пълното освобождаване

(отключване/разблокиране) на вратите следва да бъде осигурено и при изпълнение на едно от условията по т. 4.2.3 от БДС EN 13637 „Строителен обков. Електрически системи за управление и използване на аварийни изходи. Изисквания и методи за изпитване“.

(18) В случаите по ал. 16, т. 2 и 3 и ал. 17, когато е предвидено закъснение над 1 s от задействането на инициращия елемент или от отпадането на електрическото захранване до пълното освобождаване

(отключване/разблокиране) на врата по път за евакуация, закъснението се взема предвид при определянето на изчислителното време за евакуация по чл. 58 и при изчисляването на разполагаемото време за безопасно бягство по чл. 63а, ал. 1. Същите изисквания се прилагат и в случаите по ал. 16, т. 1, когато е предвидено закъснение над 1 s от задействането на ръчния пожароизвестител до освобождаването на заключените врати от автоматичната пожароизвестителна система.

(19) Изискванията на ал. 2, 15, 16, 17 и

				18 не се прилагат за вратите на евакуационните изходи в затвори, психиатрични заведения и др. под.“.
31.	Борис Прешелков	<p>Предложения:</p> <p>В § 31 чл. 43 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>„(14) Не се разрешава да бъдат предвиждани устройства за контрол на достъпа (блокиране в затворено положение) на вратите по ал. 2 с брави тип „антипаник“.“</p> <p>Изменението следва да отпадне.</p> <p>Устройствата за контрол на достъпа са неотменен елемент от съвременните сгради, без които някои сгради губят функционалността си. Не е възможно да не се монтират устройства за контрол на достъпа в някои обекти с национално значение, в офис-сгради с различни наематели, в технологични паркове и на много други места. С подобен текст фактически се забранява да се създават условия за запазването на конфиденциалност за технологии, разработки и чувствителна документация. Нарушава се непосредствената сигурност на високи и символични сгради, които са обект на повишена терористична опасност. Органите за сигурност, когато изискват монтиране на контрол на достъпа на нови рискови обекти, ще влизат в колизия с това ново изискване, тъй като монтирането на такава система ще противоречи на Регламент на ЕС и Съвета № 305 и на Закона за устройство на територията. Тези законови актове изискват при експлоатацията на сградите да не се нарушават създадените при проектирането и строителството условия за пожарна безопасност.</p> <p>Вратите имат две основни функции, които трябва да изпълняват:</p>	Приема се с редакция	<p>В чл. 43, ал. 2, второто изречение се заличава. Предвидена е редакция на чл. 43, ал. 14, като във връзка с останалите промени в члена (с които е създадена нова ал. 12) същата става ал. 15 и се изменя така: „(15) Не се разрешава да бъдат предвиждани системи или устройства за заключване (блокиране в затворено положение) на вратите по пътищата за евакуация в строежи в работно време и в извънработно време, когато в тях пребивават хора.“.</p> <p>Създават се ал. 16-19: „(16) Допуска се изискването по ал. 15 да не се изпълнява за вратите по пътищата за евакуация (с изключение на вратите по ал. 2 с брави тип „антипаник“), ако е изпълнено най-малко едно от следните условия:</p> <p>1. заключените врати се освобождават от сигнал на автоматична пожароизвестителна система, като в непосредствена близост отвътре до вратата се разполага ръчен пожароизвестител. Времето на закъснение от задействането на ръчния пожароизвестител до освобождаването</p>

• **Basic rules about safety, security, panic and emergency**

Life before property.

When designing a building, safety and security are normally considered in terms of ease of escape and prevention of unauthorised use of the doors. However, the new European regulations only stipulate Standards for safety. These requirements are mandatory and must be followed. In this document, we focus on the issue of safety, but take security into consideration.

Safety

Security

Safety and security.

Safety.

Ability to provide for escape from a dangerous or life-threatening situation, i.e. saving human lives.

- Ease of escape

Security.

Ability to resist unauthorised entry (access) and exit (egress), i.e. protecting people and property.

- Resistance to unauthorised use of door

На първо място е безопасността, но на второ е сигурността. Не е оправдано сигурността да отпадне напълно, при съмнително повишаване на безопасността.

Това е залегнало в стандарта за брави тип „антипаник“. Той е БДС EN 1125:2008 Строителен обков. Антипаник заключващи устройства, задвижвани с хоризонтален лост за използване в аварийни изходи. Изисквания и методи за изпитване.

Във Въведението се пояснява, че бравата тип „антипаник“ създава „разумна външна сигурност“, при което не са необходими допълнителни устройства. Няколко пасажа по-надолу обаче се пояснява, че за да се увеличи сигурността, стандартът допуска съвместното използване на антипаник брави със системи за сигурност. Цитирам оригиналния текст на английски:

„Where additional security is required for exit doors, reference should be made to prEN 13633 covering electrically controlled panic exit systems, or to prEN 13637 covering electrically controlled exit

на заключените врати не трябва да надвишава 15 s;

2. осигурено е автоматично отключване (разблокиране) на вратата при отпадане на електрическото захранване, както и при натискане на бутон, разположен върху крилото на вратата или в непосредствена близост отвътре до вратата. Времето на закъснение от задействането на бутона, както и от отпадането на електрическото захранване до пълното освобождаване (отключване/разблокиране) на вратата не трябва да надвишава 15 s;

3. заключването (блокирането в затворено положение) на вратите е предвидено посредством електрическа система съгласно БДС EN 13637 „Строителен обков. Електрически системи за управление и използване на аварийни изходи. Изисквания и методи за изпитване“ и са изпълнени условията по ал. 17.

(17) Допуска се изискването по ал. 15 да не се изпълнява за вратите по ал. 2 с брави тип „антипаник“, ако заключването (блокирането в затворено положение) на вратите е предвидено посредством електрическа система съгласно БДС EN 13637 „Строителен обков. Електрически системи за

systems, for use on escape routes.“

Тоест, стандартът предвижда използването на системи за контрол на достъпа. Доколкото проектът на prEN 13633 е отхвърлен и не е действащ, то системите за контрол на достъпа следва да съответстват на БДС EN 13637:2015 Строителен обков. Електрически системи за управление и използване на аварийни изходи. Изисквания и методи за изпитване.

Вижда се, че врата с антипаник брава и система за контрол на достъпа е позволена стандартна комбинация в Европейския съюз. С посоченият по-горе параграф за изменение на Наредба № Из-1971, тази комбинация фактически се забранява в България. Такова изискване ще бъде практически неизпълнимо за множество обекти, където сигурността изисква контрол на достъпа, включително летища и др. подобни обекти с висок риск за терористично нападение. Това ще доведе до избягване монтирането на врати тип „антипаник“ (на множество обекти такива врати се монтират, без да се изискват нормативно) и ще влоши не само сигурността, но и безопасността като цяло. Ще послужи също за създаване на корупционна среда сред служителите на МВР, които проверяват наличието на контрол на достъпа. Налагането на подобна забрана на контрола на достъп може да доведе до напускане на тези компании от България, за които конфиденциалността е основен приоритет.

Също така, при разглеждане на промени, следва да отпадне текстът на новата ал. 8 към чл. 34 от Наредба № 8121з-647 от 1.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите (изм. ДВ, бр. 37 от 2021 г.), където бе направен първия опит за фактическо премахване на контрола на достъп в обектите.

управление и използване на аварийни изходи. Изисквания и методи за изпитване“ и са изпълнени следните условия:

1. електрическата система се задейства при отпадане на електрическото захранване, както и при натискане на инициращ елемент тип бутон, разположен върху крилото на вратата или в непосредствена близост отвътре до вратата. Инициращият елемент може да бъде вграден и в бравата на вратата;
2. времето на закъснение от задействането на инициращия елемент, както и от отпадането на електрическото захранване до пълното освобождаване (отключване/разблокиране) на вратата не надвишава 15 s - за строежи от клас на функционална пожарна опасност Ф4 и подкласове Ф3.1, Ф3.3 и Ф3.4, както и за детски градини и ясли от подклас Ф1.1, домове за стари хора и хосписи от подклас Ф1.1 и заведения за социални услуги за деца и юноши със забавено умствено развитие от подклас Ф1.1;
3. времето на закъснение от задействането на инициращия елемент и от отпадането на електрическото захранване до пълното освобождаване

			<p>(отключване/разблокиране) на вратата не надвишава 1 s - за строежи извън тези по т. 2;</p> <p>4. когато в допълнение към начина на задействане по т. 1 е предвидено към електрическата система да бъде подаван сигнал от автоматична пожароизвестителна система, пълното освобождаване</p> <p>(отключване/разблокиране) на вратите следва да бъде осигурено и при изпълнение на едно от условията по т. 4.2.3 от БДС EN 13637 „Строителен обков. Електрически системи за управление и използване на аварийни изходи. Изисквания и методи за изпитване“.</p> <p>(18) В случаите по ал. 16, т. 2 и 3 и ал. 17, когато е предвидено закъснение над 1 s от задействането на инициращия елемент или от отпадането на електрическото захранване до пълното освобождаване</p> <p>(отключване/разблокиране) на врата по път за евакуация, закъснението се взема предвид при определянето на изчислителното време за евакуация по чл. 58 и при изчисляването на разполагаемото време за безопасно бягство по чл. 63а, ал. 1. Същите изисквания се прилагат и в случаите по</p>
--	--	--	--

				<p>ал. 16, т. 1, когато е предвидено закъснение над 1 s от задействането на ръчния пожароизвестител до освобождаването на заключените врати от автоматичната пожароизвестителна система.</p> <p>(19) Изискванията на ал. 2, 15, 16, 17 и 18 не се прилагат за вратите на евакуационните изходи в затвори, психиатрични заведения и др. под.“.</p>
32.	Българска петролна и газова асоциация БПГА	<p>Предложения:</p> <p>В Наредбата в § 300, т. 52 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения, даващи възможност за правилно тълкуване на определението - склад за ЛЗТ и ГТ, както следва: „Територия на склад за леснозапалими течности и горими течности е площта на поземления имот, в който са разположени съоръженията и обслужващите сгради на склада за леснозапалими течности и горими течности“.</p> <p>В тази връзка предлагаме следната редакция на чл.532, ал. 1:</p> <p>„(1) Складовете се проектират с обща вместимост съобразена с площта на поземления имот, в който са разположени съоръженията и обслужващите сгради на склада за леснозапалими течности и горими течности.“</p> <p>Разстоянието между два съседни склада е най-малко 250 м - предлагаме да отпадне.</p> <p>Мотиви: Ако два съседни поземлени имота имат обща граница и са отредени за складове за ЛЗТ и ГТ, няма как физически разстоянието между двата съседни склада за ЛЗТ и ГТ да бъде най-малко 250 м.</p> <p>Считаме, че в досегашните, наложени от Наредба Из-1971 ограничения относно обща вместимост на складовете на не</p>	Приема се с редакция	В чл. 532, алинея 1 се отменя.

		<p>повече от 320 000 м³ и разстояние от 250 м. между два съседни склада липсва мотивировка и логика и същите ограничават инвестиционните намерения на бизнеса.</p> <p>В действащите американски и европейски нормативните разпоредби в областта на пожарната безопасност, с които ние сме запознати, отсъстват ограничения относно общата вместимост на складовете, както и на разстоянието между два съседни склада. Като пример Ви изпращаме информация относно петте най-големи склада за нефт и нефтопродукти в Европа (Приложение 1).</p> <p>Развитието на съвременните технологии позволява успешното прилагане на комплекс от активни мерки от най-високото ниво с цел осигуряване на пожарна безопасност, в това число:</p> <ul style="list-style-type: none"> -пожароизвестителни инсталации с автоматичен начин на задействане, видеонаблюдение, димни детектори, лъчеви датчици и други уреди позволяващи дистанционно задействане (през централен пулт за управление) на стабилни автоматични инсталации за пожарогасене и охлаждане. -автоматизирани пожарогасителни инсталации-роботизирани лафетни струйници от последно поколение; автоматично стартиране на пенни атаки и др. <p>През 1992г. РДВР Бургас потвърждава, че увеличението на вместимостта на резервоарният парк на нефтобаза „Росенец“ (един поземлен имот) в размер на 705 200 м³ е в съответствие с изискванията на западноевропейските нормативи и стандарти и декларира че при бъдещото преработване на Наредба 2 за ПСТН, същите ще бъдат взети предвид. Това не е отразено в Наредба Из-1971 от 2009г., която е наследник на Наредба 2 за ПСТН (Приложение 2).</p>		
33.	Инж. Боян Борисов	<p>Предложения:</p> <p>1. В чл. 166 терминът „критична точка“ да бъде заменен с</p>	1. Приема се	1. Навсякъде в чл. 166, думите

		<p>„критичната при пожар точка“.</p> <p>2. В чл. 171, ал. 4 в забележките към таблица 15а да се добави: „С цел в цялата мрежа да бъдат осигурени налягания със стойности, съгласно изискванията на чл. 166, се извършва необходимият брой проверки на случаи с разход на вода за пожарогасене в различни точки от нея. В резултат на тези проверки, където е необходимо се увеличават диаметрите на водопроводните участъци, както и се установява критичният случай, при който налягането на хидрантите е най-малко.“ Мотиви: Необходимостта на във всяка точка от мрежата наляганията при разход на вода за пожарогасене да отговарят на изискванията на чл. 166, а това може да бъде гарантирано единствено при условие, че са направени достатъчен брой хидравлични проверки при максимална часова консумация и разход на вода за пожарогасене в различни точки от мрежата. В случаите, когато изискванията на чл. 166 не се удовлетворяват, е необходимо да се увеличат диаметрите на водопроводните участъци. Извършването на само една проверка за разход на пожар в критична точка при нормална работа и съответно увеличаването на диаметрите на определени участъци вследствие само на тази проверка не е показател, че при задаването на разход на вода за пожарогасене в други точки изискванията на чл. 166 ще бъдат изпълнени.</p>	<p>2. Приема се с редакция</p>	<p>„критичната точка“ се заменят с „критичната при пожар точка“.</p> <p>2. В т. 2 от забележките към таблица 15а към чл. 171, ал. 3 се създава буква „д“: „д) с цел в цялата мрежа да бъдат осигурени налягания със стойности съгласно изискванията на чл. 166 се извършват проверки на случаи с разход на вода за пожарогасене в различни точки от нея. В резултат на тези проверки се извършват необходимите промени (увеличаване на диаметри на водопроводни участъци и др.), както и се установява критичният случай, при който налягането в хидрантите е най-малко.“</p>
34.	Български институт за стандартизация	<p>Предложения:</p> <p>1. Всички европейски и международни стандарти да бъдат цитирани като български/стандартизационни документи (БДС EN, БДС EN ISO, БДС ISO, СД CEN/TS). Сега в текста няма единство на начина на цитиране на стандартите. Например в Приложение № 4 към чл. 10, ал. 1</p>	<p>1. Приема се</p>	<p>1. В Приложения № 4, 6 и 7 са нанесени необходимите промени, свързани с цитираните европейски и международни стандарти.</p>

	<p>(както и други Приложения) стандартите са цитирани като EN. В случай че в целия текст стандартите са цитирани като български, забележката след таблиците следва да отпадни. Тя не е необходима, тъй като всички страни-членки въвеждат 100% от европейските стандарти като национални.</p> <p>2. В § 300, т. 3 от проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба Из-1971 от 2009 г. текстът на новосъздадения §1а от допълнителните разпоредби на Наредбата да се измени:</p> <p>„§ 1а. (1) За цитираните в наредбата стандарти и стандартизационни документи, които са датирани, се прилага само цитираното издание на стандарта/стандартизационния документ. За недатираните стандарти и стандартизационни документи се прилагат действащите издания, заедно с всички поправки, изменения и национални приложения към тях. За хармонизираните стандарти по смисъла на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 година за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета, се прилага изданието, което е цитирано в Официален вестник на Европейския съюз.</p> <p>(2) Когато в наредбата е цитиран стандарт или стандартизационен документ, който по време на действието на наредбата е отменен и заменен с друг стандарт или стандартизационен документ, се прилага заменящия стандарт/стандартизационен документ. Това се отнася и за хармонизиран стандарт, когато заменящия го стандарт е цитиран в Официален вестник на Европейския съюз.</p> <p>(3) За цитираните европейски документи (регламенти, решения, актове) се прилага актуалната версия или заменящия ги европейски акт.“</p>	<p>2. Приема се с редакция</p>	<p>2. Текстът на §1а от Допълнителните разпоредби на наредбата се изменя така:</p> <p>„§ 1а. (1) За цитираните в наредбата стандарти и стандартизационни документи, които са датирани, се прилага цитираното издание на стандарта/стандартизационния документ. За недатираните стандарти и стандартизационни документи се прилагат действащите издания, заедно с всички поправки, изменения и национални приложения към тях. За хармонизираните стандарти по смисъла на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 година за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета, се прилага изданието, което е цитирано в Официален вестник на Европейския съюз.</p> <p>(2) Когато в наредбата е цитиран стандарт или стандартизационен документ, който по време на действието</p>
--	--	--------------------------------	---

				<p>на наредбата е отменен и заменен с друг стандарт или стандартизационен документ, се прилага заменящия стандарт/стандартизационен документ. Това се отнася и за хармонизиран стандарт, когато заменящия го стандарт е цитиран в Официален вестник на Европейския съюз.</p> <p>(3) За цитираните европейски документи (регламенти, решения, актове) се прилага актуалната версия на документа, а при замяна на такъв документ - заменящия го европейски документ.“. Във връзка с тази промяна, в наредбата са предвидени технически корекции по отношение изданията на цитираните стандарти и стандартизационни документи.</p>
35.	Българска петролна и газова асоциация	<p>Предложения:</p> <p>Проектните текстове биха попречили на изграждането на резервоарни паркове, които са необходими за осигуряване на налични количества суров нефт (още повече в сложната геополитическа обстановка в света) на територията на страната, както и допълнителните изисквания, затрудняващи дейностите в пристанищата, свързани с работата с биогорива и суровини за производствата им. С тези предложения на практика може да се блокира както работата на производителите на конвенционални енергийни продукти, така и на тези които предлагат и алтернативни такива.</p> <p>В следващите редове предлагам на вниманието Ви нашето предложение по обществената консултация, в което се</p>		

		<p>представят становищата на експерти от индустрията и се предлага преработване някои текстове, както и техническа детайлизация:</p> <p>I. Относно пристанищната инфраструктура и биогоривата</p> <p>1. В проекта на Наредба се предвиждат изменения и допълнения в Глава петнадесета, Раздел XVII. Наливно-изливни пристани от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.2, единствено с §245 с въвеждане на нов чл. 574а за корабно бункероване. Считаме, че немалка част от въведените нормативни изисквания за минимални разстояния при проектирането на наливно-изливни пристани са твърде консервативни и ограничават инвестиционните намерения, както на вътрешни, така и на чуждестранни инвеститори.</p> <p>2. Логично, считаме също за твърде консервативни и текстовете в този раздела, касаещи и речните наливно-изливни пристани. Съгласно чл. 566, ал. 2 в сега действащата Наредба № Из-1971 разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за горими газове, и за горими течности с пламна температура над 28 °С, съответно 300 и 200 m.</p> <p>Предлагаме изменението на чл. 566, ал. 2 „За речните пристани разстоянията по ал. 1 са най-малко съответно 150 и 100 m.“.</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Приема се с редакция</p>	<p>1. Твърдението, че част от изискванията са твърде консервативни е прекалено общо. Не са предложени конкретни промени във връзка с изразеното твърдение.</p> <p>2. В чл. 566 се правят следните изменения и допълнения: - ал. 1 и 2 се изменят така: „(1) Разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГГ, разположени на морски и езерни пристани, са най-малко 200 m, а между устройствата за течности с пламна температура над 28 °С - най-малко 150 m. Разстоянието от наливно-изливни устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГГ до наливно-изливни устройства за течности с пламна температура над 28 °С, разположени на морски и езерни пристани, е най-малко 200 m.</p>
--	--	--	---	---

		<p>3. В чл. 568 в ал. 1 числото „1000“ се заменя с числото „500“ и в ал. 2 числото „2000“ се заменя с числото „1000“.</p> <p>4. В търговската и производствената практика в световната икономика широко навлизат продукти, които (най-вече от екологична гледна точка) са алтернатива на изкопаемите горива.</p>	<p>3. Не се приема</p>	<p>(2) За речните пристани разстоянията по ал. 1 са най-малко съответно 300, 200 и 300 m.“;</p> <p>- създава се ал. 7:</p> <p>„(7) Разстоянията по ал. 1 и 2 може да бъдат намалени с 50 %, ако е осигурена блокировка, автоматично изключваща възможността за едновременна обработка на товари на съседните наливно-изливни устройства.“.</p> <p>Чл. 574 се изменя така:</p> <p>„Чл. 574. Наливно-изливните устройства на пристаните и пирсове се оборудват с автоматизирани претоварни ръкави за предотвратяване изтичането на ЛЗТ, ГТ и ГГ при аварийно разкъсване на връзката с танкера.“.</p> <p>3. Липсват мотиви за направеното предложение. Няма основание, нито необходимост от намаляване на минималните разстояния от наливно-изливни пристани за ЛЗТ, ГТ и ГГ до пристанища, места за постоянен престой на плавателни съдове и населени места.</p>
--	--	--	------------------------	--

В България в последните години за производство на екологични горива, заместващи или като добавки към петролния дизел, се ползва метилов естер на мастни киселини със съкращение FAME, известен като биодизел. Същевременно производството на FAME е с основна суровина - растителни масла. Ограниченията, които се налагат в световен мащаб за намаляване на потреблението на хранителни продукти за технически цели в производството на алтернативни горива, насочиха производителите на FAME да преработват отпадните Used cooking oil (UCO), отработени кухненски масла, които са с растителен и животински произход. Това не само е крачка в ограничаването на потреблението на хранителни продукти, но и възможност за усвояване на отпадни суровини. От пожароопасна гледна точка, както FAME така и UCO са с течности с пламна температура над 120 °C.

При проведените разговори с наши партньори относно нормативната уредба, свързана с пожарната безопасност прилагана в Кралство Нидерландия, ни бе предоставен „PGS 29:2022 Версия 1.0 (март 2023)“, който е национален нормативен акт като ръководството за дейности с опасни вещества и по конкретно мерки, които могат да се използват за контролиране на рисковете от надземно съхранение на запалими течности във вертикални цилиндрични резервоари. Тези мерки се основават на рисков подход, който предполага сценарии, които биха могли да възникнат. Въз основа на сценариите са формулирани цели за създаване на приемливо ниво на безопасност. Мерките са насочени към намаляване вероятността от инцидент или предотвратяват или ограничават неблагоприятните последици от инцидент. Този подход е съществено различен от подхода по нормирането в областта на пожарната безопасност в България за складове за лесно-запалими и горими течности (ЛЗТ и ГТ) от

подклас на функционална пожарна опасност Ф5.2. И с предлагания проект на Наредба за изменение и допълнение в голямата си част нормираните минимални разстояния са запазени същите, както в с изданията на противопожарните строително-технически норми от 1987 г. и по старите варианти. Наред с това, активните мерки, свързани с безопасност при пожар за складове с ЛЗТ и ГТ са се усъвършенствали. Прилагани са нови методи и средства за превенция, наблюдение и контрол за недопускане на инциденти. Способностите и техническата осигуреност на екипите за спешно реагиране при аварийни ситуации, включително при пожари са достигнали значителен напредък. Подходът на нормирането на редица европейски държави, както е известно, се прилага и в при подхода за класифициране на обектите с нисък и висок рисков потенциал по Закона за опазване на околната среда, с който се въвеждат разпоредбите на Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година, относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета, известна като „Директива Севезо“.

Особено впечатляващо е, че PGS 29:2022 Версия 1.0 (март 2023) не се прилага за запалими течности с пламна температура над 100 °С, при условие че температурата на течността остава най-малко 5 °С под пламната температура за отделни вещества и 15 °С под пламната температура за смеси. От приложения снимков материал от пристанища в Кралство Нидерландия, макар и не абсолютно категорично, е видно, че фактическите разстояния са значително по „облекчени“ от нормираните в раздели XII, XIII и XIV на Глава петнадесета от Наредба № Из-1971 – Складове за ЛЗТ и ГТ от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.2.

Във връзка с това:

4.1. Предлагаме да се измени чл. 516, както следва:

„Чл. 516. Минималното разстояние между стените на резервоарите от две съседни групи е, както следва:

1. между надземни резервоари - 30 m;
2. между надземни и полуподземни резервоари - 25 m;
3. между надземни и подземни резервоари - 20 m;
4. между полуподземни резервоари - 15 m;
5. между полуподземни и подземни резервоари – 10 m;
6. между подземни резервоари - 10 m.“.

4.2. Предлагаме да се преразгледат и редуцират нормираните минимални разстояние в табл. 46 към чл. 517, като се раздели групата на ЛЗТ на две отделни подгрупи, както следва:

№ по ред	Видове резервоари	Пламна температура на съхраняваната течност, °C	Минимално разстояние
1.	С неподвижен покрив или с понтон	до 28	0,75 Д
		от 28 до 55	0,65 Д
		от 55 до 120	0,5 Д
		над 120	0,3 Д
2.	С плаващ покрив	до 28	0,5 Д
		от 28 до 55	0,4 Д
		от 55 до 120	0,3 Д
		над 120	0,1 Д

Където: Д е диаметърът на резервоара

4.3. Предлагаме да се преразгледат и редуцират нормираните

4.1. Не се приема

4.2. Не се приема

4.3. Не се

По т. 4.1-4.3: Осигуряването на пожарната безопасност на строежите включва комплекс от активни и пасивни мерки за пожарна защита, които са регламентирани в наредбата и се прилагат съвместно. Предложението за намаляване на минималните разстояния между стените на съседни надземни резервоари за ЛЗТ и ГТ в една група, между стените на резервоарите за ЛЗТ и ГТ в две съседни групи и разстоянията от надземни резервоари в складове за ЛЗТ и ГТ от I категория до съседни сгради и съоръжения, без регламентиране на допълнителни активни и пасивни мерки би довело единствено до намаляване на пожарната безопасност на строежите. Коментарите, свързани с опазването на околната среда, в т.ч. класификацията на обектите по Закона за опазване на околната среда и цитираният национален документ на друга държава, в който е заложено извършване на оценка на риска на обектите, нямат отношение към регламентираните в наредбата минимални разстояния.

	<p>минимални разстояние в таблици 47, 48, 49, 50 и 51, като се раздели групата на ЛЗТ на две отделни подгрупи, както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> - до 28 °С да се приемат минималните разстояния за течности с пламна температура до 55 °С, посочени в таблиците; - от 28 °С до 55 °С – 0,75 от разстоянията за ЛЗТ с пламна температура до 55 °С, посочени в таблиците; - от 55 °С до 120 °С – 0,75 от разстоянията за ГТ с пламна температура от 55 °С до 120 °С, посочени в таблиците; - над 120 °С – 0,5 от разстоянията за ГТ с пламна температура над 120 °С. <p>4.4. В раздел IV на Глава петнадесета от Наредба № Из-1971 се нормират изискванията за технологични тръбопроводи за ЛЗТ, ГТ и ГГ от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.1. Както знаем в чл. 433, ал. 2 се нормира освен класа по реакция на огън на носещите елементи на надземните технологични тръбопроводи, също и границата на огнеустойчивостта им. Съгласно чл. 10, ал. 2 огнеустойчивостта на строителните конструкции и елементи се определя въз основа на: 1. изпитвания; 2. изчисления и 3. сравнения. Изпитванията за определяне на границата на огнеустойчивост са регламентирани в EN 1363-1:2012. Известно е, че тези изпитания се извършват при стандартни условия – време/температура. Такива стандартни условия се постигат при определено пожарно натоварване в помещенията при стандартен масотоплообмен. В открити пространства и съоръжения температурния режим при пожар е значително по-нисък от стандартния, поради това, че топлинният поток е насочен в околното пространство и незначителна топлинна енергия се акумулира в конструктивните елементи при много ниска вероятност температурата да достигне критичната, включително и за стоманите.</p>	<p>приема</p> <p>4.4. Не се приема</p>	<p>4.4. Освен стандартния температурен режим в БДС EN 1363-1, определянето на огнеустойчивостта може да бъде извършено и при други температурни режими съгласно БДС EN 1363-2 – въгледородна крива (която е особено подходяща за нефтопреработващата промишленост), крива при въздействие на външен огън и др. За реактивните покрития за огнезащита на стоманени елементи се отчитат условията на средата при предвидената употреба на елемента – на открито, на полу-открито, на закрито и др.</p>
--	---	--	--

		<p>От познати нормативни актове на страни от Европейския съюз не се среща нормиране на границата на огнеустойчивост на конструктивни елементи в открити пространства.</p> <p>Във връзка с това, предлагаме:</p> <p>Да отпадне текстът в чл. 433, ал. 2 – „Вертикалните елементи се изпълняват с огнеустойчивост R60, а хоризонталните елементи - с огнеустойчивост R30.“ .</p> <p>4.5. Съществено нелогично е и изискването на чл. 433, ал. 3 за нормиране на минималните разстояние от технологичните тръбопроводи до сгради, съоръжения, пътища и други. В табл. 43 „под общ знаменател“ са поставените тръбопроводи за ЛЗТ и ГТ. Интересното е, че за нормирането на разстоянията за технологични тръбопроводи за горими газове чл. 434 ни насочва към:</p> <p>„Чл. 434. (Попр., ДВ, бр. 17 от 2010 г.; изм., бр. 75 от 2013 г.) Минималните разстояния от тръбопроводи за транспортиране на природен газ или пропан-бутан до съседни сгради и съоръжения се определят по реда на Наредба № 6 от 2004 г. за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за пренос, съхранение, разпределение и доставка на природен газ, на Наредбата за устройството и безопасната експлоатация на преносните и разпределителните газопроводи и на съоръженията, инсталациите и уредите за природен газ, на Наредбата за устройството, безопасната експлоатация и техническия надзор на газовите съоръжения и инсталации за втечени въгледородни газове и на Наредба № 8 от 1999 г. за правила и норми за разполагане на технически проводи и съоръжения в населени места (ДВ, бр. 72 от 1999 г.).“.</p> <p>В тези нормативни актове е видно, че разстоянията до сгради, съоръжения, пътища и други са значително по облекчени,</p>	<p>4.5. Не се приема</p>	<p>4.5. Регламентираните разстояния в табл. 43 не зависят от това дали течността в тръбопроводите е леснозапалима или горима, като същите са минимални (в преобладаващата си част – от 1 до 5 метра). Ненормирането на разстояния от тръбопроводи за ГТ до съседни сгради, съоръжения и обекти би означавало допускане на всякакви строежи (в т.ч. с огневи процеси) непосредствено до или под тръбопроводите.</p>
--	--	---	--------------------------	--

	<p>независимо от по-съществените експлозивни и пожароопасни свойства на горимите газове.</p> <p>В тази връзка, предлагаме: Изискванията на чл. 433, ал. 3 по табл. 43 да остане само за тръбопроводи за ЛЗТ в пълния ѝ текст, а разстоянията от тръбопроводи за ГТ до сгради от клас на функционална пожарна опасност Ф5 и обслужващите ги сгради и съоръжения; железопътни линии и автомобилни пътища, да не се нормират.</p> <p>4.6. Както е известно с § 8 на Наредба № Из-1971 се отмени действащата до 2009 г. Наредба № 2 за противопожарните строително-технически норми (ПСТН) от 1987 г. Според чл. 15 на ПСТН: „Чл. 15. (Изм. - БСА, бр. 1 от 1994 г.) Допуска се заменянето на пожарозащитни прегради с водни завеси, дренчерни или спринклерни уредби, инсталации за гасене с въглероден двуокис, азот и др. по технологични и други съображения след технико-икономическа обосновка и разрешение от НСПО-МВР.“.</p> <p>Тоест с този текст на ПСТН се даваше възможност на участниците в инвестиционния процес да се заменят пасивни мерки за безопасност при пожар с активни. С отмяната на Наредба № 2 за ПСТН, както е известно бе премахната тази възможност. Това силно ограничи прилагането на нови и иновативни технически решения, въпреки, че в световен мащаб активните мерки за осигуряване за безопасност при пожар намират широко приложение.</p> <p>Във връзка с това, предлагаме към чл. 7 да се добави нова алинея 4, или съществуващата алинея 3 да стане алинея 4. Новата алинея да е със следното съдържание:</p> <p>„Допуска се замяната на пасивни с активни мерки за безопасност при пожар по технико-икономически съображения в</p>	<p>4.6. Не се приема</p>	<p>4.6. Осигуряването на пожарната безопасност на строежите включва комплекс от активни и пасивни мерки за пожарна защита, които се прилагат съвместно. В наредбата са регламентирани необходимите мерки за пожарна защита, както и случаите, при които при осигуряване на определени активни мерки за пожарна защита се допуска промяна на пасивните мерки. В чл. 7, ал. 2 е дадена възможност единствено в случаите по чл. 1, ал. 1, т. 4, при които няма териториална, техническа или конструктивна възможност за изпълнение на изискванията на наредбата, за осигуряване на пожарната безопасност на строежите да се прилагат други активни и пасивни мерки и технически решения в инвестиционното проектиране след постигане на съгласие между представители на възложителя,</p>
--	--	--------------------------	---

		<p>инвестиционното проектиране след постигане на съгласие между представители на възложителя, проектанта, консултанта и експертния съвет по ал. 1.“.</p> <p>II. Относно резервоарните паркове</p> <p>5. Предлагаме отмяна на чл. 532. (1) от Наредба №-Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожари, публикувана на 19 януари. Точката се отнася за това, че Складове за ЛЗТ и ГТ от първа категория се проектират с обща вместимост не повече от 320 000 м³. Разстоянието между два съседни склада е най-малко 250 м. Не откриваме аргументация, от къде се взети тези цифри и какво точно означават.</p> <p>6. Подобен е казусът и отново Ви предлагаме отмяна на чл. 515 от Наредбата: чл. 515. (1) Резервоарите се разполагат поединично или в групи. Резервоарите с единичен обем над 10 000 м³ се разполагат на групи в един ред, а резервоарите с обем до 10 000 м³ включително - на групи до два реда. Разрешава се резервоарите с единична вместимост до 500 м³ включително да се разполагат в</p>	<p>5. Приема се</p> <p>6. Не се приема</p>	<p>проектанта, консултанта и експертния съвет по ал. 1. За нови строежи не следва да се допуска да не бъдат спазени изискванията, регламентирани в нормативния акт. По отношение на новите технически решения в инвестиционното проектиране, разработени в съответствие с изискванията на стандарти и национални нормативни актове, същите се прилагат при спазване на изискванията, регламентирани в чл. 7, ал. 1 от наредбата.</p> <p>5. В чл. 532, алинея 1 се отменя.</p> <p>6. Изискванията за разполагане на резервоарите в групи с определена максимална обща вместимост, както и за минимално разстояние между стените на резервоарите от две съседни групи са едни от основните мерки за осигуряване на пожарната безопасност</p>
--	--	---	--	--

		<p>четири реда.</p> <p>(2) Максималната обща вместимост на резервоарите от една група е, както следва:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. за резервоари с плаващ покрив - 200 000 m³; 2. за резервоари с понтон или със стационарен покрив: 120 000 m³ - при съхраняване на ГТ, и 80 000 m³ - при съхраняване на ЛЗТ. <p>(3) Максималната вместимост на единичните (отделните) резервоари е не повече от:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. за резервоари с плаващ покрив - 120 000 m³; 2. за резервоари с понтон - 30 000 m³; 3. за резервоари с неподвижен покрив - 20 000 m³. <p>Оставането в проекта на тези два текста поставя под въпрос развитието на резервоарните паркове, особено тези за суров нефт. Това би могло да затрудни дейностите по преработка, особено с оглед недостатъчните обеми на наличните резервоари и необходимостта от увеличаването на капацитета им. Това е особено необходимо с оглед преминаването на алтернативен нефт, чиято доставка и значително по-нерегулярна и несигурна от извършваните до момента курсове в рамките на 3-5 дни.</p> <p>III. Относно електромобилността</p> <p>7. Основавайки се на европейските практики, от страни с по-развита електрическа мобилност, където зарядните станции, са част от комплексните услуги на един обект, включващ фосилни горива и електрическа мобилност бихме Ви предложили отстояния от 5 метра.</p> <p>От гледна точка за безопасност е съобразен и анализиран приемливият риск, отговарящ и на нормалните търговски практики. Информираме Ви, че в масовия случай на търговски обекти за зареждане, отстояния от 10м е изключено да бъдат</p>	<p>7. Приема се с редакция</p>	<p>на складовете за ЛЗТ и ГТ. Няма необходимост от премахване на тези изисквания.</p> <p>7. В чл. 617а, алинея 2 се изменя така: „(2) Паркоместата на територията на автоснабдителната станция, които са оборудвани със зарядни точки за електрически превозни средства, се проектират при спазване на изискванията на ал. 1 и на следните изисквания: 1. разстоянието от паркоместото до</p>
--	--	---	--------------------------------	---

		<p>спазени, поради факта, че същото или по-голямо разстояние трябва да има до резервоари и приемни точки-пълнещи точки за течни горива. Това на практика би блокирало развитието на дейностите по изграждането на зарядни точки за електромобили в обектите за продажба горива на дребно и би затруднило цялостно изпълнението на задължението на Република България за развитието на инфраструктурата за зареждане с алтернативни горива. Ретроспективния анализ на БПГА на техническите нормативни изисквания показва, че преди десетилетия LPG колонките следваше да са на минимум 7 м. от колонките за светли горива, но след това с промяна в Наредбата е допустимо съчетаването им в една комбинирана колонка.</p> <p>Приложение:</p> <p>1.Снимки от терминали за наливни продукти в Амстердам, Кралство Нидерландия.</p> <p>2.Информация относно вместимостите в най-големите петролни терминали в Европа.</p>		<p>места от трета група „Експлозивна опасност“ съгласно чл. 268 е не по-малко от 5 m;</p> <p>2. разстоянието от зарядната точка за електрически превозни средства до места от трета група „Експлозивна опасност“ съгласно чл. 268 е не по-малко от 10 m.“.</p>
36.	СНЦ „БЪЛГАРСКА ДУНАВСКА КАМАРА“	<p>Предложения:</p> <p>В проекта на Наредбата, Глава петнадесета, Раздел XVII - Наливно-изливни пристани от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.2, се предвиждат изменения и допълнения с параграф §245, с въвеждане на нов чл.574а за снабдяване на кораби с горива. „Чл.574а. (1) За снабдяване на морски и речни плавателни средства с гориво и смазочни материали (корабно бункероване) на наливно-изливни пристани и пристанища за обществен транспорт се предвиждат автоматизирани наливно-изливни ръкави, за предотвратяване изтичането на горивото и смазочните материали при аварийно разкъсване на връзката с кораба. (2) В случаите по ал. 1, минималните разстояния от местата за престой на автоцистерните с гориво и смазочни материали (когато е предвидено корабното бункероване да се</p>	Приема се с редакция	Отменя се алинея 1 на чл. 574а, но се запазва изискването, регламентирано в ал. 2 на същия член, като след редакцията, чл. 574а се изменя така: „Чл. 574а. Когато е предвидено снабдяване на морски и речни плавателни средства с гориво и смазочни материали (корабно бункероване) на наливно-изливни пристани и пристанища за обществен транспорт, минималните разстояния от местата за престой на автоцистерните с гориво и смазочни материали до

извършва с автоцистерни) до съседните строежи се определят съгласно табл. 66, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 11.“

С новосъздадения чл.574а, ал.1 на Наредбата се въвеждат нормативни изисквания за снабдяването с гориво за собствени нужди (корабно бункероване) на търговски кораби (морски и речни плавателни средства) в пристанища за обществен транспорт посредством автоматизиран наливно-изливен ръкав, с цел предотвратяване изтичането на горивото и смазочните материали при аварийно разкъсване на връзката с кораба. Това изискване е невъзможно да бъде реализирано в речните пристанища за обществен транспорт.

Корабните места в речните пристанища за обществен транспорт са предназначени за обработка на различни видове товари, различни от товарите за обработка в наливно-изливните пристани. Тези корабни места не разполагат с автоматизирани наливно-изливни ръкави, които са предвидени само за специализираните пристани за обработка на танкери, съгласно чл.574 от Наредбата. Поради техническата специфика на съоръжението „автоматизиран наливно-изливен ръкав“, това изискване може да се изпълни единствено в специализираните пристани за обработка на танкери, които са предвидени в чл.574.

От друга страна, морските и речните търговски кораби, които се снабдяват с гориво за собствени нужди в пристанищата за обществен транспорт, не разполагат конструктивно с технически устройства на борда, които да им позволяват посредством куплунги да се свързват с автоматизиран наливно-изливен ръкав. С такива съоръжения е оборудвана само товарната система на танкерите, които извършват товаро-разтоварни операции, при които горивото постъпва в товарните им танкове като стока. Но при зареждане на гориво за собствени нужди, танкерите също не разполагат с технически устройства за връзка към автоматичен

съседните строежи се определят съгласно табл. 66, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 11.“.

наливно-изливен ръкав.

Търговските кораби са оборудвани с всички необходими средства за действие при разливи и пожари. За да спазват екологичните и противопожарните норми при дейността си, оборудването на търговските кораби отговаря на редица нормативни документи, като Конвенцията за пожарна безопасност на корабите (Fire Safety Systems Convention, FSSC), която установява минимални стандарти за проектиране, изграждане, оборудване и експлоатация на кораби с цел предотвратяване, откриване и борба с пожари на борда, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море (SOLAS), която съдържа специализирани изисквания към противопожарните средства на борда на кораба, Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби (MARPOL), Международен кодекс за управление на безопасна експлоатация на кораби и предотвратяване на замърсяването (ISM Code), Международен кодекс за сигурност на корабите и пристанищните съоръжения (ISPS Code), Конвенция за режима на корабоплаването по Дунав, Европейско споразумение за международен превоз на опасни товари по вътрешните водни пътища (ADN) и други нормативни документи, регламентиращи дейността и експлоатацията на речните плавателни средства. Търговските кораби, посещаващи българските пристанища за обществен транспорт, подлежат на постоянен контрол за спазване на всички международни конвенции от страна на ИА „Морска администрация“ към Министерството на транспорта и съобщенията. В международната нормативна уредба за корабоплаване по вътрешните водни пътища на Европа, регламентираща изискванията към търговските плавателни средства, няма изискване към речните плавателни средства за въвеждане на

	<p>приемане на гориво за собствени нужди посредством автоматичен ръкав. Такива изисквания съществуват само към танкерите и към нефтените пристани за обработка на танкери, където преминават горива с големи дебити и под голямо налягане. Бункероването на кораби с горива за собствени нужди се извършва в европейските речни пристанища на Германия, Австрия, Словакия, Унгария, Сърбия и Румъния, където подобно изискване за извършване на корабно бункероване не съществува. Експертите на СНЦ „БЪЛГАРСКА ДУНАВСКА КАМАРА“ считат, че въвеждането на ново изискване за използване на автоматичен наливно-изливен ръкав при корабно бункероване с горива за собствени нужди ще затрудни зареждането на морски и речни търговски кораби в българските пристанища за обществен транспорт.</p> <p>Понастоящем, във всички български пристанища за обществен транспорт се извършва корабното бункероване с горива на определени от ИА „Морска администрация“ корабни места. Дейността се извършва при съблюдаване на правилата съгласно Разпореждане №131/17.03.2021 г. относно бункероване на корабите, с масла и гориво, в българските пристанища на Директора на ИА „Морска администрация“ за спазване на Задължителните правила за българските пристанища на река Дунав и Задължителните правила за морските пристанища на Република България.</p> <p>Приемането на предложения параграф ще наложи на пристанищата за обществен транспорт да инсталират автоматични системи на корабните места, което ще увеличи разходите им за оборудване, без да им донесе някаква полза за основната им дейност - обработката на товари. Респективно, те няма да инвестират в подобни съоръжения, което ще доведе до свеждане на възможностите за корабно бункероване до едно-две</p>		
--	--	--	--

		<p>места в българския участък на река Дунав.</p> <p>Търговските кораби от своя страна ще откажат да се оборудват с допълнителни механизми за свързване с автоматичните ръкави, които не са задължителни по действащите нормативни изисквания към плавателните средства, защото това за тях са допълнителни разходи и в резултат няма да зареждат в българските пристанища, а ще предпочитат конкурентните пристанища в другите дунавски държави.</p> <p>Това ще доведе до спад на корабопосещенията за снабдяване през нашите речни пристанища, тъй като корабите няма да могат да се снабдят с горива поради техническа невъзможност за получаване на гориво.</p> <p>Корабното бункероване в българските пристанища ще стане невъзможно, ако се приложат тези нормативни изисквания. А това би било в противоречие с целите на законодателя.</p> <p>Считам, че текстовете на параграф §245 от проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар пряко влияе на транспортния бранш и води до отрицателно въздействие върху дейността на пристанищата за обществен транспорт, корабните снабдители, корабособствениците и други сектори, свързани с корабните услуги – товарополучатели, товародатели, спедитори и др.</p> <p>Предвид горното, предлагаме да се заличи параграф §245 от проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар.</p>		
37.	ЕРП Север АД	<p>Предложения:</p> <p>Вменените в Приложение 2, раздел I, т. 65, букви „а“ и „б“ на Наредбата задължения да отпаднат.</p> <p>Мотиви: В хипотезата на възникнал пожар в трафопост, ако бъде</p>	Не се приема	В публикувания за обществено обсъждане проект на НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. е предвидено

		<p>направен опит от оперативен ремонтен персонал на ЕРП Север АД за пожарогасене посредством намиращия се вътре в обекта пожарогасител, това ще доведе до приток на кислород в обекта, който ще допринесе за разпространението на огъня. Това ще е предпоставка за застрашаване на здравето и живота на неограничен кръг хора. В случаите на възникнал пожар, схемата за безопасно първоначално пожарогасене е отвън навътре към обекта. Пожар-ограничаващите дейности в тези случаи, освен от органите на ГДПБЗН, се извършват и от поне два екипа на дружеството, които осъществяват електрическото обезопасяване на обекта и изчакват пристигането на екипите на ГДПБЗН. В автомобилите на екипите на дружеството са налични прахови пожарогасители по 6 кг., с които могат да се извършат дейности по първоначално гасене на част от съоръженията, до които има достъп без да се влиза в електрическата уредба със силовото оборудване.</p>		<p>изменение на Приложение № 2 към чл. 3, ал. 2 от наредбата, като изискванията за оборудване на трансформаторните постове с пожаротехнически средства за първоначално гасене на пожари са регламентирани в т. I.58, а в т. 8 от забележките е регламентирано: „8. Ако е осигурен оперативен или оперативно-ремонтен персонал съгласно Наредба № 9 от 2004 г. за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи (ДВ, бр. 72 от 2004 г.), обслужващ сградите и съоръженията по т. I.58, букви „а“ и „б“ на непрекъснат сменен режим, се допуска изискващите се пожарогасители за тях да бъдат съхранявани при същия персонал, а когато няма непрекъснато дежурство на оперативен или оперативно-ремонтен персонал – изискващите се пожарогасители да бъдат включени към екипировката и техническото оборудване на оперативно-ремонтните бригади, обслужващи сградите/съоръженията“. Не са необходими други промени.</p>
38.	КАМАРА НА АРХИТЕКТИТЕ В БЪЛГАРИЯ	<p>Предложения: Проектът предвижда още по-сериозно утежняване на инвестиционния процес и строителството. Камарата на архитектите в България поддържа становището, че изискванията и техническите правила и норми за осигуряване на</p>		

	<p>безопасност при пожар при проектирането и изпълнението на строежите, излишно се обособяват в самостоятелна проектна част „Пожарна безопасност“. Тази част от инвестиционния проект следва да отпадне, тъй като съблюдаването на изискванията за пожарна безопасност по своята същност не са проектиране и не носят същностните характеристики на проектантска дейност, а са оценка за съответствие на проектите с тези норми. Считаме че инвестиционният процес трябва да се разтовари, като спазването на изискванията при проектирането и изпълнението на строежите, разписани в Наредбата, е достатъчно да се удостовери при извършване на оценката за съответствие на проектите.</p> <p>Изискванията на Наредбата се изпълняват при проектиране на отделните части на инвестиционния проект и е абсолютно излишно и ненужно тяхното преписване в отделна част „Пожарна безопасност“ и включване на допълнителен участник в инвестиционното проектиране и строителството.</p> <p>По част „Пожарна безопасност“ не се предвижда изпълнение на никакви строителни и монтажни работи и не отговаря на определението за инвестиционен проект. Участието при проектирането и строителството на отделен проектант по част „Пожарна безопасност“ води след себе си до неоправдани и ненужни разходи за проектиране и авторски надзор. Т.нар. проектанти по част пожарна безопасност не могат да проектират нито една от предвидените активни и пасивни мерки за осигуряване на безопасност от пожар.</p> <p>1. В § 3: А) в чл. 4: Навсякъде думите „част „Пожарна безопасност“ да се заменят с думите „Критерии за оценка на инвестиционния проект за съответствие с изискванията за пожарна безопасност“.</p> <p>Мотиви: изложените аргументи в общата част на становището</p>	<p>1А. Не се приема</p>	<p>1А. „Безопасност в случай на пожар“ е второто основно изискване към строежите съгласно Приложение I на Регламент (ЕС) № 305/2011 на</p>
--	---	-------------------------	--

		<p>ни по-горе относно част „Пожарна безопасност“ на инвестиционния проект.</p>	<p>Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 година и чл. 169, ал. 1, т. 2 от ЗУТ. Съгласно чл. 139, ал. 2 от ЗУТ, възложителят в зависимост от спецификата на обекта задължително възлага за изработване тези части на инвестиционния проект, въз основа на които може да се направи оценка за съответствие с изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3 и да се изпълни строежът. В чл. 3 от Наредба № 4 от 2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти са регламентирани проектните части, които може да включва инвестиционния проект, в т.ч. част пожарна безопасност, чийто обхват и съдържание са определени съгласно Наредба № Из-1971 от 2009 г. Държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър“ и „магистър“ по специалности от регулираната професия „инженер в инвестиционното проектиране“ са определени с наредбите, приети с ПМС № 318 от 24.11.2016 г. (обн. ДВ, бр. 96 от 2016 г.), съответно: Наредба за държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационна степен „бакалавър“</p>
--	--	--	---

		<p>Б) В проекта липсват разпоредби, които да уреждат случаите на преустройство на заварени сгради, при които пълното съответствие с предложените нови правила е невъзможно. Следва да е ясно, че новите изисквания се прилагат само спрямо добавените елементи към строежа, а не спрямо целият заварен строеж. В тази връзка предлагаме създаването на нова ал. 4 в чл. 7:</p> <p>„(4) За съществуващите обекти изискванията на наредбата се прилагат само по отношение на преустроени и/или реконструирани, и/или новопроектирани части и елементи на строежите.“</p> <p>Също така, не са предвидени изключения или специални правила спрямо сгради недвижимо културно наследство. В тази връзка предлагаме създаване на нова ал. 5 към чл. 7:</p>	<p>1Б. Не се приема</p>	<p>по специалности от регулираната професия „инженер в инвестиционното проектиране“ и Наредба за държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“ по специалности от регулираната професия „инженер в инвестиционното проектиране“. В тези наредби, за двете образователно-квалификационни степени „бакалавър“ и „магистър“ са определени образователни изисквания за част „Пожарна безопасност“, в т.ч. учебното съдържание и задължителните групи учебни дисциплини от учебния план и техният минимален хорариум.</p> <p>1Б. В чл. 1, ал. 1 са регламентирани ясно и недвусмислено случаите, при които се прилага наредбата. Съгласно чл. 1, ал. 2, в случаите по ал. 1, т. 4 (реконструкция, основно обновяване, основен ремонт или промяна на предназначението на обект или на част от него, както и при извършване на строителни и монтажни работи в съществуващи обекти или части от тях, за които се изисква разрешение за строеж съгласно глава осма, раздел III от ЗУТ) изискванията на наредбата се прилагат само за обхвата на разрешението за строеж. В чл. 7, ал.</p>
--	--	---	-------------------------	--

„(5) За обекти недвижима културна ценност изискванията на наредбата се прилагат само, ако не противоречат на предписанията за опазване на недвижимата културна ценност и на останалите изисквания в Закона за културното наследство.“
Мотиви: Често при реконструкции на сгради със статут на недвижими културни ценности и в случаите, когато е необходимо издаването на разрешение за строеж, има съществени противоречия между изискванията на Наредба № Из-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар и предписанията за опазване на сградата на Министерство на културата, респективно НИНКН. Това е напълно разбираемо, тъй като паметниците на културата са изградени много преди въвеждането на изискванията на Наредба № Из-1971. В редица случаи нормите на Наредбата са неприложими спрямо сгради НКЦ, тъй като би компрометирало автентичния ѝ вид. Чрез предлагания текст се цели Наредба № Из-1971 да се прилага само доколкото не противоречи на дейностите по реставрация, консервация и опазване на недвижимото културното наследство.

2 е дадена възможност в случаите по чл. 1, ал. 1, т. 4, при които няма териториална, техническа или конструктивна възможност за изпълнение на изискванията на наредбата, за осигуряване на пожарната безопасност на строежите да се прилагат други активни и пасивни мерки и технически решения в инвестиционното проектиране след постигане на съгласие между представители на възложителя, проектанта, консултанта и експертния съвет по ал. 1. По този ред и към настоящия момент за недвижимите културни ценности, за които няма възможност за изпълнение на конкретни изисквания от наредбата се прилагат други активни и пасивни мерки и технически решения за осигуряване на пожарната им безопасност. Ако бъде приет предложеният текст за недвижимите културни ценности, в случаите по чл. 1, ал. 1, т. 4, при които няма възможност за изпълнение на конкретни изисквания от наредбата, за същите обекти няма да се прилагат никакви други активни и пасивни мерки и технически решения за осигуряване на пожарната им безопасност, което може да застраши живота и здравето на

		<p>2. В § 7: С проекта се предвижда промяна в забележките към таблица 3 към чл. 12: „Забележки:....7. При двуетажни и многоетажни сгради минималната огнеустойчивост на вертикалните конструктивни елементи, носещи само покрива, се определя по колона 10.“ Предлагаме промяна в т. 7 от Забележките към Таблица 3 към чл. 12: „7. Минималната огнеустойчивост на вертикалните конструктивни елементи, носещи само покрива на сградите, се определя по колона 10.“ Мотиви: Принципното разбиране за структурната същност на вертикалните носещи елементи (колони, носещи стени, рамки), когато те носят само покрива на сградата, показва, че когато покривът на сградата се разруши, необходимостта от по-голяма огнеустойчивост на колоните на практика е ненужна.</p> <p>3. В § 8: в чл. 13, ал. 1, в края на изречението да се създаде ново изречение: „За всички сгради с изключение на тези от КФПО Ф5 се допуска двукратно увеличаване на максимално допустимата площ на сградите или пожарните сектори при осигуряване на автоматична спринклерна пожарогасителна инсталация за цялата площ на сградата или частта от нея съгласно чл. 12, ал. 1 в случай, че съгласно приложение № 1 не се изисква такава инсталация.“ Мотиви: Навсякъде по света при увеличаване на активните мерки се намаляват пасивните мерки и обратното. Максимално допустимите площи при нас са изключително ограничителни, с</p>	<p>2. Не се приема</p> <p>3. Не се приема</p>	<p>хората в тях.</p> <p>2. При едноетажните сгради, вертикалните конструктивни елементи имат значително участие в поемането и на други проектни въздействия. Ако бъде прието предложението, има риск от проектиране на всички едноетажни сгради със стоманена конструкция с огнеустойчивост на стоманените колони и рамки съгласно колона 10 на табл. 3, което значително ще понижи пожарната безопасност на сградите.</p> <p>3. С изменението и допълнението на наредбата, обн. ДВ, бр. 75 от 2013 г. бяха увеличени (до 4 пъти) допустимите застроени площи между брандмауерите по табл. 4 на сградите от КФПО Ф1-Ф4, за които съгласно Приложение № 1 не се изисква осигуряване на АПГИ, без да се поставя условие за осигуряване на такава инсталация. Няма необходимост сега да бъде регламентирано допълнително двукратно увеличаване на максимално допустимите площи на</p>
--	--	--	---	--

		<p>пъти по-малки от сходни наредби и/или стандарти в други развити държави.</p> <p>4. В § 23: Да се създаде нова ал. 6 към чл.30: „(6) Когато за сградата се изисква повече от една стълба за пожарогасителни и аварийно-спасителни дейности, се допуска се евакуационните стълбища в сградите да се отнасят към стълбите за пожарогасителни и аварийно-спасителни дейности, ако отговарят на всичките изисквания по-долу: Достъпни са директно от терена; Отделени са от етажните пространства с пожарозащитни стени; Осигуряват достъп до покрива на сградата на обезопасени площадки с парапети с височина 1.20m; Осигурен е просвет между стълбищните рамена съгласно изискването на ал.1, т.2; В тях е проектирано сухотръбие съгласно изискването на ал.5.“ Мотиви: Когато вътрешно стълбище отговаря на предложените условия, то би позволило да се ползва от спасителните екипи при значително по-безопасни условия, отколкото външните стълбища по фасадите .</p>	<p>4. Не се приема</p>	<p>същите сгради или пожарни сектори, ако се осигури АПГИ. С предвидената промяна на наредбата е променен принципа на разделяне на сградите на допустими застроени площи, като определяща е площта на пожарния сектор, а не площта между брандмауерите. Това облекчава значително изискванията на наредбата по отношение допустимите застроени площи на сградите между пожарозащитните прегради.</p> <p>4. Евакуационните стълбища в сградите служат за осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в тях, докато стълбите за пожарогасителни и аварийно-спасителни дейности се проектират по периметъра на строежите от КФПО Ф5 с височина, по-голяма от 10 m за извършване на съответните дейности от спасителните екипи, като същите стълби се проектират до покрива им, както и за преодоляване на разлики над 2 m в котите на плоски покриви. Двата вида стълби следва да може да бъде използвани независимо един от друг, без смесване на потоците на хората.</p>
--	--	---	------------------------	---

		<p>5. В § 28: Предлагаме редакция на чл. 40, ал. 4: „(4) В случаите по ал. 3 не се разрешава евакуация през повече от едно съседно помещение, с изключение на помещенията в еднофамилните жилища от подклас на функционална пожарна опасност Ф1.4 , както и за санитарни помещения (бани и тоалетни).“</p> <p>Мотиви: Често срещаната планова структура на съвременните жилища включва следната поредица от 3 или 4 обособени последователни стаи: дневна, спалня, дрешник и баня. Ограничението за еднопосочна евакуация през само едно съседно помещение е ненужно рестриктивно, когато става въпрос за еднофамилни жилища, в които обитателите са добре запознати с планировката и опасността от пожар не е висока.</p> <p>6. В § 31: Предлагаме в чл. 43, ал. 11, след второто изречение да се създаде трето изречение: „Вертикално плъзгащи се и сгъваеми/нагъващи се врати може да бъдат предвидени на евакуационни изходи от гаражни клетки от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.2, за не повече от 5 автомобила, ако вратите са осигурени с възможност за ръчно привеждане в отворено положение при отпадане на електрическото захранване.“</p> <p>Мотиви: Към момента масово се ползват вдигащи се вертикално врати на отделните гаражни клетки, които формално не отговарят на нормативните изисквания. Това се случва с мълчаливото съгласие на контролните органи. Предложението има за цел на облекче в нормативна форма наложилата се практика, без да се намалява нивото на пожарна безопасност за въпросния тип обекти.</p>	<p>5. Приема се с редакция</p> <p>6. Приема се с редакция</p>	<p>5. В чл. 40, ал. 4 се създава изречение второ: „Това изискване не се прилага за гардеробни помещения и санитарни помещения (бани и тоалетни) в жилища“.</p> <p>6. В чл. 43 се създава нова ал. 12: „(12) Вертикално плъзгащи се и сгъваеми/нагъващи се врати може да бъдат предвидени на евакуационни изходи от гаражни клетки от подклас на функционална пожарна опасност Ф5.2 за не повече от 5 автомобила, ако са осигурени с възможност за ръчно привеждане в отворено положение от вътрешната страна при отпадане на електрическото захранване.“. Досегашните ал. 12 и 13 стават съответно ал. 13 и 14. Предвидената с НИД на Наредба № Из-1971 от 2009 г. нова ал. 14 става ал. 15.</p>
--	--	---	---	--

	<p>7. В § 32: Допълване на част от текстовете в чл. 44 с изрази „за най-краткия евакуационен път“.</p> <p>Мотиви: За да съответстват нормите на приложените фигури и обясненията към тях. Гарантира се че най-краткия евакуационен път при наличие на алтернативни маршрути няма да надхвърли 40 м, но не се ограничава броя и дължината на алтернативните евакуационни пътища – смисъла на всички приложени фигури с обяснения към тях. Следвайки философията на промените в алинеи 2 и 3, няма причина същата да не бъде приложена за следващите алинеи 6, 7 и 8.</p> <p>8. В § 43: Предлагаме редакция на чл. 58, ал. 1: „(1) За строежи от класове на функционална пожарна опасност Ф1 - Ф4, предназначени за повече от 1000 човека, както и за строежи от клас Ф5, предназначени за повече от 500 човека, се определя изчислителното време за евакуация в зависимост от плътността на човешкия поток и по следните методи:“</p> <p>Мотиви: В момента посочения брой хора, при които се определя изчислително време за евакуация не е синхронизиран с категориите на сградите съгласно ЗУТ. Ако подобни изчисления са необходими, то те следва да се извършват само за най-високите категории сгради съгласно ЗУТ – първа и втора категория сгради съгласно ЗУТ. Ето защо броят на хората следва да се завиши на 1000 души при жилищни и обществени сгради и на 500 души при индустриални сгради. Необходимостта да се правят сложни изчисления съгласно Приложение 8 ще увеличи ненужно административната тежест при не-голям брой на ползвателите на дадена сграда.</p>	<p>7. Не се приема</p> <p>8. Не се приема</p>	<p>7. Изискванията са ясни и недвусмислени и няма необходимост от тяхната промяна. В чл. 44, ал. 4 е определено, че дължината на пътя за евакуация в помещението е разстоянието от която и да е точка в него до евакуационен изход (без да се отчита оборудването). Предложенията нямат добавена стойност и може единствено да доведат до объркване поради различието с останалите текстове в наредбата, отнасящи се до дължините на евакуационните пътища.</p> <p>8. Категориите на строежите по ЗУТ нямат никаква връзка с регламентираното изискване в чл. 58, ал. 1 от наредбата за определяне на изчислителното време за евакуация на хората. За сгради с възможност за пребиваване на регламентирания брой хора в чл. 58, ал. 1 е необходимо да се определи изчислителното време за евакуация и да бъде доказано, че същото не превишава допустимото време, определено от опасните фактори на пожара. В приложение № 8а са разработени изисквания за начина на определяне на изчислителното време за евакуация именно с цел намаляване на административната тежест и еднакво</p>
--	---	---	--

		<p>9. В § 70: Да се направят допълнения:</p> <p>А) в чл. 111, ал. 2, изречение второ – след думите „Не се разрешава на въздуховодите по чл. 1“ да се добавят думите „от професионални/търговски кухни“;</p> <p>Б) в чл. 111, ал. 3, изречение второ – след думите „В шахтите по ал. 1, т. 2 и 3 и ал. 2“ да се добавят думите „от професионални/търговски кухни“.</p> <p>В) в чл. 112, ал. 1 думите в края на изречението „за всяка кухня“ да се заменят с думите „за всеки самостоятелен обект“.</p> <p>Мотиви: Всяка кухня е много общо понятие, позволяващо интерпретации и свеждане до единично помещение.</p> <p>Г) в чл. 112, ал. 3 в края на изречението да се добавят думите „извън обхвата на обекта“.</p> <p>Мотиви: въведена е силно ограничаваща забрана, възпрепятстваща технологични промени в кухненското оборудване.</p>	<p>9. Не се приема</p>	<p>прилагане от всички заинтересовани лица. Допълнително в чл. 63а е дадена възможност да не бъдат спазени изискванията на чл. 58-63, ако се използват компютърни модели, с които да бъдат изчислени разполагаемото време за безопасно бягство (ASET) и необходимото време за безопасно бягство (RSET) и да бъде доказано, че ASET е по-голямо от RSET. Няма необходимост от промяна на регламентираните изисквания.</p> <p>9. Не е необходима промяна на изискванията на чл. 111, ал. 2 и 3 – същите изисквания се прилагат при проектиране на смукателни вентилационни инсталации за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти от всякакъв вид кухни, а не само от професионални/търговски кухни.</p> <p>По отношение предложението за промяна на чл. 112, ал. 1 - съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за кадастъра и имотния регистър, „самостоятелен обект в сграда или в съоръжение на техническата инфраструктура“ е обособена част от сградата или съоръжението, която е</p>
--	--	--	------------------------	--

		<p>10. В § 151: Предлагаме редакция в чл. 318, като навсякъде думите „по смисъла на чл.12, ал.1“ се заменят с текста: „съдържащи всички надземни етажи, отделени като пожарен сектор“.</p>	<p>10. Не се приема</p>	<p>обект на собственост и има самостоятелно функционално предназначение. Ако бъде прието предложението ще е възможно в търговски центрове от тип „мол“ да бъде проектирана обща смукателна вентилационна инсталация за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти от различни кухни, което ще повиши значително пожарната опасност. Няма необходимост от предложената промяна.</p> <p>По отношение предложението за промяна на чл. 112, ал. 3 - използването на гъвкави въздухопроводи за смукателните вентилационни инсталации за отвеждане на газове и пари, получени в резултат на температурната обработка на хранителни продукти от професионални/ търговски кухни би допринесло за натрупване на значителни количества мазнини в тях и за повишаването на риска от пожар.</p> <p>10. В чл. 310 е определено, че сградите или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 с максимална височина на пребиваване на хора над 25 m се категоризират по</p>
--	--	--	-------------------------	--

	<p>В резултат на това чл. 318, ал. 2 се изменя:</p> <p>„(2) Проектиране на един евакуационен изход от всеки етаж в строеж или част от него, съдържащи всички надземни етажи, отделени като пожарен сектор, с максимална височина на пребиваване на хора над 25 m се допуска в следните случаи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. за жилищни сгради и общежития или за части от тях, съдържащи всички надземни етажи, отделени като пожарен сектор, от I група с площ до 500 m²; 2. за жилищни сгради и общежития или за части от тях, съдържащи всички надземни етажи, отделени като пожарен сектор, от II група, при които евакуационното стълбище е отделено от етажите задължително с преход през открита въздушна зона и при спазване на условието по т. 1; 3. за сгради или за части от тях, съдържащи всички надземни етажи, отделени като пожарен сектор, от I и II група, при условие че от всеки етаж е осигурен втори евакуационен изход през откритата въздушна зона към друга част от сградата или към друга сграда; 4. за сгради или за части от тях, съдържащи всички надземни етажи, отделени като пожарен сектор, от III и IV група с площ до 400 m² и при спазване на изискванията по т. 2 и 3.“ <p>Мотиви: Предложението дава възможност надземните етажи от сградите да се оформят като пожарни сектори с площи до 500m² (или 400m² в зависимост от височината), за които е допустимо само едно евакуационно стълбище. Това кореспондира в пълна степен с предназначението, което е дадено на пожарните сектори в подготвената наредба.</p> <p>11. В § 169: Предложеният нов чл. 350а, относно фотоволтаичните инсталации, следва изцяло да отпадне или да се коригира</p>	<p>11. Приема се с редакция</p>	<p>групи с цел степенуване на мерките за обезопасяването им. Предложението силно ограничава и обръква изискванията на чл. 318, ал. 2 – поставя се изискване всеки етаж да бъде отделен като пожарен сектор, като се запазва площта на етажа, без яснота какво се цели. Ако целта е на един етаж да има няколко пожарни сектора с посочената площ, ще бъде възможно при разделяне на етажа на сектори, от няколко сектора да бъде осигурена евакуация само към едно евакуационно стълбище, което значително ще понижи безопасността на пребиваващите в сградата.</p> <p>11. Изискванията на чл. 350а, ал. 1, т. 2 и 3 по отношение класовете по реакция на огън на покритията/класовете при</p>
--	---	---------------------------------	--

съществено.
Мотиви: Фотоволтаичните инсталации са изцяло външни спрямо сградата. Въвеждането на изисквания за горимост на покритието на покрива е особено ограничаващо, включително и при инсталирането на фотоволтаични инсталации върху съществуващи покриви. С въвеждането на тези изисквания ще се затруднят значително инсталациите на фотоволтаични инсталации по сградите. Редно е подобни членове да се синхронизират с други държавни политики и нормативни актове, които целят да насърчат инсталирането на фотоволтаични инсталации, а не да ги ограничат.

излагане на въздействие на външен огън на покривите, върху които може да се монтират фотоволтаични модули са прецизирани, като същите стават чл. 350а, ал. 1, т. 2 и се изменят така: „2. Фотоволтаичните модули се монтират върху покриви, които отговарят на едно от следните изисквания:
а) при покриви с външна топлинна изолация:
аа) топлоизолационният продукт е с клас по реакция на огън не по-нисък от А2, като не се ограничава класа по реакция на огън на пароизолацията и хидроизолацията;
аб) топлоизолационният продукт е с клас по реакция на огън по-нисък от А2 или с неустановени експлоатационни показатели по отношение на реакцията му на огън и са спазени изискванията на чл. 14, ал. 14-16, 24, 26 и 27 или изискванията на чл. 14, ал. 28;
б) при покриви без външна топлинна изолация:
аа) външното покритие на покрива е с клас по реакция на огън не по-нисък от А2;
аб) хидроизолацията на покрива е с клас по реакция на огън по-нисък от А2 или с неустановени експлоатационни показатели по отношение на реакцията

		<p>12. В § 296:</p> <p>А. Считаме че разпоредбата на чл. 658, ал. 2 е неясна: „Когато в гараж е проектирана пожароизвестителна система, се предвижда блокировка за автоматично изключване на захранването на зарядните точки за електрически превозни средства в гаража при задействане на пожароизвестителната система.“</p> <p>Не става ясно дали ще се блокира автоматично изключване на захранване за зареждане или автоматично ще се изключва? Следва да се вземе предвид и следващата ни забележка към чл.</p>	<p>12А. Приема се с редакция</p>	<p>й на огън, и е положена върху повърхности с клас по реакция на огън А1 или А2;</p> <p>вв) покривът е с клас при излагане на въздействие на външен огън не по-нисък от $B_{ROOF}(t2)$, $B_{ROOF}(t3)$ или $B_{ROOF}(t4)$ за сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 от I и II степен на огнеустойчивост и с клас при излагане на въздействие на външен огън не по-нисък от $C_{ROOF}(t2)$, $C_{ROOF}(t3)$ или $C_{ROOF}(t4)$ за сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1 от III и IV степен на огнеустойчивост;</p> <p>гг) няма ограничения за класа по реакция на огън на покритията на покриви на сгради или части от тях съгласно чл. 12, ал. 1, за които е допустима V степен на огнеустойчивост.“. Следващите точки на чл. 350а, ал. 1 се преномерират.</p> <p>12А. Предвидена е редакция на чл. 658, ал. 2 и 3, както следва: „(2) Когато в гараж е проектирана пожароизвестителна система, се предвижда блокировка за осигуряване на автоматично изключване на електрическото захранване към зарядните точки за електрически</p>
--	--	--	----------------------------------	---

		<p>658, ал. 3, която предполага отделна кабелна линия от паркомъсто към електромер на собственик:</p> <p>„(3) В гаражите, предназначени за паркиране на повече от 10 МПС без отделянето им в гаражни клетки, разстоянието от паркомъсто, оборудвано със зарядна точка за електрически превозни средства, до евакуационен изход е не по-малко от 5 m.“</p> <p>Следва да се има предвид, че всички паркоместа в жилищни сгради трябва да са оборудвани с възможност за зареждане съгласно чл.50, ал. 7 от Наредба РД-02-20-2.</p>	<p>12Б. Не се</p>	<p>превозни средства в гаража при задействане на пожароизвестителната система.</p> <p>(3) В гаражите, предназначени за паркиране на повече от 10 МПС без отделянето им в гаражни клетки, разстоянието от паркомъсто, оборудвано със зарядна точка с голяма мощност до евакуационен изход е не по-малко от 5 m.“.</p> <p>В § 1 към Допълнителните разпоредби се добавят т. 55 и 56, както следва:</p> <p>„55. „Електрическо превозно средство“ е терминът, определен в чл. 2, т. 22 от Регламент (ЕС) № 2023/1804 на Европейския парламент и на Съвета от 13 септември 2023 година за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива и за отмяна на Директива 2014/94/ЕС.</p> <p>56. „Зарядна точка с голяма мощност“ и „Зарядна точка“ са термините, определени в чл. 2, т. 31 и 48 от Регламент (ЕС) № 2023/1804 на Европейския парламент и на Съвета от 13 септември 2023 година за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива и за отмяна на Директива 2014/94/ЕС.“.</p> <p>12Б. Няма необходимост от отпадане на</p>
		<p>Б. Предлагаме чл. 659 да отпадне: „Когато са предвидени</p>		

		<p>асансьори за вертикално или хоризонтално пренасяне на автомобили в гаражите, същите се захранват с електрическа енергия като потребители от първа категория с автоматично превключване на захранването съгласно Наредба № 3 от 2004 г. за устройството на електрическите уредби и електропроводните линии. Вторият независим източник следва да осигурява електрозахранване на същите асансьори в продължение на не по-малко от 60 min.“</p> <p>Мотиви: Няма ясна причина автомобилите да се ползват с предимство пред хората, целта на наредбата е безопасна евакуация на хора, а не на оборудване.</p>	<p>приема</p>	<p>изискването за захранване на асансьорите за вертикално и хоризонтално пренасяне на автомобили в гаражите като потребители от първа категория с автоматично превключване на захранването. Предвидена е редакция на чл. 659, както следва:</p> <p>„Чл. 659. (1) Когато са предвидени асансьори за вертикално или хоризонтално пренасяне на автомобили в гаражите, същите се захранват с електрическа енергия като потребители от първа категория с автоматично превключване на захранването съгласно Наредба № 3 от 2004 г. за устройството на електрическите уредби и електропроводните линии. Вторият независим източник следва да осигурява електрозахранване на същите асансьори в продължение на не по-малко от 60 min. Ако в гаража е проектирана пожароизвестителна система и е предвидена блокировка, осигуряваща позициониране на асансьора с отворена врата на етаж с директен изход на нивото на терена при задействане на пожароизвестителната система, се допуска вторият независим източник да осигурява електрозахранване за времето, необходимо за еднократно придвижване на асансьора от най-</p>
--	--	---	---------------	---

		<p>13. В § 303: Във връзка с аргументите, изложени в общата част на становището ни относно отпадане на част „Пожарна безопасност“, предлагаме Приложение 3 към чл. 4, ал. 1 от Наредбата да отпадне или навсякъде в Приложение 3 към чл. 4, ал. 1 думите „Част "Пожарна безопасност" на инвестиционния проект“ да се заменят с "Критерии за оценка на инвестиционния проект за съответствие с изискванията за пожарна безопасност“.</p>	<p>13. Не се приема</p>	<p>отдалечения етаж. (2) Изискванията на ал. 1 не се прилагат за автоматичните гаражи, както и за платформите по чл. 36, ал. 7.“. В чл. 36, ал. 7 думата „автоматични“ се заличава. 13. Мотивите са аналогични на тези по т. 1А.</p>
39.	<p>Доц. д-р инж. Кирил Александров Сираков – РУ „Ангел Кънчев“ – гр. Русе</p>	<p>Предложения: 1. В параграф § 169, Чл. 350а, т.17 (стр. 6), е написано: „17. За всяка фотоволтаична инсталация се предвиждат прекъсвач/и или превключвател/и за постоянен ток и за променлив ток“. Мисля, че горния текст може да се коригира така: „17. За всяка фотоволтаична инсталация се предвиждат прекъсвачи за силовите електрическите кабелни линии за постоянен и променлив ток“. Ако целта на т. 17 е при работещи съоръжения и възникване на авария да може ръчно да се изключват кабелните линии, към тази точка може да се добави и следния текст: „Прекъсвачите да осигуряват изключване на кабелните линии под товар“. Ако целта на т. 17 е автоматично изключване, трябва някъде да се напише че прекъсвачити трябва да имат максималнотокова защита.</p>	<p>1. Приема се с редакция</p>	<p>По т. 1 и 2: Предвидена е редакция на чл. 350а, ал. 1, т. 17 и 18 (след останалите промени в ал. 1, същите стават т. 16 и 17), както следва: „16. За фотоволтаичните електрически централи на леснодостъпни места се предвиждат устройства за ръчно прекъсване на веригите за постоянен ток и за променлив ток. Когато инверторите имат леснодостъпни устройства с тази функция, не е необходимо осигуряване на допълнителни устройства. 17. Устройствата по т. 16 за ръчно прекъсване на веригите за постоянен</p>

		<p>2. В текста на Чл. 350а, се използва комбинацията от думи „прекъсвач/и или превключвател/и“. Моето мнение е, че това е повторение. Двете думи се препокриват по смисъл. Достатъчно е да се използва думата прекъсвач. Всъщност от текста се подразбира, че може да се използва силов автоматичен или неавтоматичен прекъсвач. Последният може да във вариант разединител или товаров прекъсвач (може още да бъде наречен мощностен разединител).</p> <p>3. Никъде в теста ни видях нещо да се казва за задължителното наличие на мълниезащита, може би го има на друго място. При съществуваща мълниезащита, да се провери дали елементите на фотоволтаичната централа попадат в зоната и на действие/защита.</p>	<p>2. Приема се с редакция</p> <p>3. Не се приема</p>	<p>ток и за променлив ток се обозначават със знаци съгласно Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите.“.</p> <p>3. Изискванията за наличие на мълниезащита на сгради, външни съоръжения и открити пространства са извън обхвата на Наредба № Из-1971 от 2009 г. Правилата и изискванията при проектиране, изграждане и поддържане на мълниезащитни уредби на сгради на основното застрояване с жилищно, обществено-обслужващо, производствено, смесено и друго предназначение с височина до 60 m, на второстепенни и стопански постройки на допълващото застрояване, на временни строежи и преместваеми обекти, външни съоръжения с височина до 60 m, строителни площадки и др., както и на открити пространства са определени в Наредба № 4 от 22 декември 2010 г. за мълниезащитата на сгради, външни съоръжения и открити пространства.</p>
--	--	--	---	--

40.	Пламен Цанков – зам.-ректор на Технически университет – Габрово	<p>Предложения и бележки:</p> <p>1. Считаю, че инсталираната мощност на фотоволтаичните модули трябва да се задава в kWp (киловат пик), а не в kW, което е подходяща мерна единица за мощност само на инверторите;</p> <p>2. Ако целта е да се подчертаят специфичните за фотоволтаични системи потенциални опасни места, свързани с пожарната безопасност, би било добре да се специфицират вида на кабелите и начина на тяхното полагане и свързване. Много често в DC частта се използват напрежения от порядъка на 600-800 V, като кабелите и конекторите, свързващи PV модулите в стрингове, са изложени на високи температури и други атмосферни влияния. Последното прави неподходящи част от използваните в практиката типове кабели за ниско напрежение и техники за тяхното свързване;</p> <p>3. Различните технологии фотоволтаични клетки (a-Si, m-Si, p-Si,</p>	<p>1. Не се приема</p> <p>2. Не се приема</p> <p>3. Не се приема</p>	<p>1. Дименсията за общата инсталирана мощност на ФЕЦ е в съответствие с дименсията, използвана в чл. 147, ал. 1, т. 14 и 14а и чл. 151, ал. 1, т. 19 от ЗУТ, както и в съответствие с дименсията, използвана в Закона за енергията от възобновяеми източници. В т. 50 към § 1 от допълнителните разпоредби на наредбата е дадено определение за „инсталирана мощност“.</p> <p>2. В чл. 350а, ал. 1, т. 16 (след промяната на номерацията – чл. 350а, ал. 1, т. 15) е определено, че при преминаване на кабели за постоянен ток в сгради, същите кабели се полагат в тръби или канали с минимален клас по реакция на огън А2 или се предвиждат със защита със строителни продукти, осигуряващи минимална огнеустойчивост EI 30. Изборът на вида на кабелите и начинът на тяхното свързване, в зависимост от напрежението, е въпрос на проектно решение. Не са необходими други изисквания в наредбата по отношение вида и начина на полагане на кабелите на ФЕЦ.</p> <p>3. Регламентираните изисквания в чл.</p>
-----	---	--	--	--

		CIGS, CdTe ...) и материалите за изработка на предната и задната повърхност на PV модулите имат различна горимост;		350а и чл. 350б се прилагат за ФЕЦ, независимо от типа на фотоволтаичните клетки и модули. Не са предложени конкретни промени във връзка с бележката.
		4. Забелязах една правописна грешка в Чл. 350а (3) - "слъчева".	4. Приема се	4. Правописната грешка е коригирана.
41.	„БМФ ПОРТ БУРГАС“ АД „КРЗ ПОРТ БУРГАС“ АД „ПОРТ БЪЛГАРИЯ УЕСТ“ АД „ПОРТ БУЛМАРКЕТ“ ЕАД „ПОДДЪРЖАНЕ И ЧИСТОТА НА МОРСКИТЕ ВОДИ“ АД	Предложения: 1. Предлагаме следното изменение в чл. 566, ал. 1 от Наредбата, а именно: „Разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГГ, разположени на морски и езерни пристани, са най-малко 100 m, а между устройствата за течности с пламна температура над 28 °С – най-малко 50 m.” Мотиви: Съгласно чл. 566, ал. 1 от Наредбата разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГГ, разположени на морски и езерни пристани, са най-малко 200 m, а между устройствата за течности с пламна температура над 28 °С - най-малко 150 m. Смятаме, че текстовете в Наредбата, касаещи отстоянията са остарели предвид развитието на различните системи осигуряващи пожарната безопасност и биха могли да претърпят корекция. Налични са и съвременни пасивни и активни мерки, които биха могли да бъдат приложени/изградени на пристаните/пирсовете. По отношение на отстоянията би могъл да се почерпи и опит от нормативни актове на държави членки на ЕС и други, като видно и от приложените към настоящото примери за пристанища като Хамбург, Ротердам, Влисинген и други те са по- малки от изискващите се в Наредба № Из - 1971. Разстоянието между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура над 28 °С на пристанище	1. Приема се с редакция	1. В чл. 566 се правят следните изменения и допълнения: - ал. 1 и 2 се изменят така: „(1) Разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГГ, разположени на морски и езерни пристани, са най-малко 200 m, а между устройствата за течности с пламна температура над 28 °С - най-малко 150 m. Разстоянието от наливно-изливни устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГГ до наливно-изливни устройства за течности с пламна температура над 28 °С, разположени на морски и езерни пристани, е най-малко 200 m. (2) За речните пристани разстоянията по ал. 1 са най-малко съответно 300, 200 и 300 m.“; - създава се ал. 7: „(7) Разстоянията по ал. 1 и 2 може да бъдат намалени с 50 %, ако е осигурена

		<p>Влисинген е едва 57 метра. На пристанище Ротердам отстоянието е 20 метра при двойно приставане на пирс.</p> <p>2. Предлагаме следното изменение в чл. 567 от Наредбата, а именно: „Разстоянията от наливно - изливни устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани са, както следва; най-малко 200 m - при работа с ЛЗТ и ГГ, и най - малко 100 m - при работа с ГТ”.</p> <p>Мотиви: Съгласно чл. 567 от Наредбата, разстоянията от наливно-изливни устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани са, както следва: най-малко 300 m - при работа с ЛЗТ и ГГ, и най-малко 200 m - при работа с ГТ. В Наредбата е използвана терминология, различна от тази в Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България. Коментират се наливно-изливни пристани, пирсове, наливно-изливни устройства /НИУ/, пристани с друго предназначение/товарни, пътнически, служебни/, без да има определения за тези термини. Липсата на ясни и точни определения създава предпоставки за неточно тълкуване на текстовете. От друга страна липсва логика в чл. 566 разстоянието между НИУ да е 200 m, а в чл. 567 между</p>	<p>2. Не се приема</p>	<p>блокировка, автоматично изключваща възможността за едновременна обработка на товари на съседните наливно-изливни устройства.“.</p> <p>Чл. 574 се изменя така:</p> <p>„Чл. 574. Наливно-изливните устройства на пристаните и пирсове се оборудват с автоматизирани претоварни ръкави за предотвратяване изтичането на ЛЗТ, ГТ и ГГ при аварийно разкъсване на връзката с танкера.“.</p> <p>2. Няма основание, нито необходимост от намаляване на минималните разстояния от наливно-изливни устройства за ЛЗТ, ГТ и ГГ на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани. С цел прецизност е предвидена редакция на текста, както следва:</p> <p>„Чл. 567. Разстоянията от наливно-изливни устройства на морски и езерни пристани до товарни, пътнически и служебни пристани са, както следва: най-малко 300 m – при наливно-изливни устройства за ЛЗТ и ГГ, и най-малко 200 m - при наливно-изливни устройства за ГТ.“.</p>
--	--	--	------------------------	--

НИУ и пристан/пирс да е 300 m. Считаме, че тези отстояние са прекомерни предвид липсата на свободен пристанищен капацитет и гъстотата на съществуващите пристанищни съоръжения. Предвид възможността от прилагане на различни пасивни и активни мерки, както и опита от различните пристанища в Европейския съюз, предлагаме порепосоченото изменение.

3. Предлагаме думите „и за преминаване на моторни превозни средства“ да отпаднат от чл. 569, ал. 2 от Наредбата.

Мотиви: Съгласно чл. 569, ал. 2 от Наредбата, пристаните (пирсовете) се проектират с широчина, достатъчна за полагане на всички необходими тръбопроводи и за преминаване на моторни превозни средства. Съгласно приложеният снимков материал, пирсовете за обработка на ЛЗТ, ГТ и ГГ на пристанищата в Ротердам, Хамбург и Влсинген са изградени без предвидената ширина за преминаване на моторни превозни средства. С оглед наличните съвременни системи за осигуряване на пожарна безопасност, на практика необходимостта от заставане на пожарни автомобили на пирса, в непосредствена близост до плавателното средство е отпаднала. Същата ефективност може да бъде постигната с прилагането на други активни и пасивни мерки.

Приложения:

1. Снимков материал с отстояния, прилагани в различни пристанища на Европейския съюз.

2. Електронен носител, съдържащ изисквания за проектиране на наливно-изливни пристани за ЛЗТ, ГТ и ГГ съгласно стандарт на Националната асоциация за противопожарна защита Съединените американски щати (NFPA).

3. Приема се с редакция

3. В чл. 569, алинея 2 се отменя.

42.	<p>Калояна Димитрова - представляваща „МТГ-ДЕЛФИН“ АД</p>	<p>Предложения:</p> <p>1. Предлагаме чл.505, чл.506 и чл.511 от Наредбата да се промени както следва с цел синхронизиране между националните и международни стандарти определящи категорията запалими течности, като в Наредбата се заложи категоризацията съгласно БДС EN ISO 13736:21:</p> <p>1.1. Чл. 505 В зависимост от пламната им температура (определена съгласно БДС EN ISO 13736:21) запалимите течности се делят на:</p> <p>1. леснозапалими течности:</p> <p>а) с пламна температура 28°C и по-малка от 28°C</p> <p>б) с пламна температура над 28 до 55 °C включително;</p> <p>2. горими течности</p> <p>а) с пламна температура от 55 до 120°C</p> <p>б) с пламна температура над 120°C</p> <p>1.2. Чл. 506 (1) Складовете за ЛЗТ и ГТ в зависимост от общите обеми на резервоарите се разделят, както следва:</p> <p>1. при съхраняване на ЛЗТ над 2000 m³ или на ГТ с пламна температура от 55 до 120°C над 15 000 m³ - I категория;</p> <p>2. при съхраняване на ЛЗТ до 2000 m³ или на ГТ с пламна температура от 55 до 120°C до 15 000 m³, включително вместимостта на авто- или железопътните цистерни; които могат</p>	<p>1.1. Не се приема</p> <p>1.2. Не се приема</p>	<p>1.1. В чл. 505 е регламентирано, че в зависимост от пламната им температура (определена в закрит тигел) течностите се делят на:</p> <p>1. леснозапалими течности - с пламна температура до 55 °C включително;</p> <p>2. горими течности - с пламна температура над 55 °C.</p> <p>На местата в наредбата, където е необходимо допълнително разграничаване на изискванията за течности с различна пламна температура (до 28 °C, от 28 до 55 °C, от 55 до 120 °C и над 120 °C), същото е извършено и изискванията са ясни и недвусмислени. Не е необходима предложената промяна.</p> <p>1.2. Няма мотиви, нито основание или необходимост за изключване на горимите течности с пламна температура над 120 °C при общ обем на резервоарите над 15 000 m³ от складовете за ГТ от I категория, както и за предложеното приравняване на</p>
-----	---	--	---	--

	<p>едновременно да се обработват и да чакат за обработка - II категория;</p> <p>3. при съхраняване на ЛЗТ над 2000 m³ или на ГТ с пламна температура над 120°C над 15 000 m³, включително вместимостта на авто- или железопътните цистерни, които могат едновременно да се обработват и да чакат за обработка - II категория;</p> <p>4. хранилища, навеси и открити площадки за съхраняване на ЛЗТ и ГТ в резервоари, варели и други маломерни опаковки.</p> <p>(2) Съвместното съхраняване на ЛЗТ и ГТ се приема по приведен обем:</p> <p>1. при съхраняване на ЛЗТ 1 m³ ЛЗТ се приравнява на 5 m³ ГТ с пламна температура от 55 до 120°C.</p> <p>2. при съхраняване на ЛЗТ 1 m³ ЛЗТ се приравнява на 10 m³ ГТ с пламна температура над 120°C</p> <p>(3) Допуска се при подземно съхраняване на ЛЗТ и ГТ допустимите обеми по ал. 1 да се увеличават със 100%.</p> <p>1.3. Чл. 511 (1) Фундаментите и топлоизолацията на резервоарите се проектират от материали с клас по реакция на огън А1.</p> <p>(2) Металните носещи конструкции, върху които се монтират резервоари за ЛЗТ и ГТ с пламна температура от 55 до 120°C, се защитават до достигане на огнеустойчивост най-малко R 60 или се проектират с водни инсталации за охлаждане.</p> <p>(3) Металните носещи конструкции, върху които се монтират резервоари за ЛЗТ и ГТ с пламна температура над 120°C, се защитават до достигане на огнеустойчивост най-малко R 30.</p> <p>2. Във връзка с предложеното по-горе прецизиране на категориите леснозапалими и горими материали и в предвид</p>	<p>1.3. Не се приема</p>	<p>същите ГТ към ЛЗТ. В предложението има и противоречие по отношение класификацията на складовете при съхраняване на ЛЗТ над 2000 m³, както и при съхраняване на ГТ с пламна температура над 120°C до 15 000 m³.</p> <p>1.3. Необходимата огнеустойчивост на металните носещи конструкции, върху които се монтират резервоари за ЛЗТ и ГТ не зависи от пламната температура на течностите и не следва да бъде обвързвана с нея.</p>
--	--	--------------------------	--

		<p>осъвременяване на материалната база, използвани материали, модерни технологии и методи за управление на процесите, считаме, че разстоянията определени в чл. 566 от Наредбата също трябва да бъдат променени - намалени и предлагаме следната промяна в текста:</p> <p>2.1. чл. 566 (1) Разстоянията между наливно-изливните устройства за запалими течности с пламна температура до 28°C включително и за ГГ, разположени на морски и езерни пристани, са най-малко 100 m, а между устройствата за запалими течности:</p> <ul style="list-style-type: none"> - с пламна температура над 28 до 120°C вкл. най-малко 50 m. - с пламна температура над 120°C най-малко 10 m - тези разстояния да се изискват само при едновременно протичащи операции през наливно-изливните устройства. 	<p>2.1. Приема се с редакция</p>	<p>2.1. В чл. 566 се правят следните изменения и допълнения:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ал. 1 и 2 се изменят така: „(1) Разстоянията между наливно-изливните устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГГ, разположени на морски и езерни пристани, са най-малко 200 m, а между устройствата за течности с пламна температура над 28 °С - най-малко 150 m. Разстоянието от наливно-изливни устройства за течности с пламна температура до 28 °С включително и за ГГ до наливно-изливни устройства за течности с пламна температура над 28 °С, разположени на морски и езерни пристани, е най-малко 200 m. <p>(2) За речните пристани разстоянията по ал. 1 са най-малко съответно 300, 200 и 300 m.“;</p> - създава се ал. 7: <p>„(7) Разстоянията по ал. 1 и 2 може да бъдат намалени с 50 %, ако е осигурена блокировка, автоматично изключваща възможността за едновременна обработка на товари на съседните</p>
--	--	--	----------------------------------	---

		<p>2.2. Предлагаме да се създаде нова алинея 6 със следния текст: (6) При танкери за ГТ с пламна температура по-висока от 120°C разстоянията по ал. 3 и 4 са съответно: до 10% от дължината на по-големия кораб, каквито са разпорежданията на ИА „Морска администрация“ и международните правила за заставане и швартоване на кораби в пристанищата. Старата ал. 6 да стане ал. 7.</p>	<p>2.2. Не се приема</p>	<p>наливно-изливни устройства.“. Чл. 574 се изменя така: „Чл. 574. Наливно-изливните устройства на пристаните и пирсове се оборудват с автоматизирани претоварни ръкави за предотвратяване изтичането на ЛЗТ, ГТ и ГГ при аварийно разкъсване на връзката с танкера.“.</p> <p>2.2. В наредбата са регламентирани строително-технически изисквания за пожарна безопасност, които се прилагат при проектиране и изграждане на строежите. В чл. 566, ал. 3 и 4 са регламентирани минималните разстояния между дългите страни (бордовете) на съседните танкери за ЛЗТ и ГГ, между късите им страни (нос, кърма) и от борда на танкер до носа или кърмата на друг танкер. В чл. 566, ал. 5 е определено, че при танкери за ГТ разстоянията по ал. 3 и 4 са съответно най-малко 40, 20 и 30 m, т.е. определени са по-малки разстояния спрямо тези за ЛЗТ и ГГ. Не е необходимо определяне на още по-малки разстояния за ГТ с пламна температура над 200 °C, а също така в процеса на експлоатация е трудно да се контролира какви са пламните температури на обработваните горими</p>
--	--	---	--------------------------	---

				течности. От тези разстояния зависят и местоположенията на наливно-изливните устройства за ГТ.
43.	инж. Соня Дакова	<p>Предложения:</p> <p>1. В чл. 350а(1) т. 7 и т. 8, 10 и 12 се определят разстояния от контура на покрива, както и други покривни елементи, които нито намаляват(ликвидират) опасността от възникване на пожар, нито подпомагат гасенето на покрив с фотоволтаична централа (ФЕЦ). Разстоянието от 1.5 m между фигурите 40x40 m, както и самият размер на тези фигури не се основава от нищо. Не се отчитат нито конструкцията на покрива, нито предназначението на централата.</p>	1. Не се приема	<p>1. Изискванията, регламентирани в чл. 350а, ал. 1, т. 7, 8, 10 и 12 са в съответствие с най-добрите европейски и международни практики. Същите целят осигуряване на достъп за извършване на пожарогасителни действия, неразпространение на горенето към вътрешността на сградата, ограничаване на възможността за възникване на пожар и за неговото разпространение, както и осигуряване на физическа възможност за гасене на възникнал пожар. Изискването за разполагане на фотоволтаичните модули на фигури с размери не по-големи от 40 m x 40 m произтичат от дължината на ефективната струя вода, която може да бъде използвана за гасене на пожар, включващ горене на фотоволтаични модули (18-20 m), а изискването за минимално разстояние 1,5 m между фигурите цели намаляване на възможността за разпространение на горенето между съседни фигури от фотоволтаични модули при пожар. Няма основание твърдението, че така разписаните изисквания „нито</p>

2. В т. 9 се забранява монтаж на модули(панели) над брандмауери и вертикални прегради на пожарни сектори, които се изпълняват с материали, върху които в предишен текст това се разрешава, на база реакция към огън. Ако в Наредбата останат всички предвидени отстояния от конструктивни и други елементи на покрива, по-коректно ще е да се – забрани изграждането на ФЕЦ на покрив.

Огромният опит на австралийските пожарникари е доказал, че източникът на опасност от пожари при наличие на покрив на ФЕЦ произтича от некоректен монтаж на МС4 конекторите и лоша поддръжка на централите. Вместо да се забранява(в неявен вид) монтаж на ФЕЦ на покривите на сгради или поне с отстоянията до покривните елементи да се ограничава до неразумен минимум мощността им, би трябвало в Наредба № Из-1971 да се предприше ползването на качествени конектори и съставянето на протокол със снимки с термо камера, доказващи коректното им свързване, а в „НАРЕДБА № 8121з-647 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите“ да се опишат прецизно изисквания за проверка и

2. Не се приема

намаляват (ликвидират) опасността от възникване на пожар, нито подпомагат гасенето на покрив с фотоволтаична централа (ФЕЦ)“. Изискванията за пожарна безопасност на ФЕЦ, монтирани върху плоски и скатни покриви са много сходни или идентични и не е необходимо излишно усложняване на текста и разграничаване на случаите на монтаж на ФЕЦ върху двата вида покриви.

2. В чл. 350а, ал. 1, т. 2 е регламентирано върху какви покриви е допустимо да бъдат разполагани фотоволтаични модули, докато забраната в чл. 350а, ал. 1, т. 9 е за разполагане на фотоволтаични модули над брандмауери и над вертикални прегради на пожарни сектори по чл. 16, ал. 12, като същата цели при горене на фотоволтаичните модули, пожарът да не се разпространи към съседни части от сгради, разделени с брандмауери, както и към съседни пожарни сектори в сгради. Предложението да се регламентират изисквания за използване на качествени конектори е прекалено общо. Останалите предложения, свързани с добавяне на изисквания за съставяне на протокол

		<p>документиране с термо камера и отстраняване в момента на откриването им на хлабави връзки, периодичност на проверките по време на целия експлоатационен срок(поне веднъж годишно).</p> <p>3. Т. 11 на практика забранява изграждането на фасадни (BIPV), такива каквито се изграждат по света и то само, защото по липсата на контрол беше допуснато фасади на сгради да се топлоизолират с горими материали.</p>	<p>3. Не се приема</p>	<p>със снимки с термокамера, доказващи коректното свързване на конекторите и промени в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. са извън обхвата на Наредба № Из-1971 от 2009 г.</p> <p>3. В чл. 350а, ал. 1, т. 11 (след промяната на номерацията – чл. 350а, ал. 1, т. 10) е регламентирано, че не се разрешава монтиране на фотоволтаични модули в участъците на огнеустойчивите елементи по т. 4.1 и 5 от приложение № 8, в участъците на огнеустойчивите фасади по т. 4.2 от приложение № 8, в участъците от фасадите по чл. 14, ал. 22 и 23 и на разстояние по-малко от 1 m от евакуационни изходи. Огнеустойчивите елементи по т. 4.1 и 5 от приложение № 8 и огнеустойчивите фасади по т. 4.2 от приложение № 8 служат за предотвратяване на разпространението на горенето между съседните пожарните сектори, както и за предотвратяване на разпространението на горенето между етажите при пожар в сградите с максимална височина на пребиваване на хора над 25 m. В участъците на тези огнеустойчиви елементи не следва да има никакви продукти, които биха спомогнали за</p>
--	--	--	------------------------	---

4. Т. 17 от чл. 350а (1) въвежда изискване за всяка ФЕЦ на покрив прекъсвач/и или превключвател/и за постоянен ток и за променлив ток. Нормално всеки от инверторите има възможност за прекъсване на DC тока към него, но ако ФЕЦ е с повече инвертори, трябва да се прекъсва всеки от тях. Това обаче не спира генерацията на постоянен ток в стринговете. В зависимост от броя и мощността на панелите в стринговете се генерира постоянен ток с напрежение от около 500 до около 1 400 V. За да се намали това напрежение до безопасни стойности трябва да се прекъснат връзките между панелите в стринга, което в ситуация на пожар е невъзможно (и безмислено). Ако се прекъсне връзката към мрежата на мрежов инвертор, то той ще подтисне производството на стринговете. Заради безмислието им и тъй като са още едно съоръжение, което при лоша поддръжка е

4. Не се приема

разпространението на пожара. Забраната за монтиране на фотоволтаични модули в участъците от фасадите по чл. 14, ал. 22 и 23 и на разстояние по-малко от 1 m от евакуационни изходи цели осигуряване на безопасната евакуация на пребиваващите в сградата. Тези изисквания са в съответствие с най-добрите европейски и световни практики, като не следва да бъдат премахвани. Няма забрана за монтиране на фотоволтаични модули в останалите участъци от фасадите на сградите, при спазване на регламентираните изисквания.

4. Изискването цели безопасност на пожарните екипи, които ще извършват пожарогасителни дейности при възникване на пожар във ФЕЦ. Предвидена е редакция на чл. 350а, ал. 1, т. 17 и 18 (след останалите промени в ал. 1, същите стават т. 16 и 17), както следва: „16. За фотоволтаичните електрически централи на леснодостъпни места се предвиждат устройства за ръчно прекъсване на веригите за постоянен ток и за променлив ток. Когато инверторите имат леснодостъпни устройства с тази

		<p>допълнителен източник на опасност от възникване на пожар. По тази причина в Австралия именно пожарникарите се отказват от монтажа им.</p> <p>5. Т. 19 на цитирания член предвижда в табло на фасадата на сградата или в ГЕТ да се осигури документация с информация за елементите на ФЕЦ, определена от „НАРЕДБА № 8121з-647 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите“. По-скоро според мен би било добре в проекта по част ПБ да се изисква разработване на сценарий за действие на собственик, оправомощени от него лица и пожарникари в случай на пожар.</p>	<p>5. Не се приема</p>	<p>функция, не е необходимо осигуряване на допълнителни устройства.</p> <p>17. Устройствата по т. 16 за ръчно прекъсване на веригите за постоянен ток и за променлив ток се обозначават със знаци съгласно Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите.“.</p> <p>5. В цитираната разпоредба е регламентирано, че в табло, монтирано на фасадата на сградата или в главното електромерно табло на сградата трябва да бъде осигурена документация с информация за местоположението на фотоволтаичните модули, инвертора, прекъсвачите/превключвателите и допълнителна информация за фотоволтаичната инсталация, определена в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите. Тази документация е необходима за бързото ориентиране и предприемане на действия от пожарните екипи при възникване на пожар. Предвидена е редакция на разпоредбата (след останалите промени в ал. 1, същата става т. 18), както следва: „18. В табло, монтирано в</p>
--	--	--	------------------------	---

		<p>6. В чл. 350б т. 3 отново се въвежда не особено смисленото изискване за подреждане на модулите на земя във фигури 40x40 m, което не само не кореспондира с размерите на модулите и конструкциите, но и с електротехническата логика, която трябва да е водеща при проектирането и изграждането им. Това, комбинирано с изискването за разстояние между фигурите от 4 м прави неэффективно изграждането на ФЕЦ на земя, особено на парцели с форма различна от правоъгълник, а повечето терени са такива.</p> <p>7. В т. 7 на този член се въвежда изискване за прекъсвач/и или превключвател/и за постоянен ток и за променлив ток за съответните вериги (стрингове) от фотоволтаични модули в близост до трансформаторните постове. При ФЕЦ с примерно 2 000 стринга мислено ли е от създателите на наредбата как ще се реализира това изискване? А при 6-10 трафопоста? Тук отново е валидно правилото – спира се директно парка от подстанцията към, която е присъединен и се изключват свързаните към</p>	<p>6. Приема се с редакция</p> <p>7. Не се приема</p>	<p>непосредствена близост до вход на сградата/постройката трябва да бъде осигурена документация с информация за местоположението на фотоволтаичните модули, инвертора, устройствата по т. 16 и допълнителна информация за фотоволтаичната електрическа централа, определена в Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите.“.</p> <p>6. Изискванията, предвидени в чл. 350б, т. 3 и 4 са заличени. Следващите точки се преномерират.</p> <p>7. Изискването цели безопасност на пожарните екипи, които ще извършват пожарогасителни дейности при възникване на пожар във ФЕЦ. Предвидена е редакция на разпоредбата, като същата става т. 5 и се изменя така: „5. В близост до входа/входовете по т. 3 се предвиждат устройства за ръчно</p>
--	--	--	---	--

мрежата инверторни. Но има ФЕЦ са собствена консумация, такива за собствена консумация и продажба и други само за продажба на електроенергия. Във всички тях след изключване на инверторните по един или друг начин до преустановяване на слънчевото греене генерацията продължава. По тази причина в САЩ и в Европа е измислено фотоволтаичните паркове да не допускат под панелите наличие на сухи високи треви, създадени са специални накрайници за пожарникарските маркучи с дюзи, които изпускат под определен ъгъл водната струя и я разбиват на капки, така, че да не създава опасност за пожарникарите, които гасят на терен. Освен това до гасителни действия в подобни обекти се допускат само специално обучени и тренирани пожарникари. Пожарната безопасност на подобни обекти се осигурява с качествени конектори, коректно изпълнени електрически връзки, което се документира с термо камера преди приемането на изградените ФЕЦ. След това трябва да се осигури и редовна и качествена поддръжка. По един или друг начин не трябва да се допуска наличието на високи сухи треви под конструкциите с панели. Поне веднъж годишно трябва да се обследват с термо камера панелите и всички електрически връзки за горещи точки. Възникналите подобни се отстраняват веднага и всички инспекции и корекционни действия се документират без отлагане.

8. В чл. 370(2) т. 3 предвиденото разстояние от КТП до пожарнезащитени метални конструкции, каквито са конструкциите с панели в тези на ФЕЦ е 10 m, което е прекалено. То противоречи на изискванията на (3) т. 1 КТП във ФЕЦ са категория по пожарна опасност Ф5В, а масивите с конструкции и панели на ФЕЦ са категория по пожарна опасност Ф5Г за тях се изисква разстояние помежду им 12 m. По (4) то

8. Не се приема

прекъсване на веригите за постоянен ток и за променлив ток на фотоволтаичната електрическа централа, както и табло с осигурена документация с информация за фотоволтаичната електрическа централа, определена в Наредба № 81213-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите.“. Изискванията, свързани с тактиката на пожарогасене, както и с поддръжката на ФЕЦ са извън обхвата на наредбата.

8. Няма противоречие в двете разпоредби. В чл. 370, ал. 2 са регламентирани разстоянията от закрити разпределителни уредби, комплектни разпределителни уредби, трансформаторни постове, подстанции, комплектни трансформаторни постове и

може да се намали до 9.4 m. Това означава ли, че всеки инспектор по ПБЗН ще решава кое разстояние ще изисква да се спазва в проектите.

Предлагам Ви да предвидите текст в наредбата, който да предвиди издаване на отделна наредба за противопожарни норми за проектиране, приемане, въвеждане в експлоатация и поддръжка на ФЕЦ, където да се третира всички видове централи с оглед предназначението им и видовете инвертори и трафопостове с които те се изграждат.

комплектни трансформаторни подстанции до сгради и съоръжения, а в чл. 370, ал. 3 – разстоянията от открити разпределителни уредби, комплектни разпределителни уредби на открито, подстанции на открито и комплектни трансформаторни подстанции на открито до сгради и съоръжения. Наредба № Из-1971 от 2009 г. е издадена на основание чл. 125, ал. 2 от ЗМВР и чл. 169, ал. 4 от ЗУТ и с нея са определени правилата и нормите за пожарна безопасност при проектиране и изпълнение на строежите, реконструкция, основно обновяване, основен ремонт или промяна на предназначението на обект или на част от него, извършване на строителни и монтажни работи в съществуващи обекти или части от тях, за които се изисква разрешение за строеж съгласно глава осма, раздел III от ЗУТ, поставяне на преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности по чл. 56 от ЗУТ, с изключение на преместваемите обекти с гъвкаво покритие. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Закона за нормативните актове, нормативни актове могат да издават само органите, предвидени от

				Конституцията, или от закон. Не е възможно, нито необходимо в наредбата да бъде създадена разпоредба, която да служи като основание за издаване на друга наредба за пожарна безопасност на ФЕЦ.
44.	Министерство на транспорта и съобщенията	<p>Становище</p> <p>В отговор на писмото на „Булмаркет груп“ АД от 7 февруари 2024 г. (наш вх. № 32-01-47/08.02.2024 г.), по повод предложения за промяна на Наредба № 13-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар (Наредбата) публикувани на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи и Портала за обществени консултации към Министерския съвет, Ви уведомявам, че се запознахме с писмото на „Булмаркет груп“ АД и конкретните предложения за промяна на Наредбата.</p> <p>Във връзка с проекта на Наредба изразяваме следното становище:</p> <p>Новият член 574а, свързан със „снабдяване на морски и речни плавателни средства с гориво и смазочни материали (корабно бункероване)“ на „наливно-изливни пристани“ предвижда „автоматизирани наливно-изливни ръкави“ за предотвратяване изтичането на горивото и смазочните материали при аварийно разкъсване на връзката с кораба, като проектът на Наредба не съдържа дефиниции за „наливно-изливни пристани“ и „автоматизирани наливно-изливни ръкави“.</p> <p>Съгласно Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанища на Република България (ЗМПВВПРБ) „корабното бункероване“ е пристанищна морско-техническа услуга, която се извършва на регистрирано пристанище за обществен транспорт или пристанищата по чл. 107-109, които</p>	Приема се с редакция	Отменя се алинея 1 на чл. 574а, но се запазва изискването, регламентирано в ал. 2 на същия член, като след редакцията, чл. 574а се изменя така: „Чл. 574а. Когато е предвидено снабдяване на морски и речни плавателни средства с гориво и смазочни материали (корабно бункероване) на наливно-изливни пристани и пристанища за обществен транспорт, минималните разстояния от местата за престой на автоцистерните с гориво и смазочни материали до съседните строежи се определят съгласно табл. 6б, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 11.“.

имат издадено удостоверение за експлоатационна годност (УЕГ) за тази услуга и се извършва от специализиран пристанищен оператор съгласно чл. 117 и чл. 117а, ал.5 от ЗМПВВПРБ. Изпълнителна агенция „Морска администрация“ (ИАМА) извършва контрол за спазване на международните конвенции за безопасност на корабоплаването и опазване на околната среда от замърсяване от кораби, по които Република България е страна и следи за изпълнение на нормативните изисквания по отношение на корабно бункероване, предвидени в Задължителните правила за морските пристанища на Република България (обн., ДВ, бр. 50 от 2009 г.) и Задължителните правила за българските пристанища на река Дунав (обн., ДВ, бр. 40 от 2020 г.)

В този смисъл следва да бъдат отчетени следните съображения, изложени в писмо изх. № БДК-П-187/15.02.2024 г. на Сдружение с нестопанска цел (СНЦ) „Българска дунавска камара⁴⁴ относно предложението за нов член 574а на проекта на Наредба:

- корабните места в речните пристанища за обществен транспорт са предназначени за обработка на различни видове товари, различни от товарите за обработка в наливно-изливните пристани; корабите не разполагат с автоматизирани наливно-изливни ръкави, които са предвидени само за специализираните пристани за обработка на танкери, които са предвидени в чл. 574 от наредбата. Поради техническата специфика на съоръжението „автоматизиран наливно-изливен ръкав⁴⁴, това изискване може да се изпълни единствено в специализираните пристани за обработка на танкери, които са предвидени в чл. 574;
- от друга страна, морските и речните търговски кораби, които се снабдяват с гориво за собствени нужди в пристанищата за обществен транспорт, не разполагат конструктивно технически устройства на борда, които да им позволяват посредством куплунга да се свързват с автоматизиран наливно-изливен ръкав.

		<p>С такива съоръжения е оборудвана само товарната система на танкерите, които извършват товарно- разтоварни операции, при които горивото постъпва в товарните им танкове като стока. Но при зареждане на гориво за собствени нужди, танкерите също не разполагат с технически устройства за връзка към автоматичен наливно-изливен ръкав.</p> <p>Предвид на гореизложеното, считаме, че предложението за нов член 574а следва да се преразгледа, доколкото е възможно да доведе до допълнителни разходи при извършването на корабно бункероване, във връзка с осигуряване на оборудване с допълнителни механизми за свързване с автоматичните ръкави на търговските кораби, което не е съобразено с интересите на заинтересованите страни (корабособственици, снабдители, оператори и друга). В тази връзка следва да бъдат взети под внимание международните практики по извършване на корабно бункероване и осигуряване на пожарна безопасност, посочени в горепосочените писма на СНЦ „Българска дунавска камара“ и „Булмаркет груп“ АД.</p>		
45.	дирекция УТАТУ към МРРБ	<p>Предложения:</p> <p>1. По отношение на § 169, с който се създават чл. 350а и 350б: - Предлагаме следната редакция на чл. 350а, ал. 1, т. 12, подточка „в“: „ 12. Разстоянието между фигурите по буква „б“, както и разстоянието от същите фигури до сградите, постройките и съоръженията (с изключение на съоръженията от категория по пожарна опасност Ф5Д) в поземления имот е не по-малко от 1,5 m. При разполагането им в урегулирани поземлени имоти следва да не се нарушават изискванията за пределно допустими височини и разстояния до вътрешните граници по чл. 42, ал. 3 от ЗУТ.“</p> <p>Мотиви: При разполагане на фотоволтаичните панели в</p>	1. Не се приема	1. В наредбата са регламентирани изискванията и техническите правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. Разстоянията, които са регламентирани в наредбата между сградите и съоръженията целят осигуряването на пожарната безопасност на строежите, като същите не следва да бъдат смесвани с изискванията за устройството на територията по ЗУТ, които са задължителни за изпълнение, но са с

	<p>прилежащите на съществуващите сгради и постройки поземлени имоти, същите представляват допълващо застрояване по смисъла на чл. 20, ал. 1 от ЗУТ и за тях са приложими разпоредбите на чл. 42 и чл. 153, ал. 1 от ЗУТ.</p> <p>- Предлагаме следната редакция на чл. 350б, т. 2: „2. Фотоволтаични модули се разполагат на разстояние от границите на поземлените имоти съгласно изискванията на Закона за устройство на територията и не по-малко от 4 m от сгради, постройки и съоръжения (с изключение на съоръжения от категория по пожарна опасност Ф5Д) и от надземни газопроводи за ГГ и надземни тръбопроводи за ЛЗТ и ГТ.“ Мотиви: Съгласно чл. 12, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗУТ застрояване по смисъла на ЗУТ е разполагането и изграждането на сгради, постройки, мрежи и съоръжения в поземлени имоти, като тяхното разположение се определя в ПУП с външни и вътрешни линии на застрояване. Изграждането на енергиен обект, който в зависимост от мощността се категоризира като строеж от първа до трета категория по чл. 137, ал. 1 от ЗУТ, може да се разреши при спазване на общите условия и ред на ЗУТ – одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж в съответствие с предвижданията на действащ подробен устройствен план, съответно след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.</p> <p>2. По отношение на § 300, с който се правят изменения и допълнение в § 1 от ДР на наредбата: Предлагаме следната редакция на т. 51: „51. „Фотоволтаична електрическа централа“ е съвкупност от фотоволтаични модули, инсталации, съоръжения и спомагателни стопанства, разположени върху поземлен имот, покривни и/или фасадни конструкции и свързани с технологични</p>	<p>2. Приема се</p>	<p>друга цел. Органите за пожарна безопасност и защита на населението нямат компетентност да осъществяват контрол за спазване на изискванията за устройство на територията по ЗУТ.</p> <p>2. Във връзка с промяната на т. 51 към § 1 от ДР, навсякъде в наредбата терминът „фотоволтаична инсталация“ е заменен с „фотоволтаична електрическа централа“.</p>
--	--	---------------------	--

		врзки, за производство на електрическа енергия от слънчева енергия, независимо от общата им инсталирана мощност.“		
46.	МРРБ	<p>Констатация</p> <p>На Портала на делегатите е публикуван окончателен проект на делегиран регламент COMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) .../... of 6.3.2024 supplementing Regulation (EU) No 305/2011 of the European Parliament and of the Council by establishing classes of performance in relation to the resistance to fire of construction products.</p>	Приема се	<p>В Приложение № 4 към чл. 10, ал. 1 се съдържа информация за класификацията по огнеустойчивост на видовете строителни елементи, конструкции и инсталации в съответствие с Решение 2000/367/ЕК и серията стандарти БДС EN 13501. Предвид факта, че посоченият делегиран регламент се очаква да влезе в сила преди изменението и допълнението на наредбата и същият ще отмени Решение 2000/367/ЕК, в Приложение № 4 са нанесени корекции, с цел привеждането му в съответствие с проекта на делегирания регламент, а в чл. 10, ал. 1 думата „Решенията“ е заменена с „делегираните регламенти“. Използваната в наредбата терминология също е приведена в съответствие с тази в делегирания регламент, в т.ч. по отношение на използваните термини „затварящи устройства за конвейери и релсови транспортни системи“ и „клапи за управление на дима“.</p>
47.	Българска асоциация на фасадната индустрия	<p>Предложение:</p> <p>§ 1, т. 12 от Допълнителните разпоредби да се промени, както следва:</p> <p>12. „Димоуплътнени врати“ са димозащитни врати с</p>	Не се приема	<p>Няма необходимост от предложеното допълнение на изискването. Приемането на предложението би</p>

		<p>класификация за пропускане на дим Sa (Sa3 или Sa4) или S200 съгласно БДС EN 13501-2. Димоуплътнените врати, към които има изискване за устойчивост на огън, трябва да удовлетворяват клас за пропускане на дим S200 съгласно БДС EN 13501-2.</p> <p>Мотиви: Димоуплътнените врати с изискване за огнеустойчивост се влагат и в сектори и пожарозащитни преддверия, които в случай на пожар е вероятно да бъдат в непосредствена близост до огън. В този случай е необходимо да осигурят освен защита от огън, защита и от преминаването на горещи продукти от горенето с температура около 200 °С. Следователно, според нас, към димоуплътнените огнеустойчиви врати следва да има изискване за класификация на контрол на дима S200. За всички останали врати, за които няма изисквания за клас по устойчивост на огън, е допустимо да бъдат с класификация Sa (Sa3 или Sa4).</p>		<p>довело до увеличаване на регулаторната тежест за гражданите и бизнеса, без реална полза.</p>
48.	РДПБЗН-Бургас	<p>Предложения:</p> <p>С цел определяне на необходимите по вид и брой пожаротехнически средства за къмпинги и обособени места за временно разполагане на кемпери и каравани е необходимо в проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар да се добави нова точка П.48:</p> <p>„48. Къмпинги и обособени места за временно разполагане на кемпери и каравани</p> <p>а) от 200 до 1000 m² - на обособена площ – 1 прахов пожарогасител 6 kg за пожари от класове АВС, 1 прахов пожарогасител 12 kg за пожари от класове АВС и 1 противопожарно одеяло;</p> <p>б) над 1000 m² - на всеки 1000 m² – 1 прахов пожарогасител 6 kg</p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>В Приложение № 2 към чл. 3, ал. 2 е създадена т. П.48, както следва:</p> <p>„48. Къмпинги с площ:</p> <p>а) от 200 до 1000 m² - на къмпинг – 1 прахов пожарогасител 6 kg за пожари от класове АВС, 1 прахов пожарогасител 12 kg за пожари от класове АВС и 1 противопожарно одеяло;</p> <p>б) над 1000 m² - на всеки 1000 m² – 1 прахов пожарогасител 6 kg за пожари от класове АВС, 1 прахов пожарогасител 12 kg за пожари от класове АВС, 1 противопожарно одеяло и 1 возим пожарогасител с прах 50 kg за пожари</p>

за пожари от класове ABC, 1 прахов пожарогасител 12 kg за пожари от класове ABC, 1 противопожарно одеяло и 1 возим пожарогасител за площадка с прах 50 kg за пожари от класове ABC”

Мотиви: Към сега действащата нормативна уредба регламентираща осигуряването на пожарната безопасност на подобни обособени места за временно разполагане на палатки, кемпери или каравани (импровизирани къмпинги) е сравнително сложно приравняването на тези обособени места относно осигуряването на средства за първоначално гасене, водоснабдяване за пожарогасене, отстояния между къмпинг единици (палатки, кемпери, каравани и др.). Съгласно чл. 10а, ал 1 и 2 от ЗУЧК в зона "А" и в зона "Б" извън територията на морските плажове, пясъчните дюни и категоризираните къмпинги в поземлени имоти или части от тях, собственост на държавата, на общините, на частни физически или юридически лица, попадащи в горски територии или в земеделски земи, както и в незастроени имоти, включени в границите на урбанизирани територии, без промяна на предназначението им могат да се обособяват места за временно разполагане на палатки, кемпери или каравани, които не се категоризират като къмпинги по смисъла на Закона за туризма. В тях се разрешава поставянето само на обекти по чл. 153, ал. 1, т. 5 от Закона за горите - архитектурни елементи за обслужване на отдиха и туризма без търговско предназначение като: кътове за отдих, беседки, заслони, пейки, маси, информационни табла, чешми, дървени огради, скари и други, които не представляват строителство по смисъла на Закона за горите и на Закона за устройство на територията. В нормативната уредба няма конкретика по отношение на пожарната безопасност и на категоризираните къмпинги с места за разполагане на кемпери и каравани, което от

от класове ABC на къмпинг”. В т. 3 от забележките, думите „Помещения, съоръжения и инсталации“ се заменят с „Помещения, съоръжения, инсталации и обекти“.

	<p>своя страна води до прилагането на различни изисквания към тези обекти по отношение на осигуряването на пожарната им безопасност. Такова изискване „Пожарогасителни инсталации, съоръжения и оборудване – съгласно изискванията на ПАБ“ е заложено в Приложение 1, Раздел VI.1, № по ред 25.10 от Наредба за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, за реда за определяне на категория, както и за условията и реда регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости, приета с ПМС № 139 от 26.06.2020 г. (Обн. ДВ. бр.59 от 3 Юли 2020г.)</p> <p>В къмпингите и обособени места за временно разполагане на кемпери и каравани обикновено се обособяват и зони със слънцезащитни и ветрозащитни съоръжения (дървесни, винилни, камъшени и др.). Голяма част от тях се отдават под наем на летовници. От практиката може да се каже, че такава къмпинг единица обхваща площ около 30 – 40 кв.м. На територията на къмпинги и обособени места за временно разполагане на кемпери и каравани се използват различни горими материали, уреди работещи с втечен въглеродороден газ, барбекюта и други ел. уреди, което повишава пожарната опасност. Обикновено този вид туризъм се осъществява през летните месеци на годината в пожароопасен сезон. Обособените места за разполагане на кемпери и каравани се позиционират и на места извън урбанизираните територии без осигурено водоснабдяване за пожарогасене и е препоръчително да се изискват средства за първоначално гасене за площ (обособена площадка) в предвид факта, че същите са транспортни средства и не подлежат на контрол от ГДПБЗН, дори има и такива, които са без регистрационни табели и колесни оси. При класифициране на тези обекти, като място за настаняване от клас на функционална пожарна опасност Ф1, подклас Ф1.2 от Наредба № Из-1971</p>		
--	---	--	--

		СТПНОБП е препоръчително да се обособяват на групи с площи около 400 - 500 кв.м. с възможност за достъп на пожарни автомобили.		
49.	Сдружение „АСОЦИАЦИЯ НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ, ВНОСИТЕЛИТЕ И ТЪРГОВЦИТЕ НА СПИРТНИ НАПИТКИ-СПИРИТС БЪЛГАРИЯ“	<p>Предложения:</p> <p>В чл. 547 да се въведе изричен текст, според който от обхвата на ограничението за максимален капацитет от 1200 куб.м. на хранилище за ЛЗТ да отпаднат хранилищата за съхранение на дестилати от земеделски произход в дървени бъчви с обем до 200 литра, включително. В чл. 547 да се въведе текст, според който в хранилища за съхранение на дестилати от земеделски произход в дървени бъчви с обем до 200 литра, включително, общата вместимост на едно хранилище да бъде не повече от 5000 куб.м.</p> <p>Мотиви: На база на наши проучвания за приложимите строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар в други държави с традиции в производството и съхранението на дестилати от земеделски произход в хранилища за стареене в дървени бъчви (бредни, уиски, бърбън и др.) като САЩ, Шотландия, Ирландия и Франция, не установихме подобни количествени ограничения по отношение на вместимостта на хранилищата на ЛЗТ, независимо от тяхната площ. Ограниченията на чл. 547 от наредбата затрудняват разгръщането на една стопанска дейност на територията на Република България, която има потенциал за сериозен принос, както към националния брутен вътрешен продукт, така и за поставянето на страната сред водещите производители на уиски дестилати.</p>	Не се приема	Общата вместимост на хранилищата за ЛЗТ и ГТ не зависи от произхода на съхраняваните в тях течности. Съхранението на ЛЗТ в дървени бъчви не намалява пожарната опасност на строежите. Няма необходимост от предложените промени.